Вівторок, 22 жовтня 2002 року. № 194 (2945) Ціна договірна

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Надолужити згаяне

Нинішній пленарний тиждень у парламенті буде дуже напруженим, тому що депутатам треба буде надолужити згаяне. На цьому наголосив на погоджувальній раді голів парламентських комітетів, лідерів депутатських фракцій і груп Голова Верховної Ради України Володимир Литвин. До розгляду на засіданнях парламенту цього тижня запропоновано 119 законопроектів, серед них 7 внесено Президентом України як невідкладні, а 13 уряд просить розглянути в першочерговому порядку. Для голосування у четвер уже зібралося майже 70 питань, у тому числі 5 невідкладних законопроектів і три податкові, які сприятимуть додатковим надходженням до доходної частини бюджету.

(Закінчення на 2-й стор.).

ПЕРЕДПЛАТА-2003

Це завжди свято

Сьогодні в операційній залі Дніпропетровського поштамту відбудеться День передплатника. Усіх, хто хоче отримувати і читати наступного року свої улюблені газети, зв'язківці запрошують оформити передплату на них в святкових обставинах. Будуть зустрічі з журналістами, усілякі конкурси та вікторини, заохочувальні призи і безпрограшні лотереї. Мешканців Дніпропетровська й області в такий незвичайний день запрошено здійснити передплату і на наш «Голос України». Тим паче що у нього тут багато прихильників і шанувальників. Тим, хто сьогодні не встигне завітати на поштамт, повідомляємо: через місяць, 22 листопада, День передплатника проводитимуть вдруге. Але уже не тільки у Дніпропетровську, а і на поштамтах інших міст області та вузлах зв'язку всіх районних центрів, **повідомляє наш власний кореспондент Микола НЕЧИПОРЕНКО.**

Передплачуйте і вигравайте!

Шановні друзі!

Передплата на газету «Голос України» триває і коштує 39 грн. 60 коп. на рік. Зауважте, в цю суму вже входять вартість доставки «Голосу» і вартість приймання передплати у поштовому відділенні чи у листоноші. На місяць це лише 3 гривні 30 копійок!

Отож, шановні наші передплатники, — 39 грн. 60 коп., і ви не лише отримуєте п'ять разів на тиждень ваш улюблений «Голос України», а й стаєте учасниками розіграшу призів. Надсилайте копії передплатних квитанцій і ви — претендент на один з призів. Їх нам люб'язно надають друзі газети. Імена багатьох вам уже відомі зі сторінок «Голосу», та щороку до них приєднуються й нові.

П'ять разів на тиждень, і ви — в курсі всіх подій України і світу. Ми певні — кожен із читачів, незалежно від віку, знайде в газеті цікаву й корисну інформацію.

Тож для розіграшу призів серед передплатників газети «Голос України» наші друзі пропонують:

1. ЗАТ «Асоціація «Темп», Донецьк (президент — Микола Казаков) — курси діагностики та лікування в госпіталі Сітько МРТ.

2. ТОВ «Юрпрес» (генеральний директор — Олександр Кучинський) — комплект книг на кримінальну тематику.

3. Рівненська сірникова фабрика (директор — Василь Тихончук) —ящик сірників.

4. ВАТ «Костопільський завод продтоварів» (директор —Микола Кучерук) — солодощі.

5. Дніпропетровське державне книжкове видавництво «Січ» (директор і головний редактор — Юрій Скалозуб) — три бібліотечки книг, виданих останнім часом.

Передплачуйте і вигравайте!
Хай усміхнеться вам удача!

БУДЕ І МАЙБУТНЄ

Якщо на обійсті немає корови, поросят і птиці — значить, тут немає повного, насиченого життя

(Матеріал читайте на 14-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У НОМЕР

Фінансування триває

Директор Світового банку по Україні, Білорусі та Молдові Лука Барбоне прибув до Києва для обговорення стратегії допомоги Україні на 2003—2008 роки. Світовий банк є найбільшим зовнішнім кредитором нашої держави, борг перед яким у першому півріччі нинішнього року скоротився на 42,1 млн. доларів. Банк уже затвердив перший транш Програмної системної позики (ПСП-1) у розмірі 250 млн. доларів, а 20 вересня 2001 року переказав із нього Україні 150 млн. доларів. Нинішнього року в рамках ПСП-2 Україна очікує надходження майже 250 млн. доларів.

Італія пізнає наших

У Турині проходить презентація України в Італії. Головна мета заходу — надання детальнішої інформації про нашу державу та її економічний потенціал. Особливу увагу приділено програмі діяльності українського уряду у сфері приватизації, розвитку виробничого сектору, малого і середнього бізнесу. Заплановано зустрічі між представниками бізнесових кіл Італії та України. Найбільший інтерес у італійських бізнесменів викликає співпраця в галузях інформатики, металообробки, обладнання для легкої промисловості, холодильного устаткування, будівництва, переробки промислових відходів та охорони довкілля.

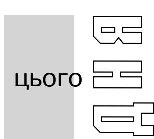
«Азовсталь» — не лише сталь, а й чистий Азов

Понад 12 мільйонів гривень витратив цього року на охорону довкілля металургійний комбінат «Азовсталь». Із запланованого на цей рік 61 заходу виконано 54. Лише монтаж обладнання із оборотного водопостачання у шаропрокатному відділенні цеху рейкових скріплень обійшовся у два мільйони гривень. Тепер для потреб виробництва не забиратимуть морську воду, а в Азов не викидатимуть брудні стоки, **повідомляє наш власний кореспондент Ліна КУЩ.**

Боргами печі не натопиш

Дві події минулого тижня, зовні не пов'язані між собою, відбулися одного дня: 15 жовтня розпочався опалювальний сезон, і саме тоді країну облетіла звістка про чергову аварію зі смертельним результатом на вугільній шахті. Цього разу трагедія сталася в Горлівці, на шахті імені Гайового.

(Закінчення на 7-й стор.).

цього дня

22 ЖОВТНЯ

■ 1657 р. Гетьман Іван Виговський уклав союз із Швецією. ■ 1870 р. Народився Іван Бунін, російський письменник, Нобелівський лауреат. ■ 1919 р. Народився Тарас Герцюк, майстер художнього різьблення. ■ 1922 р. Раднарком УСРР ухвалив постанову про припинення вивезення за кордон предметів, які мають музейну цінність. ■ 1935 р. Народився поет і політичний діяч Борис Олійник. ■ 1975 р. Радянські міжпланетні станції «Венера-9» та «Венера-10» уперше в історії передали на Землю зображення Венери та дослідили її атмосферу.

Ми мусимо пережити катарсис, не розгубивши своїх справжніх героїв

▼ 15

Вундеркінди: талановиті, натхненні, вперті

▼ 18

Кожній сім'ї гірників, які загинули на шахті імені Гайового, Фонд соцстраху виплатить від 45 до 90 тис. гривень

Надолужити згаяне

(Початок на 1-й стор.).

Глава парламенту також звернувся до народних депутатів з проханням розглянути цього пленарного тижня законопроекти про мито на металобрухт, зміни до держбюджету-2002 щодо збільшення внутрішніх запозичень держави на 2,5 млрд. грн. та про пільги Героям України.

У вівторок Верховна Рада планує обговорити низку документів, які визначають основні засади зовнішньої і внутрішньої політики нашої держави. Це, зокрема, нова редакція Концепції національної безпеки України, закон про основні засади внутрішньої і зовнішньої політики України, закон про засади національних інтересів України, Концепція розвитку телерадіоінформаційного простору.

У середу о 15-й годині в Верховній Раді відбудуться парламентські слухання про взаємовідносини та співробітництво з НАТО, а в п'ятницю депутати планують заслухати звіт Фонду державного майна України про виконання державної програми приватизації на 2001 рік.

Впорається парламент з таким напруженим планом або ні, залежатиме насамперед від того, чи вдасться йому уникнути політичного протистояння. Лідери опозиційних фракцій СПУ і КПУ Олександр Мороз та Петро Симоненко запропонували на погоджувальній раді такий вихід із парламентської кризи: розглянути цього пленарного тижня законопроекти про внесення змін до Конституції України стосовно переходу до парламентсько-президентської форми правління. Конституційний Суд України вже дав висновки з цих законопроектів, тож, на думку лідерів опозиційних фракцій, є всі підстави для їх розгляду парламентом. І саме цього тижня, бо наступного депутати працюватимуть у виборчих округах, а потім знову зосередять свою роботу на держбюджеті-2003. Голова Верховної Ради Володимир Литвин доручив парламентському Комітету з правової політики підготувати це питання для розгляду на сесії.

А для того, щоб покласти край політичному протистоянню у стінах парламенту, лідери депутатських фракцій і груп погодилися на погоджувальній раді обговорити у середу, 23 жовтня, питання про політичну ситуацію в Україні.

Учора в Українському домі відбулися збори парламентської більшості, на які було запрошено Президента України, Прем'єр-міністра і Голову Верховної Ради. У розмові з журналістами перед початком зборів Голова ВР Володимир Литвин поінформував, що на них мало обговорюватися питання про участь парламентської більшості у формуванні коаліційного уряду. Володимир Литвин відзначив, що треба припинити «безконечні безплідні розмови» про відставку уряду і врешті-решт прийняти політичне рішення щодо долі цього уряду, щоб Кабмін і вся виконавча влада не перебували «у підвішеному стані». Водночас глава парламенту відзначив, що його також не може вдовольняти соціально-економічна ситуація в Україні: «Якщо від'їхати на 100 км від Києва і подивитися, що там відбувається, то не можна сказати, що виконавча влада працює задовільно. Але треба подивитися на те, чи створені умови для можливості виконавчою владою виконувати свої обов'язки». Володимир Литвин наголосив, що відповідальність за стан справ у державі мають взяти на себе всі гілки влади, у тому числі і Верховна Рада.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Володимир Литвин не вважає парламентську більшість панацеєю від усіх негараздів. На його погляд, якщо більшість не зможе виконувати свою роль, то «вся Верховна Рада має бути більшістю». Головне, наголосив глава парламенту, щоб була ефективна робота Верховної Ради, а інструменти забезпечення ефективної роботи мають бути різні.

Лідер фракції партій ППУ і «Трудова Україна» Сергій Тігіпко в інтерв'ю журналістам після погоджувальної ради повідомив, що парламентська більшість сьогодні діє у Верховній Раді у попередньому складі: п'ятеро народних депутатів, які через силові дії міліції щодо народного депутата Володимира Сівковича минулого тижня вийшли з більшості, нині повернулися до її лав.

«Наша Україна» участі у зборах парламентської більшості не брала. Однак, як заявив лідер партії «Реформи і порядок» Віктор Пинзеник, діалог у середині парламенту триває. Він заявив, що «НУ» готова продовжити переговори щодо формування парламентської більшості, проте «ці розмови повинні вестися нехай і не з чистого листа, але виходячи за межі штучно створеної парламентської більшості».

Юліана ШЕВЧУК.

Що таке Верховна Рада тепер знає не лише КС

Учора Конституційний Суд оприлюднив рішення у справі за поданням 50 народних депутатів стосовно офіційного тлумачення ряду статей Основного Закону про статус та діяльність Верховної Ради України.

На думку КС, за Конституцією Верховна Рада (ВР) як орган державної влади є колегіальним органом, який складають 450 народних депутатів. За своєю природою ВР — представницький орган державної влади і здійснює законодавчу владу. Визначення ВР єдиним органом законодавчої влади означає, що жоден інший орган державної влади не уповноважений приймати закони.

Повноважною (тобто правомочною приймати закони і реалізовувати інші конституційно визначені повноваження) ВР є за умови обрання не менш як двох третин від її конституційного складу і складення новообраними депутатами присяги. Ця умова діє протягом усього періоду скликання законодавчого органу. Приймати закони і реалізовувати інші повноваження Верховна Рада має право за умови присутності на її пленарних засіданнях на момент голосування такої кількості народних депутатів України, яка, згідно з Конституцією, необхідна для прийняття відповідного рішення.

Стосовно юридичного змісту понять «сесія» і «засідання», КС зазначає таке. Сесією є період, протягом якого працює ВР і на який вона обирається у конституційно визначені строки, як правило, двічі на рік. А основна форма діяльності ВР — пленарні засідання під час сесії, які є регулярними зібраннями народних депутатів відповідного скликання у визначений час, у визначеному місці, і які проводяться за встановленою процедурою.

Наталя ГЕЛЕТКО.

Життя пікетом не повернеш

Учора у Львові відбулося два пікетування. Біля ДПА області зібралися народні депутати — члени фракції «Наша Україна» за участю Віктора Ющенка. Біля обласної прокуратури — підприємці ринку «Південний».

Акція громадянської непокори проти податківців була спричинена рішенням ДПА накласти арешт на майно концерну «Орлан-Транс», почесним президентом котрого є народний депутат Євген Червоненко. Керівники концерну стверджують, що спроба паралізувати роботу підприємства завдала їм великих збитків. Детонатором протистояння стала раптова смерть 45-річного водія вантажівки, працівника концерну, якого викинули з машини, а потім стався серцевий напад.

Напередодні пікетування Євген Червоненко, за його словами, мав дві зустрічі з головою ДПА у Львівській області Сергієм Медведчуком, але сторони не дійшли згоди. Є. Червоненко поінформував ЗМІ, що нині чиняться спроби спонукати його до співпраці з парламентською більшістю, «та я не зігнуся, до більшості мене не затягнуть лише ногами вперед». Водночас С. Медведчук заявив на прес-конференції, що перевірка «Орлан-Трансу» розпочалася з подання УСБУ у Львівській області та згідно з постановою Личаківської прокуратури міста. Це неправда, стверджує Сергій Медведчук, що Євген Червоненко є найбільшим інвестором області. Бо «Орлан-Транс» не сплатив більш як 5,5 млн. грн. мита під час перевезення вантажівок.

Тим часом народний депутат України Петро Писарчук скликав учора прес-конференцію з іншого приводу. У суботу вбили директора ринку «Південний» Володимира Семенюка. (Він обійняв посаду, з якої пішов у політику народний депутат). Петро Писарчук вважає, що трагедія сталася тому, що правоохоронні органи стали «дахом» для криміналу. Два роки тому намагалися вбити його, а прокуратура веде розслідування справи спроквола. Напередодні вбивства В. Семенюка, у п'ятницю, невідомі спалили біля будинку машину доньки Петра Писарчука. Сам він уже два роки ходить з охороною.

Дві події випадково збіглися в часі, та мають спільну точку спротиву. Петро Писарчук вважає: податкове законодавство має бути таким, щоб не було потреби приховувати прибутки.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Діалог з «вдало знайденим» героїном

ПІДСУМОК ТИЖНЯ

На початку минулого тижня Україна подалася в Європу. Замість «круглого столу», щоправда, представники української влади та опозиції зібралися у Варшаві за прямокутним столом міжнародної конференції «Україна в Європі». Втім, геометрична форма суті зустрічі не змінила. Хоча глава АП В. Медведчук у доповіді намагався заспокоїти дипломатів Польщі і ще дальшого Заходу економічним поступом України до стандартів ЄС («за час незалежності заощадження громадян збільшилися вдвічі, це сталося за рахунок доходів громадян. Люди стали більше купувати товарів для дому». — **Цитата з доповіді**), на міжнародному рівні визначальним було інше — українське питання. Не розвиток торговельної мережі електротоварів, а, за визначенням лідера «НУ» В. Ющенка, «розвиток України не в тому напрямі: в Україні ведеться політика візантійного типу. Це політика пліток і авантюр, яка у внутрішньому і зовнішньому курсі завела Україну у глухий кут», — привернув увагу Заходу до наших проблем. Запропонований діалог у Варшаві звівся до багатьох монологів, хоча сторони нині запевняють у важливості варшавських «прямих кутів» для «овальної форми» переговорів у Києві.

Учасник зустрічі секретар РНБО Євген Марчук в інтерв'ю газеті «День» також оцінив її результат: «Виступи представників опозиції виглядали так, наче вони приїхали сюди, в Польщу, скаржитися на те, яка погана в Україні виконавча влада. Крім того, що потрібно змінити владу, далі ці розмови практично не заходили. Не було розкрито, що ж повинно відбутися з владою, крім того, що вона має перейти до інших людей». У принципі, представники опозиції «скаржаться» на «нехорошу владу» не тільки ближчим сусідам. У відомих листах главам держав лідери чотирьох політичних сил вичерпно пояснили, чому влада має перейти до інших людей, а про плани опозиції, «що має відбутися з владою», відомо не тільки з мітингів, а й із виступів у парламенті представників умовної меншості. Приблизно так прокоментувала оглядачеві «ГУ» слова Євгена Марчука Юлія Тимошенко.

Слово «умовна» характеризує віднедавна і більшість. Призупинення членства у ній п'яти депутатів — це якщо й не параліч ефективного, як нас запевняли зовсім недавно, органу, то порушення кровообігу точно. Цей симптом підтверджується голосуванням минулого четверга.

...Хто підіслав «правоохоронців», які брутально витягли з автомобіля і кинули на асфальт парламентарія, «знайшли» пістолет та героїн у його пасажира — бізнесмена Григоришина, нині уточнювати не будемо. Хоча земля чутками повниться, дочекаємось офіційного висновку. Важливо, чому п'ять депутатів — не завсідники барикад, не захриплі від гасел мітингові оратори, а лояльні до влади прибічники більшості зважилися на публічний протест?

— Я не закликаю членів більшості до політичного шантажу. Але кожен з нас має власну гідність, кожен з нас не хоче, щоб об нас витирали ноги..., — заявив Володимир Сівкович колегам-парламентаріям того самого дня, коли у Варшаві пан Медведчук пояснював європейським колегам: політичної кризи в Україні немає, більшість депутатів створили коаліцію і можуть приймати всі необхідні рішення, працює уряд і повнокровно функціонує Президент...

До речі, приймаючи «необхідне рішення», один з тимчасових відступників із більшості, співголова депутатської групи «Народовладдя» Олег Беспалов сказав журналістам: «Якщо напад на простого громадянина, а тим більше на депутата сприймається як нормальне явище, то як ми можемо говорити, що більшість здатна брати на себе відповідальність за те, що відбувається в країні?»

А в країні минулого тижня стався ще один «напад». Загадкове затримання і ще загадковіше звільнення адвоката Андрія Федура «за підробку документів» перевершило навіть вдало знайдений героїн у Костянтина Григоришина. Хто з опозиції «провернувся», щоб підставити Президента? —іронізують у середовищі БЮТу, СПУ і «НУ». Справді, треба було додуматися, щоб під час візиту в Україну представників Ради Європи кинути за грати (без пред'явлення обвинувального висновку) адвоката, відомого з усіх резонансних справ: він репрезентує інтереси Лесі Гонгадзе, президента банку «Слов'янський» Бориса Фельдмана, Інтернет-видання «Обком» і екс-майора Миколи Мельниченка).

У судді Київського апеляційного суду Юрія Василенка, який порушив кримінальну справу проти Леоніда Кучми, минулого тижня героїну ще не знайшли. Хоча з документами в нього не все гаразд також. Що саме «не клеїться», напевне, нам розкажуть найближчими днями.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

P. S. За останніми повідомленнями, п'ятеро депутатів поновили своє членство в більшості.

Постанова Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Різака І. М.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Припинити достроково повноваження народного депутата України Різака Івана Михайловича, обраного від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Соціал-демократична партія України (об'єднана), у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
17 жовтня 2002 року.
№ 180-IV.

«Золотої акції» не повинно бути в жодної фракції

Схвалені у першому читанні пропозиції Бюджетного комітету до проекту Держбюджету-2003, які передбачають збільшення доходної частини на 8 млрд. грн. треба наповнити реальним змістом, прийнявши низку законодавчих актів, що сприятимуть наповненню бюджету. На цьому наголосив під час прес-конференції заступник Голови Верховної Ради Олександр Зінченко. Особисто він, зокрема, вбачає нереальним отримання наступного року 4 млрд. грн. від приватизації. Водночас О. Зінченко відзначив, що прийняття змін до податкового законодавства, які можуть збільшити доходну частину бюджету, нереальне без політичної стабілізації у парламенті. Для цього й було вирішено обговорити у середу, 23 жовтня, питання про політину ситуацію в державі.

Олександр Зінченко не виключив можливості входження до парламентської більшості фракції «Наша Україна». Він зазначив, що дев'ять фракцій, які вже пройшли випробування голосуванням, не обмежують участі будь-якої політичної сили в парламентській коаліції. «Ми не висуваємо жодних запобіжників щодо входження «Нашої України» до коаліції», — сказав Олександр Зінченко. — Потрібно йти на широкий діалог. Однак заступник глави парламенту висловився проти того, щоб «Наша Україна» одразу висувала свої кадрові претензії. Він наголосив, що спочатку треба визначити «базові й функціональні можливості парламентської більшосі», права опозиції, і лише тоді порушувати питання про формування коаліційного уряду. До того ж без права жодної фракції на так звану «золоту акцію», тобто пріорітетне право претендувати на певну посаду в уряді.

Питання про зміну уряду, на переконання О. Зінченка, не може порушуватися без вирішення фундаментального питання — про більшість. Тільки більшість, коаліція фракцій, а не котрась окрема фракція чи політична сила може порушувати питання про формування коаліційного уряду. Чи змінюватиметься прем'єр, віце-прем'єри і міністри, залежатиме від формули, яку запропонують усі фракції, що входять до більшості.

На запитання, чи претендує Віктор Медведчук на посаду прем'єра, Олександр Зінченко як один з лідерів СДПУ(о) відповів приказкою: «Не потрібно ділити шкуру невбитого звіра». На його думку, коли суб'єкти парламентської більшості підійдуть до питання формування коаліційного уряду, в списку претендентів на прем'єра буде до десяти осіб — і відомих, і маловідомих політиків.

Юліана ШЕВЧУК.

Григоришина звільнено. Чи надовго?

Позавчора з-під варти було звільнено президента спільного україно-російського підприємства «Група «Енергетичний стандарт» Костянтина Григоришина.

Не останню роль у цьому відіграли деякі народні депутати. Зокрема, його адвокат Юрій Кармазін не раз заявляв, що затримання бізнесмена «дещо більше, ніж провокація» і не мало жодних підстав. Народний депутат упевнений: Костянтин Григоришин — вільний громадянин, бо ніхто офіційно не висунув йому звинувачення.

Після звільнення на прес-конференції бізнесмен заявив, що замовники його затримання «носять депутатські значки і працюють в адміністрації Президента». За словами К. Григоришина, йому почали погрожувати рік тому, коли він відмовився фінансувати передвиборну кампанію СДПУ(о). Водночас керівник «Енергетичних стандартів» поділився: дехто з представників Управління з боротьби з організованою злочинністю попередив, що слідство це розбиратиметься «з фінансовою стороною діяльності компанії». Ще один адвокат бізнесмена Генріх Падва на прес-конференції, яку провели за декілька годин до звільнення президента СП, стверджував: затримання Григоришина пов'язано із «чиїмись фінансовими інтересами».

А тим часом Президент України Леонід Кучма звільнив Миколу Джигу з посади заступника державного секретаря Міністерства внутрішніх справ. На переконання деяких народних депутатів, саме він начебто давав згоду на проведення акції проти Костянтина Григоришина і народного депутата Володимира Сівковича.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

ФОТОФАКТ

У столичному парку культури та відпочинку під аркою Дружби народів святкували 50-річчя Державної служби охорони.

На знімку: показові виступи бійців спецпідрозділу «Титан».

Фото Віктора ПОБЕДИНСЬКОГО (УНІАН).

РЕАЛІЇ

Гроші в котел. Енергетичний

Перший в Україні енергоблок, який відповідає всім вимогам ефективності, безпеки та екологічної чистоти, зводять на Старобешівській ТЕС (Донеччина). Кредит для оновлення виробництва надав Європейський банк реконструкції та розвитку. Переваги агрегату, який заплановано ввести в дію до кінця наступного року, полягають у новій технології спалювання. Котел, яким буде оснащено блок, не забруднюватиме атмосферу і вироблятиме електроенергію вдвічі нижчої собівартості. Сучасне обладнання дасть змогу використовувати відходи вуглезбагачення.

Угоду про надання кредиту на реконструкцію енергоблока Старобешівської ТЕС було підписано ще 1996 року. Однак протягом кількох років будівництво не розпочинали, тому що український уряд не міг відшукати кошти для фінансування п'ятої частини проекту. Модернізацію було розпочато лише у 2000 році.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Постанова Центральної виборчої комісії

Про визнання Песоцького М. Ф. обраним народним депутатом України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі

Верховна Рада України постановою від 17 жовтня 2002 року № 180-IV достроково припинила повноваження народного депутата України Різака Івана Михайловича, обраного 31 березня 2002 року в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі від Соціал-демократичної партії України (об'єднаної), у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Враховуючи зазначене та результати виборів народних депутатів України, внесених до протоколу Центральної виборчої комісії від 15 квітня 2002 року «Про результати виборів народних депутатів України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі 31 березня 2002 року», відповідно до частини восьмої статті 76, частини першої статті 81 Закону України «Про вибори народних депутатів України», керуючись статтями 11, 12 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє**:

1. Визнати обраним народним депутатом України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі Песоцького Миколу Федоровича, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, директора Українського бюро ліцензування автомобільних перевезень Державного департаменту автомобільного транспорту Міністерства транспорту України, члена Соціал-демократичної партії України (об'єднаної), включеного до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від цієї партії під № 23.

2. Цю постанову опублікувати в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

Голова Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ

м. Київ, 21 жовтня 2002 року, № 1001

Відкритий лист президентові Національної телекомпанії України І. Сторожуку

Шановний пане Ігоре!

У програмі «Питання дня», що вийшла в ефір на Першому національному телеканалі у середу, 16 жовтня, під час коментаря студії, який стосувався діяльності нинішнього складу парламенту, було продемонстровано кадри, зафіксовані камерою в парламенті третього скликання. Вважаю, що практика, вжита в програмі «Питання дня», спрямована на введення в оману глядачів, в яких може скластися хибне враження про діяльність Верховної Ради четвертого скликання.

Практика накладання на текст відеоряду, що не має стосунку до цього тексту, дезінформація таким чином глядача суперечать чинному законодавству України в інформаційній сфері, а крім того, суперечать принципам об'єктивної і чесної журналістики.

Також змушений визнати, що програма «Питання дня» систематично необ'єктивно висвітлює діяльність Верховної Ради України. Хоча згадана програма не виробляється на Першому національному телеканалі, її поява на цьому каналі робить і вашу телекомпанію відповідальною за зміст програми і її відповідність законодавству України, а також накладає на телеканал певні моральні зобов'язання.

Отже, я закликаю вас сприяти об'єктивному висвітленню на вашому телеканалі політичних подій, що відбуваються в Україні, і, зокрема, діяльності Верховної Ради України.

Микола ТОМЕНКО,
голова Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації.

КАЛЕНДАР

«О владо слів, солодша від шафрана»

Постать Бориса Олійника, видатного майстра поетичного слова, котрий дебютував ще 1962-го книжкою «Б'ють у крицю ковалі», завжди була помітна насамперед відвертою політичною заангажованістю. Серед політиків (та й не тільки) інколи з іронією цитують його давній рядок: «Я комуніст і цим усе сказав!». Але в нього є й інші рядки:

О владо слів, солодша від шафрана!
А ще солодша — влада на слова...
Як вцільнувати, щоб вона, бува,
Не перейшла в розгнузданість тирана.

Народився Борис Ілліч 22 жовтня 1935 року в селі Зачепилівці Новосанжарського району на Полтавщині. З рідного села пішов навчатися на факультет журналістики Київського університету. Після закінчення вузу деякий час працював журналістом, але з початку 60-х життя стало уже нерозривно пов'язане з літературою.

Становлення митця відбулося не одразу. Шевченківською премією його нагородили аж 1983 року. Щоправда, була вже тоді в нього Державна премія СРСР 1975 року за збірку «Стою на земле». Проте ріка життя не обминала своїм гойданням митця і підготувала для нього дещо особливого човна. Ще молодим він працював у редакціях журналів «Ранок», «Дніпро», «Вітчизна», згодом — у видавництві «Дніпро». Але поклик до громадянського життя, як і до політичної діяльності, не залишали Бориса Ілліча. «Моє розуміння громадянськості, — згадував він, — склалося під впливом загальнокласичної, власне, традиції, яка не визнавала розмежування у функціях співця і громадянина». Від загальнокласичної також традиції — особливий патріотизм Бориса Олійника, глибинний, опертий на корені роду, на віру у спадкоємність Пам'яті. А також на високі філософські поняття та категорії, котрі в митця набувають функції образів:

Так, узяли вони, сину, з собою
Все, аби стати самими собою
На придніпровському полі двобою —
Пісню
Отчизну
І честь.

У 70—80-х роках він — секретар правління Спілки письменників України, а також — один з керівників письменницької організації у Москві. Трохи згодом став кандидатом у ЦК Компартії України та депутатом Верховної Ради УРСР. Партійні реформи, пов'язані з горбачовською перебудовою і посиленням опозиційних рухів у СРСР, застають Бориса Ілліча в Москві — згодом це лягло в документальну книгу «Два роки в Кремлі». Потім він повернувся — в Україну і в поезію, не залишаючи політики. А його насмішкувато-усміхнений, лукаво-наївний вірш має свою сторінку у скарбниці української літератури.

Аттила МОГИЛЬНИЙ.

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, Перший заступник Голови Верховної Ради України Геннадій Васильєв, заступник Голови Верховної Ради України Олександр Зінченко та керівник апарату Верховної Ради України Валентин Зайчук висловлюють щире співчуття Голові Рахункової палати Валентину Костянтиновичу Симоненку у зв'язку з тяжкою втратою — смертю його дружини
Інни Олексіївни.

Депутатська фракція «Наша Україна» висловлює глибоке співчуття Голові Рахункової палати України Симоненку Валентину Костянтиновичу з приводу тяжкої втрати — передчасної смерті його дружини
Інни Олексіївни.

Депутатська група «Народовладдя» у Верховній Раді України висловлює щире співчуття Голові Рахункової палати Симоненку Валентину Костянтиновичу у зв'язку з тяжкою втратою — смертю його дружини
Інни Олексіївни.

Колегія Рахункової палати України висловлює щире співчуття Голові Рахункової палати Валентину Симоненку з приводу тяжкої втрати — смерті дружини
Інни Олексіївни.

Колектив Рахункової палати України висловлює щире співчуття Голові Рахункової палати Валентину Симоненку з приводу тяжкої втрати — смерті дружини
Інни Олексіївни.

Закон і корупція: хто кого?

ТОЧКА ЗОРУ

Підкуп і підтасовки фактів були широко застосовані під час останніх виборів народних депутатів України на Харківщині. Але державні органи влади блокують спроби розібратися у справі, заганяючи її до глухого кута.

До Комітету ВР з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією надійшло звернення групи народних депутатів стосовно грубих порушень під час останніх виборів до Верховної Ради України. У документах, що додавалися до звернення, ще раз яскраво підтверджено, що ці вибори стали верхом демонстрації різноманітних напівлегальних та відверто брудних «виборчих технологій». Підкуп, брехня, шантаж, фальсифікації, залякування були покладені в основу виборчих кампаній багатьох кандидатів. Уже минуло півроку, а подробиці цих історій в різних виборчих округах не сходять з газетних сторінок. Одна з них, яка набула особливого розголосу, відбулася у 180-му виборчому окрузі, що на Харківщині. Там у боротьбу за депутатський мандат включився власник комерційної імперії Анатолій Гіршфельд. Маючи сумнівний «стартовий капітал» (його махінаціям з приватизацією великих підприємств Харківщини приділила увагу навіть російська газета «Известия»), він не міг особливо розраховувати на симпатії виборців, тому вдався до «виборчих технологій», що дають змогу за допомогою юридичних колізій підмінити результати виборів. Зокрема, списати в судовому розгляді декілька тисяч голосів виборців, які віддали перемогу в окрузі конкурентові Івану Діяку.

Подробиці цих колізій з фальсифікацією результатів виборів у 180-му окрузі вже докладно описувалися в пресі. Зокрема, в газетах «Правда України», «Київський вісник». Щоб не повторюватися, звернемо увагу лише на те, що відповідальні посадовці правоохоронних органів, судів, виборчих органів намагалися не так встановити істину, як здихатися цієї справи, загнавши її до глухого кута. Апофеозом виборчого процесу стало рішення Верховного Суду України в особі судді І. Домбровського від 24 квітня 2002 р. Він відхилив не те що спроби домогтися істини, а навіть саме право вдаватися до таких спроб. Коли І. Діяк намагався звернути увагу на грубі порушення законодавства в діях окружної виборчої комісії, суддя Домбровський виніс рішення, котре взагалі суперечило здоровому глузду. Термін подання скарг на дії окружної виборчої комісії 5 днів з часу виборів (п. 6 ст. 29 Закону «Про вибори народних депутатів України»), тобто до 5 квітня 2002 р. А скарги І. Діяка були подані лише 12 квітня, тому мають залишитися без розгляду. Формально все правильно, проте не враховано істотного факту: самі незаконні дії окружної виборчої комісії, котрі оскаржувалися І. Діяком, бо коштували йому перемоги на виборах, відбулися тільки 10 квітня. Згідно з рішенням того самого окружкому І. Діяк з 4 по 10 квітня був обраний народним депутатом України. То як він міг 5 квітня оскаржувати в ЦВК чи Верховному Суді те, що відбудеться тільки 10 квітня?

Справа вже давно вийшла за межі власне результатів виборів. Адже, вишукуючи формальні підстави прикрити свою бездіяльність, чиновники фактично сприяють здійсненню злочину.

Робота виборчої комісії 180-го округу спрямовувалася її головою В. Годіною, яка одночасно була працівником підприємства, де кандидат у народні депутати А. Гіршфельд є фактичним власником, а його довірена особа В. Христофоров — директором. Намагаючись вирвати перемогу на виборах для свого патрона, В. Годіна вдалася до службової підробки, сфальсифікувавши протокол про результати виборів. Зокрема, в протоколі з таким бажанням для А. Гіршфельда результатом з'явився підпис члена комісії, котрого взагалі не було на засіданні.

Зазначаючи ці очевидні правопорушення, І. Діяк двічі звертався до Генерального прокурора України. Спершу, 19 квітня 2002 р. — до М. Потебенька, а згодом, 30 квітня, — до його наступника, виконувача обов'язків Генпрокурора В. Гарника. Доручили перевірити цю справу Лозівській міжрайонній прокуратурі, де це доручення й поховали.

Точніше кажучи, на папері все має благопристойний вигляд: Лозівська прокуратура працює і надає результати перевірки. От тільки на практиці все не так. Протягом шести місяців Лозівська прокуратура пише відписки про начебто вчинені дії з перевірки зазначених у заявах фактів, а насправді так і не дала відповіді на жодне з поставлених запитань. Натомість вона відразу пропонує свою оцінку про відсутність складу злочину в діях Лозівської окружної виборчої комісії № 180. Іноді цього висновку прокуратура доходила ще до того, як отримала результати нею ж розпочатих експертиз. Багато про що говорить уже сама хронологія подій.

19 травня 2002 р. Лозівська прокуратура, «перевіривши» факти, викладені в заяві І. Діяка на ім'я Генерального прокурора М. Потебенька, вперше винесла рішення про відсутність складу злочину. Та й то лише після окремої заяви про недоліки в її роботі та недотримання термінів, встановлених чинним законодавством. Але ця «перевірка» виявилася такою поверховою, що її скасувала Харківська обласна прокуратура. Натомість вона вказала на передчасність прийняття рішення про відмову в порушенні кримінальної справи та неповноту вивчення дій членів окружкому, і зобов'язала Лозівську прокуратуру здійснити перевірку ретельніше.

Очевидно, причиною такої реакції стало те, що, не сподіваючись на Лозівську прокуратуру, позивач одразу звернувся до суду. Зважаючи на рішення Харківської обласної прокуратури, Лозівський міський суд не став розглядати справу. Рішення про це було прийнято 12 червня. Довідавшись про це, Лозівська прокуратура вже наступного дня — 13 червня — винесла повторну постанову про відсутність складу злочину. Враховуючи, що мотиви цього рішення, викладені в постанові, повністю копіювали аналогічну постанову від 19 травня, можна дійти висновку: жодної справжньої перевірки на виконання доручення Харківської облпрокуратури Лозівська прокуратура так і не провела. Але обласна прокуратура погодилася й для себе закрила питання.

Зважаючи на це, І. Діяк 4 липня звернувся до Лозівського міського суду з заявою про порушення виборчого та кримінального законодавства під час проведення виборів 21 березня 2002 р. в окрузі № 180. Суд відправив її для перевірки викладених у заяві фактів до тієї самої Лозівської прокуратури. А вона, у свою чергу, 14 липня просто відмовилася порушувати кримінальну справу. При цьому обґрунтування її рішення з 19 травня анітрохи не змінилося. Тобто про перевірку нових фактів, зазначених у заяві І. Діяка від 4 липня до суду, взагалі не йшлося. До того ж Лозівська прокуратура відмовила адвокатові і довіреній особі І. Діяка у законному праві ознайомитися з матеріалами начебто проведеної перевірки.

30 липня Лозівський міський суд скасував постанову прокуратури від 13 червня про відмову порушувати кримінальну справу. А 16 серпня суд скасував і аналогічну постанову Лозівської прокуратури від 14 липня.

Таким чином, справа опинилася в глухому куті. За шість місяців прокуратура так і не відповіла на жодне з питань, порушених у заявах на ім'я Генерального прокурора:

1) Як на протоколі про результати виборів у окрузі з'явився підпис одного з членів комісії, котрого взагалі не було на засіданні? Тим паче, що Лозівська прокуратура таки з'ясувала, що він не підписував протоколу ні до, ні після засідання. Адже цей протокол зі службовою підробкою пішов до Центрвиборчкому у Київ і послугував підставою для проголошення результатів виборів.

2) Звідки взявся інший протокол, де вказаного підпису відсутнього члена комісії вже не було? Адже до Києва його поспіхом привіз і подав до ЦВК сам кандидат у народні депутати А. Гіршфельд. Проте формально він був створений одночасно з підробленим протоколом, тобто 10 квітня 2002 р. о 14.00.

3) Якщо вже голова Лозівської окружної виборчої комісії В. Годіна як посадова особа надала до ЦВК офіційний документ з підробкою і завідомо неправдивими даними, то чому Лозівська прокуратура не вбачає в цьому ознак злочину?

4) З цілою низкою виборчих дільниць, де більшість голосів було віддано проти кандидата в народні депутати А. Гіршфельда, голова окружної виборчої комісії В. Годіна (нагадаємо, працівник підприємства, де той є фактичним господарем) перерахувала голоси. Це проводили так, щоб знайти підстави для визнання виборів на цих дільницях недійсними. Представники дільничних комісій, які згідно з законом повинні брати участь у цьому процесі, насправді до перерахунку не допускалися, щоб не заважати. Їхні протести і пояснення до уваги не брали. Як і особливу думку одного із членів окружкому з приводу такого підрахунку. Навіщо це робилося?

5) Представники дільничних комісій направили до ЦВК скаргу з поясненням своєї позиції і незгодою з діями голови окружкому В. Годіної. Після підрахунків та кількох перерахунків голосів 1—4 квітня окружком визначив результати виборів і проголосив перемогу І. Діяка. Жодних порушень в організації голосування при цьому не виявили, жодних претензій до роботи дільничних комісій не було. Але це не сподобалося патрону Годіної, кандидату в народні депутати Гіршфельду. І вона 10 квітня штучно віднайшла необхідні 10% начебто неправильно виданих 31 березня виборчих бюлетенів, щоб визнати недійсними результати виборів на тих самих дільницях, де 1—4 квітня голосування кілька разів було перевірено і перераховано. Це й забезпечило перемогу Гіршфельду з перевагою в кілька десятків голосів. Тобто голова окружкому Годіна стала на заваді волевиявленню 7 416 виборців тих семи виборчих дільниць, де вибори оголосили недійсними. Достатньо було б узяти списки виборців цих дільниць і переконатися: чи правдиві підрахунки Годіної, проведені 10 квітня? Чи правдиві ті її підрахунки та перерахунки, що були проведені 1—4 квітня, коли переможцем виявився Діяк, і це не сподобалося Гіршфельду?

Щоб відповісти на ці запитання, прокуратурі достатньо було б ужити всього двох заходів.

По-перше, врешті-решт, дочекатися результатів призначеної нею ж почеркознавчої експертизи підписів у протоколі про результати виборів. А по-друге, необхідно було б ознайомитися із зазначеними списками виборців по дільницях, де безпідставно скасували результати виборів. Тим паче, що зберігаються вони у Лозівській міській раді — лише за чотири квартали від приміщення Лозівської міжрайонної прокуратури. І її було повідомлено про це.

Однак Лозівська прокуратура своєю наполегливою відмовою розглядати справу стала на позицію не просто бездіяльності, а прикриття скоєних злочинів. Створюється враження, що в прокуратурі дуже добре розуміють, яка картина вимальовується, якщо провести перевірку належним чином. Варто встановити, що хоча б на одній з виборчих дільниць, де вибори проголосили недійсними, голова окружкому В. Годіна зробила це безпідставно і перешкодила волевиявленню виборців (тобто ознаки злочину, передбаченого ст. 157, 158 КК України), і результати виборів у окрузі радикально зміняться. Тому і бажає прокуратура закрити справу якомога швидше. У свою чергу, того самого бажає і міська влада Лозової. Мер міста В. Литвинов відомий тим, що надавав підтримку на виборах саме А. Гіршфельду. І сьогодні на порушення вимог ст. 86 Закону України «Про вибори народних депутатів України» виборча документація з усіма списками виборців зберігається не в Державному архіві Харківської області, а в міській раді Лозової. Тобто якнайдалі від цікавих очей. Оскільки прокуратура не бажала перевіряти списки, це спробував зробити І. Діяк. Принаймні тоді були б розставлені всі крапки над «і». Але міська влада Лозової незаконно відмовила адвокату І. Діяка ознайомитись зі списками, пославшись на їх... секретність. Не більше і не менше. Як кажуть у народі, знає собака, чиє сало з'їв. Не виключаємо, що їх невдовзі секретні списки можуть узагалі зникнути.

Така упередженість і небажання державних органів влади виконувати свої обов'язки, фактична відмова здійснювати об'єктивну перевірку фактів відвертого ігнорування і фальсифікації волевиявлення народу на виборах змусили велику групу народних депутатів України (85 осіб) виступити з депутатським зверненням до Генерального прокурора С. Піскуна. У зверненні вимагається, нарешті, порушити кримінальну справу і притягнути винних осіб до відповідальності.

Три місяці тому цілковита більшість депутатів дали згоду на призначення С. Піскуна на відповідальну державну посаду. Головними підставами для цього стали його обіцянки навести порядок у розслідуванні багатьох гучних кримінальних справ. Я сподіваюся, що він дотримає слова і буде покарано справді винних людей, незважаючи на їхні посади. Адже хтось протягом шести місяців гальмував прокурорську перевірку лозівської справи. Треба з'ясувати, хто тиснув на прокуратуру, як сьогодні тисне на І. Діяка з вимогою забрати його заяви із суду і прокуратури?

Ми не можемо допустити, щоб вибори народних депутатів України за допомогою підкупу та корупції перетворилися на профанацію. Якщо сьогодні результати волевиявлення народу підмінюють і виправляють за допомогою кримінальних злочинів, то завтра в нашого народу просто не залишиться інших шляхів примусити чиновників рахуватися з його волею, крім революційної зміни влади.

Володимир СТРЕТОВИЧ,
голова Комітету Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, заслужений юрист України.

Ми не можемо допустити, щоб вибори народних депутатів України за допомогою підкупу та корупції перетворилися на профанацію

Поєднають церква і синагога

ІНТЕРВ'Ю З ПРИВОДУ

Із сумом і болем відзначали чергову річницю початку масових розстрілів у Бабиному Ярі. Тут 61 рік тому жертвами фашистів стали більш як 200 тисяч киян і військовополонених, серед полеглих — 35 тисяч дітей.

У балці Бабин Яр лунали автоматні черги з 29 вересня 1941-го по 29 вересня 1943-го. Від куль гітлерівців загинули українці, росіяни, цигани, німці, поляки... Та найбільше (150 тисяч) євреїв.

Зрозуміле їхнє нинішнє прагнення увічнити пам'ять про жертви Голокосту. А матеріалізуватися вона має у музейно-просвітницькому центрі, який передбачено спорудити на території неподалік пам'ятника радянських часів на вулиці Дорогожицькій.

Про майбутній музейний комплекс наш кореспондент розмовляє з президентом Ради національних товариств України, президентом Єврейської ради і президентом фонду «Пам'ять Бабиного Яру» ***Іллею ЛЕВІТАСОМ.***

— Відомо, Іллє Михайловичу, що ідея створення центру народилася не вчора...

— Питання про музей «Бабин Яр» і музей єврейської історії України постало 1988 року, водночас зі створенням Київського товариства єврейської культури. Спочатку місцева влада запропонувала нам один будинок, потім інший. Та з об'єктивних причин ми не змогли користуватися приміщеннями. Років зо три тому американський розподільчий комітет «Джойнт» прийняв рішення збудувати у Москві, Петербурзі і Києві громадські центри розвитку єврейської культури, де реалізувалися б наукові, музейні, освітні, музичні, спортивні та інші програми. Ми попросили керівництво «Джойнта» (до речі, ця доброчинна організація за часів голодомору 1932—1933 рр. годувала 800 тисяч українських селян) створити в центрі два музеї: Музей Голокосту України «Бабин Яр» і Музей історії євреїв України (перед війною, до речі, такі були в Одесі, Львові, Чернівцях).

— На місці центру, будівництво якого передбачено розпочати навесні наступного року, стоїть пам'ятний камінь, закладений Президентом країни 2001 року. Що плануєте розмістити в музеях?

— Половину площі (а це до семи тисяч квадратних метрів) буде віддано під експозиції музеїв, стільки само займатимуть дослідницький інститут, архів, фонотека, запасники, кінозал, тематична бібліотека, комп'ютерний клас, книжковий магазин, активний і виставковий зали, бібліотека з читальним залом, відеотека, кафетерій. У центрі передбачено спорудити меморіальну синагогу, а на місці символічного поховання українських патріотів — Олени Теліги та її сподвижників — меморіальну церкву.

— Ідею підтримано на вищому рівні, затверджено проект ізраїльських архітекторів Ульріха і Даніели Плезнерів, які перемогли у конкурсі. А тим часом ваші брати по вірі на весь світ здійняли галас, звинувачуючи вас і ваших однодумців у цинізмі, блюзнірстві та інших гріхах. Чого прагнуть опоненти?

— Гадаю, земельної ділянки, на якій передбачено будівництво центру. Спочатку колотнеча знялася за місце створення комплексу. Як можна будувати щось на землі, просякнутій кров'ю невинних, кричали найчутливіші євреї. Я натомість запитую: а чому вас не турбує той факт, що телецентр, плавальний басейн, автозаправка, стадіон поблизу збудовані на кістках єврейського цвинтаря? Там і сьогодні грають у футбол — на відстані 70 метрів від Менори. Більш як дві з половиною тисячі громадян розстріляли у колишньому Жовтневому палаці, а там танцюють і гопак, і фрейлехс, а євреї відзначають веселі свята.

От уже кілька десятиліть ні в кого не викликає сумнівів, що знищували людей у Бабиному Ярі — це між будинками №25 і №29 на вулиці Теліги. Там, у кінці Бабиного Яру, стоїть торговий павільйон. А під ним і досі лежать кістки убитих. Це доведено документами, комісіями, живими нині свідками, геологічними та археологічними експертизами. У червні цього року за заявою, хотілося б думати, опонентів, які помиляються, а не відвертих провокаторів (і це допускаю!) працювала чергова комісія, котра засвідчила: на місці пам'ятника на Дорогожицькій і виділеної території розстрілів не було. Телезйомка зафіксувала роботу цієї комісії.

А якщо поруч з найсвятішим кладовищем країни —Могилою Невідомого солдата з вічним вогнем, де впокоїся прах більш як тридцяти героїв Радянського Союзу — Палац юнацтва і школярів (колишній Палац піонерів), а там і танцюють, і співають, і веселяться. І це за 80 метрів від святої могили. Ще ближче, у підземному переході — теж музика, магазини, кафе. Це можна?

— Але ваші аргументи не зупинили опонентів, котрі залучають до скандалу дедалі більше людей. І так чинять, що дивує, євреї, відомі всьому світові як дружний народ.

— Це найприкріше. Жодна українська організація, навіть із числа найрадикальніших, не підняла на щит це питання. А одновірці роздмухують національну ворожнечу, поширюють у ЗМІ, Інтернеті завідомо брехливу інформацію. Причому, якби я не знав усю суть справи, під деякими листами фарисеїв і сам поставив би підпис — так переконливо і емоційно їх написано. Запевняють, що проти спорудження центру виступають рабини України та Ізраїлю. Це ще одна брехня. Саме вони й не заперечують. А вершиною лицемірства стала заява «політичних партій і громадських організацій» без жодного підпису. Їхня загроза щодо проведення широкомасштабних і активних форм «громадського протесту» викликає занепокоєння. Аналогічні загрози є і в інших заявах.

— Уявляю, якби про такі заходи заявили представники іншої нації. Авторів ті самі євреї оголосили б антисемітами і здійняли б такий галас...

— А нашим опонентам усе сходить з рук. Нещодавно в одному із зарубіжних часописів, які поширюються по всьому світі, опублікували інтерв'ю... з Іллею Левітасом, який нібито також сумнівається у доцільності створення центру. А я нікому не давав цього інтерв'ю. І ніколи не виступав проти будівництва. Отака фальсифікація.

— Вас звинувачують у тому, що в центрі мають намір проводити видовищні й розважальні заходи...

— Дурниці. Так, у нашому центрі лунатиме музика. Та це будуть відомі симфонії Шостаковича, Клебанова, Станковича, твори Моцарта... Що в цьому поганого? Я побував у дванадцяти колишніх концтаборах Європи, де розстріляно чотири мільйони осіб. Скрізь існують меморіальні центри пам'яті, де, крім музейного комплексу, є й кафе, де годують відвідувачів, актові зали і класи.

— Іллє Михайловичу, крім земельного інтересу, ваших критиків точать, либонь, образа і заздрість...

— Є люди, котрі звикли брати участь геть у всіх єврейських проектах. Та не скрізь їм раді, не всі запрошують. Ще один момент: після створення центру деякі громадські організації втратять самостійність і, відповідно, фінансування. Саме вони й підбурюють чесних, але некомпетентних співгромадян: мовляв, хочуть будувати центр на кістках убитих. Хочуть там танцювати й веселитися. До речі, неподалік пам'ятника жертвам Голокосту саме на кістках споруджено кінотеатр імені Гагаріна, школу № 24, торговий павільйон, прокладено метро... Чому не чути голосу фарисеїв з цього приводу? Організаторам ганебної метушні не вперше ламати ті починання, в яких вони не беруть участі. Так було під час проведення Першого єврейського конгресу України, створення Всеукраїнської асоціації в'язнів гетто і концтаборів, втілення в життя програми розвитку єврейської культури тощо. Ці «діячі» завжди звертаються до почуттів порядних людей, котрі не підозрюють, що їх обдурюють і провокують.

— Відповідно до задуму архітекторів центр стане символом того, що єврейський народ живий, що фашистам не вдалося знищити його...

— І він почав своє відродження у новій, незалежній Україні, чого не могло бути в тоталітарній державі. А ще музей, безперечно, усоблюватиме інтернаціональну ідею. У музеї будуть зали, присвячені трагедії циганів, подвигу Праведників, українським патріотам, зв'язку з усіма народами України. Меморіальна церква і синагога не розділять людей різних конфесій, їх поєднають горе і скорбота, спільні для всього українського народу. Певен, центр іще більше з'єднає нас на засадах міжнародної толерантності, гуманізму, поваги до громадян усіх національностей. Центр стане частиною меморіальної зони, де вже є монумент на вулиці Дорогожицькій, пам'ятник на місці Сирецького концтабору, пам'ятник розстріляним дітям, Менора на єврейському кладовищі. Ми плануємо спорудити пам'ятник на місці розстрілу циганів і закласти Алею Праведників. І центр стане частиною цієї меморіальної зони.

Вів інтерв'ю Іван ІЛЛЯШ.

На знімку: керівники країни і столиці 2001 року заклали пам'ятний камінь на місці будівництва центру. Ілля Левітас — ліворуч від Президента України.

Фото з архіву «ГУ».

У НОМЕР

■ *Київ*

Потенціал Конституції не реалізовано

Відбулися збори Світового конгресу українських юристів. До речі, ці збори ювілейні, десяті. Саме його учасники, а це українці-правники з усього світу, вже протягом десятиріччя докладають зусиль, щоб Україна — їхня історична батьківщина — стала правовою державою.

На зборах велику увагу було приділено актуальним проблемам конституційної реформи в Україні, розглянуто сучасний стан політично-правової системи України, перспективи і шляхи її розвитку, гаряча дискусія точилася під час обговорення проблем конституційної, політичної, адміністративної і соціально-економічної реформ в Україні.

Зазначалося, що в період після прийняття Конституції України в державі створилася нова правова ситуація, коли людина, її життя, здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека законодавчо визнані найвищою цінністю. Основний Закон став визначальним забезпеченням державного суверенітету, розвитку демократії, гарантією недоторканності соціально-економічних перетворень. Водночас учасники зборів констатували, що потенціал Конституції не реалізовано повною мірою. Так, не було забезпечено прийняття низки конституційних законів, покликаних утворити необхідну для її ефективного втілення правову інфраструктуру. Не вдалося сформувати систему політично відповідальної влади, що, в свою чергу, призвело до протистояння законодавчої і виконавчої гілок влади, загострення відносин між Президентом, парламентом та урядом країни, до гальмування соціально-економічних і політичних реформ і, в кінцевому підсумку, позначилося на темпі вирішення соціальних проблем, які безпосередньо торкаються кожного громадянина. У резолюції, прийнятій зборами, зазначається, що виконавча влада може ефективно здійснювати політику реформ лише в разі, коли вона має можливість спиратися на парламентську більшість. Постійно діюча парламентська більшість, у свою чергу, повинна сформувати систему політично відповідальної влади, реалізація якої має передбачати низку послідовних заходів.

Хелена БЕСПАЛЬСЬКА.

Трилисники на Позняках

Наприкінці цього року холдингова компанія «Київміськбуд» планує почати освоєння нового будівельного майданчика на столичному житловому масиві Позняки.

Як **повідомили УНІАН** у холдингу, тут планується спорудити майже 130 тисяч кв. м житла, яке буде об'єднано у два житлові комплекси та один «крапковий» будинок.

Автор проекту Володимир Моспан зазначив, що обидва комплекси будуть багатосекційними: центральні секції досягнуть 36 поверхів, інші — до 23. У комплексах запроектовані 1—4-кімнатні квартири площею від 50 до 130 кв. м. Передбачено спорудження двох паркінгів на 340 і 250 автомобілів.

«На кожен об'єкт нам довелося отримувати індивідуальні рекомендації і технічні умови пожежного інституту, — сказав В. Моспан. — Ми сподіваємося, що наші «висотки» увійдуть у десятку перших будівель понад 30 поверхів, побудованих у Києві».

За інформацією представників інституту «Київпроект», які працюють з цим проектом, обидва комплекси буде виконано у формі трилисника, і в кожному з них розміститься майже 600 квартир вільного планування. Крім того, в безпосередній близькості від першого комплексу заплановано спорудження «крапкового» 23-поверхового житлового будинку площею майже 20 тисяч кв. м.

За словами В. Моспана, на цокольному і першому поверхах комплексів планується обладнати офісні приміщення, магазини, стоматологічну клініку, перукарню та інші об'єкти побутового сервісу. Поряд з будинками стоятимуть збірні павільйони, виконані з легких конструкцій, в яких буде облаштовано продовольчі та продуктові магазини.

ФОТОФАКТ

Фото Олександра СЄРОГО (Укрінформ).

Мільйонну тонну вантажу до трюму судна навантажило українсько-шведське підприємство «Петрекс» — комплекс із перевалки вантажів будь-якої номенклатури.

На знімку: бригадир докерів-механізаторів «Петрекс» (Одеса) Віктор Леоненко керує навантаженням.

ТОРГІВЛЯ

Ринок цінує не тільки владу грошей...

Щоб знизити на Чернігівщині ціну житньо-пшеничного хліба в середньому на 20 копійок за кілограм, місцевій владі довелося попрацювати майже рік. Що це, безсилість її чи, навпаки, успіх? Про плюси і мінуси державного регулювання вартості хліба, молока, цукру ми попросили поділитися думками заступника голови облдержадміністрації з питань економічної політики Леоніда ПОДОЛЯКА.

— Ціни на основні продовольчі товари, крім цукру, не підлягають регулюванню. У який спосіб облдержадміністрація може вплинути на ціноутворення приватних пекарень?

— Справді, на переважну більшість продовольчої продукції, що її виробляють в області, ціни формуються у вільному режимі і визначаються, виходячи з кон'юнктури ринку, якості і споживчих властивостей. Облдержадміністрація не має прямих повноважень щодо регулювання вартості продовольчих товарів, але цінова ситуація в області перебуває під постійним контролем. Нині проблема оптимізації цін на основні продовольчі товари не має тієї напруженості, що була на початку дев'яностих. У лютому—серпні 2002 року, окрім квітня, вперше за роки незалежності України спостерігалися дефляційні процеси. Відбулося зниження вартості продовольчих товарів, які становлять дві третини у структурі споживання.

Питання забезпечення хлібом і хлібобулочними виробами за помірними розцінками залишається одним із головних напрямів соціальної політики. В області проведено роботу щодо здешевлення борошна і хліба відповідно до зниження вартості зерна урожаю 2001 року. Ціна основних (базових) видів хліба знизилася на 10—26 відсотків.

— Яким чином?

— Найголовніший і поки що найдієвіший захід — це використання важелів, передбачених антимонопольним законодавством та Законом України «Про ціни і ціноутворення». Вони лягли в основу розпорядження голови облдержадміністрації від 1 лютого цього року, яким було встановлено граничний розмір рентабельності на основні (базові) види хліба для підприємств монополістів — ВАТ «Чернігівський хлібокомбінат», ВАТ «Ніжинський хліб» — у 10 відсотків до собівартості.

— Тобто ви обмежили монополістів і їхня нова ціна збила вартість хліба?

— Так, це вплинуло й на без того істотне здешевлення хліба та хлібобулочних виробів. Крім цього, ми рекомендували іншим суб'єктам підприємницької діяльності застосовувати встановлений облдержадміністрацією граничний рівень рентабельності на борошно, основні (базові) види хліба та граничний рівень торговельної надбавки. Як наслідок, ціни на основні види хліба виробництва підприємств-монополістів та приватних пекарень цього року додатково знижені до 7 відсотків.

— Чи можна ще знизити вартість хліба?

— Облдержадміністрація над цим продовжує працювати. Але не вона знижує ціни, а господарюючі суб'єкти, які виробляють хліб. І ми маємо створити умови, які стимулювали б наших пекарів до здешевлення хлібопродукції. До цього часу це нам вдавалося, думаю, так і триватиме, адже не всі резерви вичерпані — як внутрішні (зниження собівартості), так і зовнішні, обумовлені попитом.

Як на мене, надання облдержадміністрації права регулювати ціни на основні продовольчі товари, передусім на хліб та борошно, істотно посилили б вплив влади на цінову ситуацію на споживчому ринку.

— Чому сьогодні так дешево закуповується молоко?

— Вартість його, справді, дуже низька. Найголовніша тому причина — цьогорічні митні нововведення та обмеження, які виникли у взаємозв'язках з нашими постійними закордонними партнерами. Ринок збуту продукції молокозаводів дуже звузився. Через це в цілому за січень—серпень поточного року закупівельні ціни на молоко проти минулого року знизилися більш ніж на 25 відсотків. І хоча у вересні вони зросли в середньому на 16 відсотків, задоволення від цього особливого не відчуваємо. Адже за нинішніх закупівельних цін виробництво молока фактично є збитковим і аж ніяк не стимулює нарощування його обсягів. Мало того, падіння закупівельних цін на молоко вже спричинило істотне скорочення поголів'я корів і в сільгосппідприємствах, і в населення. Оскільки цей процес ще не зупинено, сьогодні є гостра потреба розглянути цю проблему на загальнодержавному рівні та віднайти шляхи її розв'язання.

— Селяни скаржаться, що в пакетах молоко продається, по суті, вдвічі дорожче...

— Ми відстежуємо і цю ситуацію на переробних підприємствах. Роздрібні ціни на молоко, молокопродукцію в серпні цього року проти грудня минулого року знизилися на 7,4—10,4 відсотка. У діючих цінах рентабельність молокопереробних підприємств не перевищує 15 відсотків, а виробництво масла селянського навіть збиткове. Торговельні надбавки застосовуються на рівні від 5 до 20 відсотків. Тобто, як на мене, проблема дорожнечі пакета молока в тім, що обсяги переробки молокопродукції невеликі, а затрати молокопідприємств при цьому, на жаль, значні.

— Що дало державне регулювання вартості цукру?

— Згідно із Законом України «Про державне регулювання виробництва і реалізації цукру» ціни на нього державою визначаються мінімальні.

Постановою Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2002 року № 142 вартість цукрових буряків встановлена на рівні 165 грн. за тонну, а цукру із солодких коренів на внутрішньому ринку — у розмірі 2370 грн. за тонну, що забезпечує прибутковість їх виробництва. При цьому конкретні закупівельні ціни на сировину, а також оптові та роздрібні — на кінцевий продукт переробки цукрозаводів визначаються за домовленістю сторін, виходячи з кон'юнктури ринку, але не нижче за мінімальні.

Запровадження державного регулювання цін на цукор дало змогу стабілізувати ситуацію на ринку та підтримати вітчизняного виробника. За статистичними даними, споживча вартість цукру в січні—серпні поточного року знизилися на 5,7 відсотка порівняно з відповідним періодом минулого року. Це результат загострення проблеми збуту цукру через насиченість ринку внаслідок збільшення виробництва та постачання його з-за кордону за цінами, нижчими від встановлених мінімальних.

— Одне слово, як я зрозумів, щоб тримати цінову ситуацію під контролем, а це сьогодні необхідно, органи влади на місцях повинні мати більше важелів?

— Цілком згоден з вами.

Інтерв'ю провів Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Фото автора.

РЕАЛІЇ

На дурничку не погрієшся

У вересні працівники Житомирського підприємства електромереж встановили в будинках обласного центру більше тисячі нових лічильників — замість тих, що були викрадені чи пошкоджені. Причому встановили так, що доступ до них стороннім неможливий. Навіть споживач електроенергії не може сам подивитись, скільки там накрутило. Чому ж так?

За кілька останніх років у житлових будинках Житомира щезло 5,3 тисячі лічильників. Перша версія: крадуть, щоб збути за гроші чи за пляшку. Але ж на кожному такому приладі обліку — номер, є реєстр лічильників. Спробуй купити з рук вкрадене і встановити в себе — комп'ютер у підприємстві електромереж миттю виявить, що цей прилад «мічений»...

Енергетики помітили цікаву закономірність: найчастіше лічильники зникають у тих будинках, де проблеми з... опаленням. Усе стає зрозумілим, якщо згадати: коли лічильник зіпсований або викрадений, наступні три місяці облік спожитої електроенергії ведеться на основі середньомісячного споживання. За цей час власник будинку має встановити новий обліковий прилад. Якщо ж ні, енергетики можуть застосувати найрадикальніші засоби впливу. Але ж хто власник? Це, як правило, виробниче житлове ремонтно-експлуатаційне підприємство (колишній ЖЕК), в якого грошей на рахунку катма. Купувати і ставити нові лічильники нема за що. Невже від'єднувати від струму тисячі квартир?

От і виходило: включай які завгодно прилади, в тому числі й житло обігрівай, а платитимеш «середньомісячне». Енергетики відчули, що це влітає в добру копієчку, і пішли на разові витрати, щоб не зазнавати збитків постійно. Ще до кінця року намічено встановити лічильники майже скрізь, де їх ще немає. А принцип оплати тепер такий: чекай рахунку за показниками, що їх зніме контролер-інспектор з району електромереж. Із чимось не згоден — вирішуй з контролером.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Підхід до кожного клієнта — індивідуальний

Саме за таким принципом працюють АТ «Індустріально-експортний банк» і його Полтавська філія. Про це в розмові з її директором Василем ВЕРТЕЛЕЦЬКИМ:

— Акціонерне товариство «Індустріально-експортний банк» було засновано в 1993 році у місті Львові. З лютого 2000 року головний офіс розташований в Києві, а розширення мережі розпочалося тільки з листопада минулого року. За дев'ять років діяльності на фінансовому ринку України АТ «Індекс-банк» набув репутації надійної та стабільної фінансової установи, яка проводить стратегічно виважену політику, сміливо та впевнено використовуючи найновіші розробки та досягнення, спрямовані на розширення спектра та підвищення якості банківських послуг. Саме ми першими у країні почали видавати готівку по картках «Золота корона», що забезпечує високий рівень захисту і практично виключає фінансові ризики клієнта. Досить сказати, що за чотири останні роки не зафіксовано жодного випадку шахрайства з пластиковими картками «Золота корона».

— Досить переконливий приклад. Та, як то кажуть, статистика — річ уперта, і, можливо, багатьох наших читачів цікавлять саме голі цифри.

— Фінансовий результат «Індекс-банку» за підсумками першого півріччя ц. р. склав 442 тис. грн. Валюта балансу порівняно з відповідним періодом минулого року зросла на 62,4% і на 1.07.02 р. становила 374 млн. грн. Кредитний портфель (без урахування міжбанківських кредитів) за цей період збільшився на 89,3% — до 173,67 млн. грн. Кошти клієнтів (рахунки до запитання, строкові депозити, вклади, цінні папери власного боргу) також збільшилися на 25,9% і становили 154,23 млн. грн. Нормативний капітал на 1.07.02 р. становив 44,15 млн. грн.

— Усі цифри солідні, окрім фінансового результату. Я гадаю, що банк, який розвивається, міг би мати значно більші прибутки.

— Можливо, це пояснюється тим, що тепер політика банку спрямована на розгалуження мережі своїх установ і левова частка прибутку пішла саме на розвиток системи «Індекс-банку». Доречно сказати, що з початку цього року відкрито 9 філій і 74 відділення.

— А чим приваблива для клієнтів Полтавська філія «Індекс-банку» і відколи вона почала діяти?

— З листопада 2001 року. За цей досить короткий період зібрали солідну клієнтуру, яка постійно збільшується. Нині ми обслуговуємо понад 2500 клієнтів—фізичних осіб і понад 500 юридичних. А привабливість Полтавської філії, як і всієї системи АТ «Індекс-банку», полягає насамперед в індивідуальному підході до кожного клієнта. Тут вникають у його проблеми. Доволі часто ми допомагаємо клієнтам розробляти бізнес-плани, проводити моніторинги, аналізувати можливості досягнення успіху в тій чи тій ринковій ніші. Колектив нашої філії — це висококвопрофесійні банківські фахівці, для яких головне — інтереси клієнтів.

— Саме тому логічним буде запитання про конкретні послуги.

— Вони найрізноманітніші. До основних я б відніс кредитні операції в гривнях та валюті для юридичних осіб: за термінами — короткострокові та довгострокові; за методами кредитування — кредитна лінія, кредит, кредитування за методом овердрафт. Кредитування фізичних осіб — споживчі кредити, автомобілі в кредит. Обслуговування клієнтів за допомогою системи «Клієнт-Банк». Встановлення системи «Клієнт-Банк» та консультація щодо правил користування-безкоштовно. Операції з купівлі—продажу валют на міжбанківському валютному ринку за мінімальними тарифами. Депозитні операції для фізичних та юридичних осіб за високими ставками. Різні види вкладів та депозитивів. Безкоштовне обслуговування пенсіонерів за пенсійними рахунками з пільговим відсотком у розмірі 17% річних на залишок коштів під час отримання пенсії через Полтавську філію банку. Консультативні послуги щодо управління фінансовими потоками.

Доречно сказати, що з часу заснування ми вже надали майже 78 млн. грн. кредитів. Їх було спрямовано в різні галузі економіки, та майже 50% наших кредитів надійшло в агропромисловий комплекс. Тож ми розвиваємося і з оптимізмом дивимось у майбутнє.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Боргами печі не натопиш

БАЛАНС ТИЖНЯ

(Початок на 1-й стор.).

Традиційно причину аварії розглянула урядова комісія. Слідом за її висновками, як заведено, Мінпаливенерго і Держкомнагляд з охорони праці видадуть розпорядження: негайно перевірити... посилити... забезпечити... безпеку умов праці наших вуглекопів на всіх підприємствах галузі.

Так само традиційно величезна кількість споживачів у визначений термін тепла не отримали. На сьогодні не опалюються: 40 відсотків шкіл, 36 відсотків лікарень, 45 відсотків дитячих дошкільних установ і 80 відсотків житлового фонду. Як завжди, через два тижні Кабмін розродиться відповідним циркуляром з черговим набором фраз: перевірити... посилити... забезпечити...

І в усіх, кому буде адресовано ці розпорядження, вони спричинять відповідну реакцію.

У гірників, принаймні, паперова турбота уряду про безпеку їхньої праці вже багато років поспіль нічого, крім гіркої посмішки, не викликає. Причини аварії їм добре відомі. Із 206 діючих шахт 160 не поновлювали і не реконструювали впродовж останніх двадцяти років. Та що там технічне переозброєння. Якщо немає коштів поновити саморятувальники і навіть спецівку. А багаторічна майже півторамільярдна заборгованість у зарплаті, регресі та одноразових виплатах скоротилася цього року лише на три відсотки! Якщо й надалі вона скорочуватиметься такими темпами, то останню гривню боргу за свою працю гірники отримають... через 33 роки. Чи багато з них доживуть до цього терміну? Гадаю, небагато. І ось чому.

Є аспект, про який у нас не заведено казати вголос. Не таємниця, що шахтарська праця — це величезні фізичні навантаження на організм, величезні затрати людських сил. Їх потрібно відновлювати. Отже, перманентні затримки у зарплаті, життя і робота буквально впроголодь, практично цілковита відсутність можливості відновити сили в профілакторіях або санаторіях призвели до того, що стан здоров'я наших гірників зашкалив нижче від будь-якого допустимого рівня. Якщо серед причин їх загибелі перше та друге місця посідає гірнича стихія (пожежі та обвали відповідно), то третє місце стабільно утримує смерть під землею від серцево-судинної недостатності...

На цьому тлі, погодьтеся, не викликає вже подиву той факт, що місячна продуктивність праці робітника з видобутку вугілля в нас у країні в середньому не перевищує 25 тонн, що в кілька разів менше від відповідного показника... 1913 року минулого століття! Коли головними механізмами вуглекопів були обушок і санчата на дерев'яних полозах для відкочування видобутого палива від купи вибою...

То чи варто дивуватися, що видобуток енергетичного вугілля (а це майже 50 відсотків забезпечення теплом мешканців України взимку), порівняно з минулим роком, скоротився майже на 800 тисяч тонн? Середньомісячні його поставки на адресу облдержадміністрацій не перевищували 40 тисяч тонн, майже вдвічі менше за розрахункові потреби.

Тривожне, якщо не катастрофічне, становище з паливом напередодні зими голова Держжитлокомунгоспу Григорій Семчук пояснює тим, що бюджетна заборгованість по його парафії на початок опалювального сезону досягла 163 мільйонів гривень. А боргами, як відомо, печі, а тим паче котельні, не натопиш.

Безперечно, як і в попередні зими, авральні заходи, на кшталт поставок палива комунальним службам міст і сіл із держрезерву (знову-таки в борг або під неліквідні векселі, які ніколи не буде оплачено), згладять ситуацію. Безперечно, наші співгромадяни, котрі звикли до всього, покажуть дива винахідливості і переживуть зиму — адже умудрилися мешканці деяких міст Хмельницької області оснастити квартири стандартних п'ятиповерхівок цегляними пічками—грубками. А в них можна спалювати не тільки вугілля, а й сусідні дерев'яні паркани. Все це так. Проте доки зима застатиме нас зненацька?

Гадаю, доти, доки комуналка залишатиметься таким собі рудиментом державно-громадської (а отже, нічийної!) власності. До речі, в Запоріжжі в деяких районах уже з'явилися приватні котельні. Їхні господарі оснастили парові котли невеликими електрогенераторами і, крім тепла, торгують ще й електрикою. Уклали прямі договори з постачальниками енергоносіїв. З тими самими гірниками. І заборгованості перед ними не мають. Крім того, серйозно замислюються над зменшенням розцінок на свої послуги — зниження питомих платежів за кілокалорію тепла споживачами, як з'ясовується, легко перекривається обсягами, що зростають, або скорочується кількість неплатників.

Очевидно, є й інші варіанти розв'язання проблеми. Але висновок однозначний: в умовах ринку, до якого ми прагнемо, нам час звикати платити сповна. Виживати в борг ще можливо. Але жити — щорік важче й важче...

Ігор НАУМЕНКО.

СПОРТ

Зворотний рух...

Футбол. Кубок країни. 1/8 фіналу.

19 жовтня. **«Оболонь» (Київ) — «Металург» (Донецьк). 0:1.** 2 500 глядачів. **Гол:** Яксманицький, 63.

«Шахтар» (Донецьк) — «Електрон» (Ромни). 4:0. 10 000. Воробей, 7, 30, Ндіайє, 19, Зубов, 44 — Брагінець, 22.

«Явір» (Краснопілля) — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 0:3. 4 000. Кравченко, 3, Задорожний, 32, Назаренко, 73. На 36-й хвилині Теркулов («Я») не реалізував пенальті.

«Кривбас» (Кривий Ріг) — «Арсенал» (Харків). 1:0. 8 000. Мусолітін, 45.

«Ворскла» (Полтава) — «Нафком-Академія» (Ірпінь). 3:2. 4 700. Бессараб, 44, Шевцов, 73, 97 — Мозговий, 18, Левченко, 49.

«Волинь» (Луцьк) — «Красилів». 3:0. 6 000. Сачко, 7, Алієв, 43, Сіанкам, 79.

«Динамо» (Київ) — «Сталь» (Алчевськ). 2:0. 1 000. Шацьких, 34, Рінкон, 62. **Склад «Динамо»:** Шовковський, Дмитрулін, Белькевич, Каддурі, Рінкон, Шацьких (Мелащенко, 78), Гіоане, Леандро (Чернат, 59), Гавранчич, Саблич, Леко.

20 жовтня. «Арсенал» (Київ) — «Сокіл» (Золочів). 4:0. 2 000. Клименко, 53, Окодува, 60, 79, 90.

Ми з вами пережили неприємний період, коли через епідемію травм із боротьби вибували футболісти провідних клубів. Що негативно позначилося на виступах і збірної, і цих клубів у єврозмаганнях. Тепер, не дай Боже наврочити, спостерігається зворотний процес. Зіграв за «Кривбас» нападник національної команди Мусолітін і відзначився ще й переможним м'ячем.

Ще один "збірник" — Дмитрулін — провів повний матч за динамівців. У складі столичного клубу з'явився і його капітан Белькевич. Це також приємно. До речі, в матчі зі «Сталлю» Олексій Михайличенко, отримавши поповнення із тих, хто одужав, дав можливість відпочити кільком гравцям, котрі мали велике навантаження останнім часом, — Реві, Хацкевичу, Гусіну, Боднару, Радченку.

На цьому етапі змагання несподіванок не сталося. Перевагу мали досвідченіші колективи. Вони й продовжать боротьбу за приз.

Сьогодні на черговому засіданні ПФЛ відбудеться жеребкування пар матчів 1/4 фіналу. Посіяні — «Шахтар», «Динамо», «Металург» (Донецьк) та «Дніпро», не посіяні — «Арсенал» (Київ), «Кривбас», «Ворскла» і «Волинь». Чвертьфінальні поєдинки відбудуться 16 і 24 листопада.

А поки що наша увага — до подій у Лізі чемпіонів. Сьогодні після обіду до Києва з Роттердама прилітає «Фейєноорд», з яким «Динамо» завтра зіграє матч четвертого туру. Початок матчу на НСК «Олімпійський» о 21.45.

Роттердамці в останньому матчі чемпіонату Нідерландів зіграли внічию (1:1) на полі клубу «Віттес». У складі гостей відсутні кілька травмованих виконавців. Але найбільша втрата — форвард П'єр ван Хойндонк, котрий у зустрічі з «Аяксом» зламав ногу.

Гості планують сьогодні з 19.00 потренуватися на полі «Олімпійського». За півгодини до цього у прес-центрі стадіону з журналістами спілкуватиметься наставник «Фейєноорда» Берт ван Марвійк.

А Олексій Михайличенко, як повідомив нашому кореспондентові керівник прес-служби ФК «Динамо» (Київ) Сергій Полховський, призначив побачення представникам ЗМІ на 11.00 у прес-комплексі клубу. Після цього відбудеться акредитація журналістів.

Інші суперники динамівців у групі Е Ліги чемпіонів так зіграли у чергових матчах своїх національних чемпіонатів: Італія. «Інтер» — «Ювентус». 1:1. Англія. «Блекберн» — «Ньюкасл». 5:2.

Протасов отримав підвищення

Колишнього форварда київського «Динамо» і збірної країни Олега Протасова, котрий давно вже мешкає у Греції, призначено помічником тренера елітного клубу «Олімпіакос» (Пірей). Тиждень тому його керівництво звільнило з роботи за низькі показники команди в чемпіонаті Такіса Лемоніса. Його посаду передали колишньому наставникові грецької «молодіжки» Яннісові Коллісу. А той, у свою чергу, вибрав Протасова, який працював в «Олімпіакосі» скаутом і викладав у клубній академії. Свого часу, коли цей клуб тренував Олег Блохін, Протасов разом із Геннадієм Литовченком грав у ньому.

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ФОТОФАКТ

Камілла Порчик із Польщі отримує поздоровлення з третім місцем, яке вона посіла на чемпіонаті Європи з фітнесу. Ці змагання, які зібрали атлетів із 14 країн континенту, відбулися минулої неділі у столиці України. Наш спортсмен Андрій Лісничий посів друге місце серед чоловіків.

Фото Олександра СИНИЦІ (УНІАН).

РЕАЛІЇ

Поки дорослі вирішують проблеми, діти мерзнуть

Завтра в Івано-Франківську закінчуються шкільні канікули. Такий нежданий «подарунок» — вимушений крок назустріч міським службам, щоб вони змогли підготуватися до подачі тепла. Загалом припинили заняття 20 дошкільних закладів і 44 школи області. Такі випадки є і в інших регіонах. У навчальних закладах недостатньо запасів вугілля і дров, найнижча забезпеченість — у Вінницькій, Дніпропетровській, Львівській та Волинській областях.

Складна ситуація також із забезпеченням енергоресурсами вузів та ПТУ. Крім того, у 80 навчальних закладах країни перекрито водо- й енергопостачання через неоплату, а ще 300 попереджено про відключення найближчим часом, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

Заручники централізованої системи

З початком опалювального сезону зволікають і в Ірпені та приміських селищах Київської області. Як повідомили вчора у міськвідділі освіти, з 20 шкіл не опалюється 12, а з 16 дитсадків без тепла залишається вісім. Звісно, страждають ті, що їх приєднано до централізованої системи опалення житлового масиву. Через борги дорослих потерпають діти, змушені, цокаючи зубами, гризти граніт науки.

У міськвиконкомі керівникам «холодних» дитячих закладів рекомендували проводити скорочені уроки, а на перервах дітей заохочувати більше рухатися. У такий спосіб зігріватися. Коротше кажучи, суцільна фізкультура. А батькам — споряджати дітей теплим змінним взуттям та одягом.

Міський голова Ірпеня Володимир Скаржинський запевнив, що дошкільні установи і заклади освіти, а також лікарні протоплюють з 10 жовтня.

На зауваження, що у Бучанській школі-дитсадку № 21 після першої подачі тепла 16 жовтня наступного ранку контролери з облгазу опломбували котел, він відповів: «Одна рука не знає, що робить друга». А у «Теплокомунсервісі» відмову на прохання директора цього навчального комплексу — зробити виняток — змалювали навіть образно: «Запустити котел заради однієї школи — це все одно, що через один колосок виганяти в поле всі комбайни».

На мій подив: «Я не розумію, чому дитячі заклади і навчальні установи, які жодної копійки не винні за газ, мають страждати через борги населення», міський голова відповів: «Значить — не дано».

Тільки кому — «не дано»? Певно, тому, чиї діти мерзнуть.

Людмила ОПАНАСЕНКО.
Київська область.

СИТУАЦІЇ

Сантехніки погрожують... холодом

Група сантехніків ЖЕУ-202 Київського району Одеси обіцяє не підключати житлові будинки до опалювальних мереж, доки їм не виплатять зарплату. Лист із таким застереженням надіслано до офіційних інстанцій. Водночас до районного суду подано 46 позовів з вимогами примусити ЖЕУ погасити заборгованість (платню одержали лише за травень) та відшкодувати моральну шкоду, спричинену злигоднями в сім'ях. На жаль, така ситуація характерна для підприємств житлово-комунального господарства Одеси: з початку року борг тут зріс.

Георгій ВОРОТНЮК.

СЕЛО

ТЕНДЕНЦІЇ

Швидше вмираємо, ніж оклигуємо

Ще рік тому Сумська облдержадміністрація зі шпальт місцевих газет, телевізійних екранів, усіх трибун почала наполегливо втовкмачувати довірливим сумчанам, що сільське господарство області нарешті економічно одужало і тепер впевнено крокує до нечуваного розквіту. Для переконливості байку підкріплювали вагомим аргументом: понад 80 відсотків господарств краю вперше за останнє десятиріччя працювало з прибутком. Не вщухали переможні реляції і нинішнього року.

Знайомитися з новонародженим сільським економічним дивом вирішив у Лебединському районі. Вибір не випадковий. Район був житницею і, водночас, м'ясним клондайком Сумщини, до того ж уздовж і впоперек помережаний молочними ріками. Ще наприкінці 80-х по досвід до лебединців нескінченним потоком їхали колгоспні газди із найвіддаленіших куточків європейської частини колишнього Союзу. Повчитися в них і справді було не гріх. З доглянутої працьовитими руками лебединської ниви навіть у неврожайні роки менше 30 центнерів ранніх зернових з гектара на круг не збирали, план по м'ясу завжди перевиконували вдвічі.

— Колишні рекорди та успіхи давно відійшли в минуле, — зізнався один з працівників тутешнього управління сільського господарства.

— Йдеться не про рекорди, а про економічне одужання села...

— З цим у нас також проблеми: село швидше вмирає, аніж оклигує...

Справді, міцних господарств, які встояли під натиском реформаторських буревіїв і ще хоч трохи дають раду отій економіці, в районі нині залишилася третина. Ще стількох не до прибутків —хоча б утриматися на плаву... Решта — також третина — вже давно втратила надію самотужки зіп'ястися на ноги. Хоч як прикро, серед них майже всі колишні маяки Сумщини: радгоспи імені К. Маркса та імені XXV з'їзду КПРС, держплемзавод «Васильківський», колгоспи «1 Травня», «Червона зірка» та інші.

Занепад більшості розпочався з розтягування спільного майна по власних коморах тодішніми керівниками господарств та їхніми підручними. Взяти той самий Штепівський радгосп імені XXV з'їзду КПРС, де у тракторній бригаді менше десяти одиниць сільгосптехніки.

— Інші 30 можна відшукати на подвір'ях приватних осель, — повідомив один з міліцейських начальників району.

Так плуг до плуга, трактор до трактора... А від гордості області — сучасного свинокомплексу на 10 тисяч голів — залишилася одна згадка. Втім, штепівці — не виняток. Аналогічна «експропріація» відбувалася й у інших господарствах.

Не встигли обкрадені до нитки хлібороби оговтатися від однієї напасті, як звалилася друга — завітали інвестори. І не які-небудь — без копійки за душею, а цілком респектабельні, відомі в області та країні, які й довершили розвал, розпочатий спритними попередниками.

Селяни купилися на обіцянки отримати «повні мішки вовни» з райським життям на додачу. Повірили — і вкотре опинилися біля розбитого корита. Замість міфічної «вовни» обіцяльники здебільшого поставляли «горючку», міндобрива (за цінами — не доведи Господи). За них у декого два, а то й три роки забирали ледь не весь врожай, натомість переклавши на плечі орендодавців тягар податків. Кілька господарств і навіть сільрад (у них інвестори також орендували землі запасу) не витримали наруги і ще два роки тому звернулися до суду з позовами на «благодійників». Однак віз і нині там. «Непідкупні» служителі Феміди, поклавши справи в довгу шухляду, фактично стали на бік сильного.

А відтак на плаву в Лебединському районі тримаються лише ті сільськогосподарські товариства й агрофірми, де мораль переважає над зиском, де не побоялися показати «крутим» інвесторам на двері. Втім, і в лідерів, у чому переконався особисто, життя не райське.

— Від проблем, які нам звідусіль підкидають, млосно стає,— зізнається голова СТОВ «Батьківщина» Анатолій Галушко. — Розгрібаєш, розгрібаєш, а вони, кляті, обсідають зусібіч дедалі більше.

Спочатку не повірив. Навіть подумалося: лукавить Анатолій Олексійович. Торік рентабельність виробництва в «Батьківщині» становила майже 25 відсотків. Нині здобутки очікували ще вагоміші: ранні зернові вродили як ніколи — на кожному з півтисячі гектарів намолочено по 55,8 центнера пшениці, в молочному стаді більше чотирьохсот високопродуктивних корів, у м'ясному — близько 1200 голів великої рогатої худоби. Солідні прибутки приносить у касу господарства й одна з найпотужніших в області птахоферм.

Одне слово, живи, радій і працюй на перспективу.

— Держава має нас, сільгоспвиробників, за пасинків, і з кожним роком все глибше заганяє у глухий кут,—бідкається Анатолій Галушко.— Що краще працюємо, то дужче б'ють нас по руках. Торік тонна пшениці четвертого класу коштувала близько 450 гривень, нині таке зерно змушені продавати нижче від його собівартості — по 320 гривень.

Хіба це не узаконений державний грабунок? Мали б вільні оборотні кошти — перечекали б місяць-другий. Але грошей в касі — саме через «виважену» цінову політику — кіт наплакав, а на завершення осіннього комплексу польових робіт потрібно щонайменше 100 тонн пально-мастильних матеріалів. У борг ніхто й кілограма не дасть. Що робити? Брати позику в банку, де кредитні ставки до 30 відсотків річних, — собі дорожче. У трейдерів та інвесторів вони ще вищі. Тож зціпиш зуби і віддаєш за безцінь зерно, м'ясо, молоко...

Отриманого мізеру заледве вистачає господарству на сплату податків та придбання найнеобхідніших запасних частин. А гербіциди, не кажучи про трактор, а тим паче комбайн, навіть «Батьківщині» давно не по кишені. Що казати про інших, коли лідер і той ледве зводить кінці з кінцями?

— Знаєш, за чиї гроші «бідні-нещасні» дилери, трейдери, інвестори, переробники зводять палаци, розкошують в єврофісах, купують престижні авто? —запитав мене Анатолій Галушко. — За гроші ошуканих ними селян.

Ось таке воно, сільське економічне диво.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Друг-мотоплуг з диво-мотокосаркою

«Голос України» двічі, 21 березня та 8 вересня минулого року, писав про мотоплуг для обробітку невеликих земельних ділянок, який ми виготовили з моїм батьком. Ним зацікавилися спеціалісти «Мотор-Січі» і визнали придатним для використання на сільських та дачних садибах. Але історія з другом-мотоплугом дістала ще одне цікаве продовження.

Його оглянули також і випробували в роботі фахівці Дніпропетровського транспортного університету. І несподівано порадили оснастити ще й навісною мотокосаркою. Адже приватним господарям доводилося в значних обсягах заготовляти сіно, а косити його звичайною косою — діло нелегке.

За основу взяли конструкцію роторної косарки — простої і надійної в роботі. Але збільшили діаметр робочого диску (ротора) до 900 мм, і вважаємо це своїм досягненням. Бо наша ротор-«коса», досягаючи менших, ніж на існуючих великих косарках обертів, бездоганно зрізає травостій. Якщо казати образно, ми фактично повернулися до звичної і старої дідівської коси, але зробили її механічною.

Отож не все, винайдете нашими пращурами, безнадійно відстале. Якщо його пристосовувати до сучасних досягнень техніки, інколи справді виникають оригінальні рішення та агрегати.

Григорій ПОГРІБНИЙ.
Запоріжжя.

Схоже, правова плутанина вигідна багатьом...

Ніхто не заперечує минулих заслуг Володимира Лижника. У Криничанському районі очолюваний ним, Героєм Соцпраці, колгосп «Прогрес» колись не мав собі рівних. Передовий він був і в масштабах області. Тож скарга більш як ста осіб, написана звідти на адресу народного депутата Олега Царьова, справила враження грому серед ясного неба.

Ситуація, яка переповнила чашу терпіння селян, не виняткова. Скоріше навпаки — типова. Ніяк не можуть у теперішньому ТОВ «Прогрес» зрозуміти, як це сталося, що в результаті розпаювання землі одні опинилися на коні, а інші залишилися при своїх інтересах. Чухають люди потилиці й досі: ніби і збори були, ніби й списки пайовиків зачитували, а ось тепер багато хто не може добитися державних актів на землю. Хоча дехто сіє і жниве на значних площах. Ще більший клопіт мають з майновими паями. Відповідні сертифікати Лижник тримає у сейфі. Мовляв, щоб зберегти господарство цілісним.

Дехто з пайовиків справді налаштований утікати геть. Але не поодинці і не світ за очі, а тільки гуртом від... Лижника. Хіба не мають права? Мають. А от реалізувати його не можуть. До того ж міркують так: це ж бо три роки Лижник користується їхнім майном, не виплачуючи «компенсації». І не виключають люди, що побоюється Володимир Андрійович саме запитання: а куди вже значна частина майна поділася?

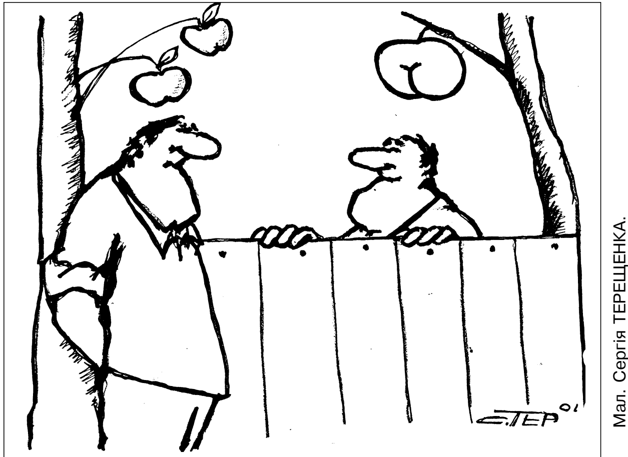
Одне слово, прогресівські перипетії справді мало чим відрізняються від повсюдних тепер на Дніпропетровщині. Хоч є одна суто місцева драматична колізія. Тут 128 сімей мешкають у будинках, які свого часу споруджувало колективне господарство. І не можуть їх приватизувати. Як зазначається в скарзі, Лижник, власне, каже, щоб платили за будинки. Причому суми, які сьогодні в ТОВ «Прогрес» і за п'ятирічку не заробити...

Народний депутат Олег Царьов не став домагатися справедливості у високих кабінетах. А от його помічниця у Криничанському районі Галина Филимонова організувала зустріч селян з директором юридичної компанії «Аграрна реформа» Олександром Шикуленком, який очолив створену Царьовим юридичну службу підтримки селян «Захист». Зійшлися чи не всі. І Олександр Віталійович з документами в руках привселюдно з'ясовував, як та чому тут наламали дров. Пообіцяв готувати від імені кожного позови до суду. А стосовно житлових будинків взагалі дивина виявилася: прав власності на них нинішнього ТОВ «Прогрес» не зареєстровано. Отож будинки ці мов... «безгоспні», і сільська та районна ради, не питаючись Лижника, давно мусили б забезпечити людям реалізацію їхніх прав на приватизацію своїх помешкань.

Не одну годину спілкувався Олександр Шикуленко з людьми. Весь час не полишало враження, що вони присутні на... лікнепі. Адже останні роки заходилися з ніг на голову перевертати весь аграрний сектор економіки: ліквідовувати колгоспний лад та відроджувати приватне виробництво на землі. А селяни досі до пуття не знають своїх прав і можливостей. Над тим, що за три години зробив у «Прогресі» юрист Шикуленко, мали, принаймні уже два-три роки, а то й більше, працювати районні чиновники. Але ж ні, лекцій сьогодні, як колись, не читають, передплачувати газети далеко не всім по кишені.

А пристрасті у ТОВ «Прогрес» свідчать: багато хто зацікавлений, щоб люди залишалися необізнаними. Народ розуміє, що його безбожно дурять, і вже й не мовчить, але елементарних юридичних знань бракує, щоб спіймати на обмані новоявлених ватажків.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровська область.

Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

Поросячий повитух

ДОСВІД

Корюківський фермер Григорій Боровик домігся найвищого на Придесенні приплоду поросят — по 24 від кожної свиноматки.

... Дев'ять років тому голову колгоспу Боровика послали на стажування в Німеччину. Кілька місяців, проведених у Баварії, вплинули на подальший вибір: вирішив стати фермером. Проте це бажання не відразу схвалили в районі. Лише у 1997 році мрія збулася.

На дворищі фермерського господарства «Людмила» тепер гарний сучасний будинок, а за його парканом —добротний свинарник. І жодного тракторця, жодної машини. Дивуюся: невже голова колгоспу, йдучи у фермери, не запасся технікою?

— Так, — каже Григорій Іванович. — Не хотілося нову справу починати з осуду людей, з якими працював.

Із земель запасу йому дісталося 46,3 гектара. А от щоб заробити кошти на придбання техніки, фермер і створив свиноплемгосподарство. Закупив високопродуктивне поголів'я — 18 свиноматок і двох кнурів. І якщо в області в середньому отримують на рік по дев'ять поросят від свиноматки, то фермер від однієї своєї рекордсменки одержав аж 33.

Утримує молодняк до місячного віку. За цей час поросята набирають 9—11 кілограмів. Зі збутом —жодних проблем. Усіх «п'ятачків» з рук забирають у селі та районі. Навіть із сусідніх областей приїжджають.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

На знімку: фермер Григорій Боровик зі своїм «вихованцем».

Фото автора.

Що винен, віддати не повинен

ПІДСУМКИ

У жодному районі Криму не розрахувалися повністю з селянами за оренду земельних паїв.

Нині виплачено лише 53,5 мільйона гривень з майже 110 мільйонів цьогорічної орендної плати. З 187,6 тисячі укладених договорів розрахунки за належним коефіцієнтом 2,465 здіснюють трохи більше половини сільгосппідприємств. У Первомайському районі таких «аж» 2 відсотки, в Ленінському — 11, Білогірському — 16. У 82-х розраховуються ще за позаминулорічними мірками, в 54-х не застосовують ніяких коефіцієнтів індексації вартості землі.

Ще менше виплачено за оренду майнових паїв. Нараховано 1071,2 тисячі гривень, а видали лише 215,5 тисячі. В Совєтському районі тільки кожен сотий одержав плату за майно, а в Бахчисарайському, Нижньогірському та Первомайському до розрахунків ще не приступали. Для багатьох колишніх членів реформованих КСП досі навіть не затверджені індивідуальні майнові паї. Найнижчий відсоток видачі сертифікатів у Нижньогірському, Білогірському і Красноперекопському районах.

Схоже, наказ міністра АПК і голови Рескому земельних ресурсів Криму усунути ці недоліки до листопада орендарі не виконають. Адже нагромадилися й давнішні непроплати. На колегії аграрного міністерства автономії вирішено захищати кожного власника земельних і майнових паїв. А з винуватцями порушення указів про додаткові заходи з соціального захисту селян і дотримання їхніх майнових прав ухвалено «розібратися» персонально.

Віктор ХОМЕНКО.
Крим.

СТАТИСТИКА

Знову приписки

Здавалося, такий рудимент соціалістичної епохи, як приписки, навічно канув у Лету із запровадженням у вітчизняній економіці ринкових відносин.

Однак це оптимістичне уявлення про цілковиту перемогу капіталізму в українському селі, мабуть, найближчими днями на Харківщині розвіється як вранішній осінній туман. Навіть голова облдержадміністрації зіштовхнувся з тим, що деякі господарники і районні намісники намагаються його водити за носа. Євген Кушнарьов звинуватив у приписках керівників районів. Вони відзвітували про гарний урожай, якого немає. Найближчим часом у «підозрюваних», як він вважає, районах пройдуть тотальні перевірки. Тих, у кого виявлять приписки, керівник області обіцяє звільнити з ганьбою.

Сезон цукроваріння уже років 50 не розпочинався на Харківщині так пізно, як нинішній, стверджують фахівці. Аграрії запевняють, що винна у всьому негода. Вересневі зливи завадили розпочати збирання буряків вчасно. Хоча, з другого боку, завдяки їм буряк набрав ваги, і нині прогнозують урожайність майже на п'ятнадцять відсотків вищу за минулорічну.

Коли, за офіційними даними, урожай зібрали приблизно з чверті «солодких» площ, до заводів довезли трохи більше половини нібито зібраного. Влада області вважає, що не обійшлося без приписок.

Підсумок «добрих намірів», на думку голови облдержадміністрації, може бути плачевний. Керівники господарств і районів, упевнені, що урожай рано чи пізно зберуть хай там що, намагаються за звичкою якомога швидше відзвітувати, що буряки зібрали і відправили на заводи, хоча насправді вони можуть бути ще в землі чи в буртах. У результаті через невеликі запаси коренеплодів заводи нині працюють не на повну потужність. Зупинення через брак сировини загрожує великими збитками.

Микола КОСИЙ.
Харківська область.

ВРОЖАЙ-2003

Поле чудес, де гроші ростуть

У народі кажуть: «Хто не посіяв до Богослова, той не вартий доброго слова». На Житомирщині до Богослова, тобто до 9 жовтня, зерна лягли в грунт на 75 відсотках площ, відведених під озимину. В одних районах засіяли в оптимальні терміни 90 відсотків поля, в інших —тільки 65. Уже з цього видно, що сподівання на врожай у господарів різняться.

Інтенсивні технології повертаються на поля. В агрофірмі «Єрчики» Попільнянського району тисячогектарний лан видав цього року по 72,4 центнера зернових з гектара. Бо дружать аграрії з генетиками, селекціонерами і роблять, як велить наука.

На Поліссі найбільший вал був в Овруцькому районі. У СФГ «Великофоснянське» зернові видали більше 29 центнерів з гектара. А в Черепині, Хлупляннах, Підрудді — від 7,8 до 9,8 центнера. Чому? У Великій Фосні озимі сіяли торік на 100 гектарах після картоплі, на 250 — після конюшини. Від таких попередників у грунті достатньо поживних речовин. У Черепині й інших селах, де ужинок не порадував,— колоскові росли по стерні. До того ж у Великій Фосні роблять ставку на елітне насіння — це як мінімум 5 центнерів додачі до врожаю порівняно з першою репродукцією. В Гладковичах вирішили «заощадити» — 90 відсотків площ пшениці та 60 жита засіяли насінням четвертої, а то й наступних репродукцій...

Дбайливі господарі вже зрозуміли, де «ростуть» гроші. Оптимальні терміни, високоякісне насіння перспективних сортів плюс гарний попередник та вміле використання добрив і засобів захисту дають щедріший врожай, кращу якість зерна. Тож і заплатять за нього більше.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

КОЛОНКА ОГЛЯДАЧА

Експортна дієта

Минулого тижня «захлинулася» політика посилення контролю виробництва молока. Ще недавно відмашку «Підвищити пильність!», аби не допустити забруднень в українську продукцію, що реалізується на зовнішньому ринку, дали у країнах—членах Світової організації торгівлі, куди ми от уже який рік поспіль прагнемо потрапити, а вступити не можемо. Зате свою економіку під їхні вимоги раз у раз підганяємо. Там помітили дивну особливість українського сухого молока: крім вітамінів, білків та інших корисних компонентів, у його складі виявили хлорамфенікол, більше відомий як левоміцетин. У процесі розслідування вітчизняні чиновники, що втілюють у життя аграрну політику, вийшли на всюдисущих бабусь. Господині приватних корівок, начебто, щоб молоко не кисло, вигадали хитрість — домішувати до надоїв скандальний антибіотик. Хоча здоровий глузд підказує іншу версію. Річ у тім, що упаковка з десяти горезвісних таблеток коштує в аптеці 2 гривні 11 копійок. Молокозаводи ще донедавна інколи давали приватникам за літр надоєного продукту лише 30 копійок. Якщо масово застосовувати левоміцетин, економічний ефект співробітництва бабусь з переробниками геть зникає. Найпевніше, ненависний інгредієнт проник у сухе молоко безпосередньо від корів — у колишніх колгоспах часто-густо антибіотиками поправляють здоров'я ослаблених від недоїдання рогатих і хвостатих.

Та хоч би там що, а в Мінагрополітики терміново взяли під козирок, вирішивши піклуватися про благополуччя західноєвропейської худоби — саме вона здебільшого стає споживачем українського сухого молока. В міністерстві зажадали від заводів запровадити жорсткіший контроль сировини, що надходить на переробку. Та битва за якість завершилася, ледве розпочавшись. Виявлення левоміцетину лабораторним шляхом — штука для підприємств клопітна й затратна. Тому МінАП розповсюдив нову директиву: молококомбінатам дозволено скоротити кількість перевірок до одного разу взимку і двох — у літні місяці, якщо п'ять лабораторних досліджень дають негативний результат на забруднювачі. Це означає, що затрати на постійний контроль не позначаться на собівартості молока, з чим споживача можна привітати. Хоча радіти рано — треба зачекати реакції на такий необачний крок із-за кордону. Якщо там будуть обурені, наша молочноекспортна політика, цілком можливо, «скисне».

Ще один закордонний облом: поступово нас витісняють і з зернового зовнішнього ринку. Як відомо, Бразилія заборонила Україні ввозити зерно на свої терени. Сталося це у зв'язку з виявленням карантинними службами цієї країни в партії нашої пшениці грибка невідомого походження. Історія мала інтригуюче продовження. Проблему одразу підняли до рангу державної, з виїздом до Латинської Америки групи наших чиновників. Запросили бразильських товаришів побалакати на грибкові теми й до Києва. В результаті з'ясувалося, що з партії пшениці латиноамериканці вилучили грибок Tilletia comtroversa Kuhn. Фахівці стверджують: цей його різновид в Україні не росте — розвиватися не дозволяють грунтовокліматичні умови. З приводу грибкового парадоксу виступив навіть віце-прем'єр Леонід Козаченко. Він розвинув думку, що партія злакових підхопила грибок дорогою. Підкинули, мовляв, злостивці-конкуренти. Україні, мовляв, уже вдалося продати Бразилії 200 тисяч тонн зерна, а в перспективі можна прилаштувати 1,5—2 мільйони. «Наші конкуренти цього не хочуть», — підсумував Л. Козаченко.

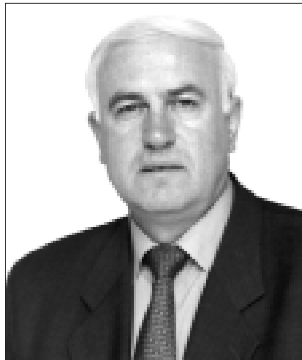
Згодом грибкова історія отримала ще більш інтригуюче продовження. Виявилося, карантинні служби Бразилії виявили не Tilletia, а Alternaria cladosporium. В такому разі українським фахівцям залишалося лише здивовано розвести руками і просвітити своїх латиноамериканських колег, що цей вид грибкової мікрофлори аж ніяк не становить небезпеки ані для зернової маси, ані для споживачів. Alternaria —представник доброякісної мікрофлори свіжозібраного зерна — зберігається у пшениці близько шести місяців і свідчить про високу її якість.

Незалежно від того, як завершаться зернова й молочна експортні історії, зрозуміло одне: продовольча експансія України за кордон не всім припала до душі.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Європейська інтеграція і демократичний процес: новий імпульс

Виступ голови фракції НДП у Верховній Раді України Валерія Пустовойтенка на IV Всеєвропейському форумі Європейсько-демократичного союзу та Європейської народної партії у Гельсінкі

На початку нового століття демократичний світ зіткнувся з новими викликами та загрозами. Трагічні події 11 вересня 2001 року вплинули на традиційне трактування проблем безпеки та стабільності.

Не таємниця, що, прагнучи убезпечити себе від діяльності екстремістських організацій, чимало національних держав змушені були вживати заходів з обмеження прав і свобод громадян. Чи загрожує світові виток соціального регресу, пов'язаного з відступом демократії перед тероризмом і політичним радикалізмом, техногенними катастрофами і національним егоїзмом, глобальною бідністю?

Потрібна «зустрічна інтеграція»

Розуміючи і визнаючи слушність доводів прихильників еволюційного підходу до європейської інтеграції, я не можу не проапелювати до інших моментів.

З виникненням таких інтернаціональних загроз, як тероризм, колишня європейська обережність стала її вкрай уразливим місцем і ледь не спричинила відкочування до найконсервативніших та найрадикальніших політичних гасел та ідей.

Страх перед тероризмом загострив у Європі проблеми мігрантів та міграції з інших регіонів і континентів, що, у свою чергу, стало причиною нарощування консервативних, націоналістичних і навіть реакційних настроїв. І не секрет, що в деяких країнах рейтинг недемократичних сил різко зріс.

Окрім того, напруження виникло і по периметру кордонів Євросоюзу, оскільки ті країни, територією яких мігранти потрапляють до Європи, викликали недовіру.

Переконаний, що якби євроінтеграція мала б відкритіший характер для всіх її потенційних учасників, цього напруження не було б. Я також переконаний, що не було б і підгрунтя для радикалізму в європейській політиці, бо кордони і сфери впливу Євросоюзу розширилися б далеко за межі нинішнього центральноєвропейського меридіана.

Забезпечення регіональної і національної безпеки, інтеграцію та зміцнення демократичного світу треба розглядати в цілісності, невід'ємно одне від одного. Для всіх країн Європи це має означати, насамперед, прискорений розвиток політичної та економічної інтеграції у рамках єдиного демократичного процесу. Тобто не лише уряди і не лише великі корпорації, а й представники громадських структур мають узяти на себе роль організаторів євроінтеграції.

Крім того, на мій погляд, існує низка проблем, які також є джерелом внутрішнього напруження і гальмують розвиток євроінтеграції.

Проблема перша. Форвардами інтеграційних процесів поки що залишаються професійні політичні кола, управлінці національних держав і міждержавних структур та менеджмент великих корпорацій. На жаль, координація діяльності «по горизонталі» — між партіями, громадськістю, міськими і регіональними громадами різних країн украй слабка. Такий стан речей загрожує тим, що державний і корпоративний інтереси тяжітимуть над інтересами єдиного демократичного процесу.

Друга проблема. Мені здається, що Європейський союз не має нині чіткого бачення місця та ролі кожної держави Центральної і Східної Європи у своєму складі. Тому такі важкі переговори і високі вимоги до всіх бажаючих. Але є й зворотний бік цієї проблеми. Це — неготовність деяких національних еліт і урядів цих країн запропонувати конкретні програми та проекти інтеграції. Часто прагнення до інтеграції у ЄС має декларативний характер. На жаль, Україна також страждає цією хворобою. Більшість політиків і уряд України бажають якомога швидше ввійти до складу європейських структур і при цьому не квапляться з установленням європейських стандартів економічного, політичного та гуманітарного життя в своїй країні.

Третя проблема. Я визначив би її як проблему цивілізаційних розривів. На жаль, ані можливості сучасних мас-медіа, ані активні контакти у сфері бізнесу, туризму, політики не знайшли відображення в загальній гуманітарній стратегії розвитку культурного діалогу країн Європи. Такої стратегії просто немає.

Я далекий від романтизму і чудово розумію, що прискорена інтеграція наштовхнеться на чимало найсерйозніших геополітичних, економічних та гуманітарних проблем. Але їхній масштаб не порівнянний із загрозою розмивання демократичного світу, скочування до консервативного націоналізму і поліцейської державності, загрози яких не знято з порядку денного.

Тому я пропоную розглянути можливість «зустрічної інтеграції». Саме демократичні, народні партії, які мають нині визначальний вплив у Європі, могли б виступити з ініціативою «зустрічної інтеграції» для країн—кандидатів на вступ до ЄС. Суть цього підходу полягає в тому, що за наявності демократичної більшості в парламентах країн-кандидатів виробляється своя конкретна програма прискореної підготовки до вступу в ЄС — зі скороченими термінами, чітко визначеними умовами.

У свою чергу, політичні партії країн ЄС і кандидатів у члени ЄС організують політичний та громадянський діалог, який сприяв би реалізації таких програм. Ідеться про регулярні «круглі столи», конференції, зустрічі з громадськістю, які проводилися б у країнах-претендентах за активної участі провідних демократичних партій країн ЄС.

Проект «зустрічної інтеграції» здатний вийти далеко за рамки економіки, законодавства і політичних угод. Переконаний, що він містить у собі потенціал зміцнення демократичних цінностей і свобод, розвитку діалогу і взаємопроникнення культур. А це — найкращий механізм, який блокує політичний реваншизм і реакційність. Тож участь у євроінтеграції стає невід'ємною частиною єдиного демократичного процесу в Європі.

Майбутнє України пов'язано з майбутнім Великої Європи

Я глибоко переконаний, що лише в сценарії будівництва Великої Європи економічний і соціокультурний потенціал України буде затребуваний і зможе ефективно працювати на благо і України, і всієї європейської спільноти.

Після парламентських виборів 2002 року в непростих політичних умовах провідні демократичні партії розпочали створення демократичної більшості, активним учасником якої є Народно-демократична партія, котру я представляю. Отже, нині в Україні не лише Президент і уряд, а й парламент консолідують сили, здатні реально забезпечити підготовку та реалізацію практичної програми з прискореної інтеграції України до ЄС на основі стратегії «зустрічної інтеграції».

Євроінтеграція — внутрішній вибір України

Сьогодні в Україні досягнуто певного національного консенсусу в питанні зовнішньополітичної стратегії, мета якої — здобуття повноцінного членства України в ЄС і рівноправна участь у євроатлантичному військово-політичному союзі.

Згідно з цією стратегією, логіка та етапи євроінтеграції мають такий вигляд:

— 2003 рік — вступ до СОТ;

— 2003—2004 роки — укладення угоди з ЄС про асоційоване членство і проведення переговорів щодо зони вільної торгівлі;

— 2004—2007 роки — виконання всіх необхідних процедур для набуття чинності угоди про асоційоване членство;

— 2005—2007 роки — створення митного союзу з ЄС;

— 2007—2011 роки — виконання умов, необхідних для вступу до ЄС.

Разом з тим урядовий план не охоплює весь комплекс проблем, які потрібно буде розв'язати Україні, якщо йдеться про стратегію «зустрічної інтеграції». Поперше, поза полем зору урядової стратегії залишається питання про створення громадянських і політичних передумов для реалізації стратегії євроінтеграції. По-друге, ми розуміємо, що Європа — це не лише рівень економічного добробуту. Насамперед, це певна система цінностей, своєрідний соціокультурний код, який не робиться в урядових кабінетах, а культивується в діяльності інститутів громадянського суспільства, відбивається в діловій етиці, в стандартах і поведінці різних соціальних груп. По-третє, для України процес євроінтеграції означає не лише досягнення формального членства в ЄС, а й підготовку до практичної участі України в усіх сферах життєдіяльності об'єднаної Європи, зокрема до входження в європейську судову систему, валютний союз, європейську систему військово-політичної безпеки, участь у транспортно-комунікаційних програмах, у загальноєвропейській гуманітарній політиці тощо.

Європейський вибір є насамперед питанням внутрішньої, а не зовнішньої політики. Перетворення на європейську державу залежить від розвитку ефективно функціонуючої економіки, запровадження цивілізованої демократичної моделі виборів, свободи і незалежності роботи ЗМІ, верховенства закону, незалежності та ефективності в діяльності судової системи, тобто від вибору Україною своєї внутрішньої політики.

Першочерговим завданням щодо внутрішньої розбудови країни, яке нині обговорюють в Україні, є політична реформа. Її головне завдання — утвердження прогресивної парламентської моделі, яка спирається на політично відповідальну більшість, сучасні потужні партії з сильними політичними традиціями, керована та ефективна виконавча вертикаль, сильний Президент як гарант Конституції.

Але йдеться не просто про перехід до парламентської моделі влади і внесення змін до чинної Конституції з метою зміцнення демократичних процедур, а про активацію громадянського суспільства як важливу складову демократичного процесу. НДП вважає, що лише скликання Конституційної асамблеї дасть змогу перетворити нову редакцію Конституції на справжній новий «суспільний договір».

Українська зовнішня політика має стати скупою на риторику і максимально економізованою. Перед урядом і парламентом стоїть спільне завдання — сформувати зрозумілу позицію та політику держави щодо великого транснаціонального капіталу, який хоче працювати в Україні й зацікавлений у реалізації нових спільних проектів.

Практичний бік питання полягає в розробці пакета перспективних проектів, які містять у собі як прагматичний економічний зміст, так і геополітичну складову. Зокрема, серед сфер, які безпосередньо пов'язані з розвитком європейських та євроазійських економічних проектів, хочу особливо виділити енергетику (виробництво та транспортування електроенергії), транспорт і транспортні коридори (всі види комунікації, включаючи трансконтинентальні газо- та нафтопроводи), авіакосмічний комплекс (нові технології, ракетоносії, сучасний авіатранспорт), машинобудування (особливо високоточне машинобудування, в якому зацікавлені провідні європейські компанії, що шукають можливості винесення виробництва), агропромисловий комплекс (участь у поділі праці на континенті, розвиток ринку землі та залучення західних інвесторів, збільшення ємності євроазійського ринку агропродукції). Презентація пакета таких проектів могла б покласти початок новим геополітичним ініціативам України.

Хочу наголосити, що наша партія завжди негативно ставилася до геополітичних спекуляцій на тему «Захід чи Схід». Ми вважаємо, що європейський Захід і євразійський Північний Схід висувають до України нові вимоги, які давно вже не зводяться до формальної «географічної» чи «політичної» належності. В особі України наші сусіди бажають бачити сучасного, гнучкого, економічно сильного та політично відповідального партнера, який не лише декларує, а й реалізує на практиці заявлену політику «стратегічного партнерства». Отже, якщо «вчорашнє» питання української геополітики обмежувалося розв'язанням проблеми «З ким бути», то сьогодні на порядку денному геополітичного майбутнього України стоїть питання зовсім іншого гатунку — «В якій якості бути». Україна як демократична і економічно розвинена країна, як провідник ідей Великої Європи — ось та геополітична мета, котра може знайти відгук у душі кожного громадянина нашої держави і в наших партнерів.

***

Підводячи риску, хочу ще раз висловити своє тверде переконання в тому, що Європа, навіть в умовах боротьби з тероризмом, може зберегти і зміцнити демократичний фундамент європейської цивілізації. Для цього потрібно свідомо відмовитися від ідеології конфлікту цивілізацій, від створення нових захисних і розділювальних ліній у Європі.

Не спійманий — не работорговець

За даними Міжнародної організації міграції, в Україні, починаючи з 1998 року, стосовно торговців людьми було порушено 253 кримінальні справи. На жаль, за весь цей час лише в десяти випадках винесено обвинувальний вирок.

Про це повідомив посол США в нашій країні Карлос Паскуаль на вчорашній міжнародній конференції «Запобігання торгівлі людьми: економічні причини та рішення», організованій Агентством США з міжнародного розвитку.

За визнанням ООН, работоргівля — найприбутковіший кримінальний бізнес після торгівлі наркотиками та зброєю. Щороку вона приносить майже 7 мільярдів доларів.

Усупереч поширеній думці, продають у рабство не тільки жінок. Проти власної волі догоджають хтивим клієнтам, прополюють грядки, прибирають сміття і миють підлоги сучасним рабовласникам також діти і представники сильної половини людства.

Шукати щастя на чужині їх змушують «брак економічних можливостей», безробіття і бідність. За словами голови Держкомітету у справах сім'ї та молоді Валентини Довженко, в Рівненській, Волинській, Чернігівській та інших областях частогусто на обліку в центрах зайнятості перебувають кілька членів одних і тих самих сімей. На що вони живуть — загадка!

Україна однією з перших в Європі в березні 1998 року на законодавчому рівні визнала торгівлю людьми злочином, внісши до Кримінального кодексу відповідну статтю. Тепер, за словами народного депутата України Олександра Бандурки, триває слідство у 142 кримінальних справах стосовно 182 работорговців. Щоправда, ніхто не може передбачити, скільки з них дійде до суду, бо довести факт участі в такій діяльності вкрай складно.

Посередництвом у работоргівлі нерідко займаються українські фірми, які мають ліцензію на працевлаштування за кордоном. Як зазначив Олександр Бандурка, ліцензію на посередницьку діяльність в пошуку роботи за кордоном мають нині 580 фірм. Поточного року в 80 з них виявлено порушення законодавства. 32 фірми було позбавлено ліцензій, 16 призупинили свою діяльність. Але де гарантія, що завтра на їхньому місці не з'являться інші?

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Фото АП.

Двоголовий змій

Садівник одного з готелів Пальми (острів Майорка) виявив дивну істоту: змію з двома головами. Такий феномен уперше виявили на островах Середземного моря.

Світ глухий до важливих слів

Понад 200 делегатів — лідерів молоді з усіх регіонів України зберуться 26 жовтня в Києві на дводенну безпрецедентну зустріч — «Український молодіжний з'їзд: цілі розвитку Тисячоліття». Підписана у 2000 році 189 країнами—членами ООН, серед яких і Україна, Декларація Тисячоліття, на жаль, залишається лише декларацією. Українська молодь збирається ініціювати перший діалог з парламентом та владою стосовно виконання нашою державою взятих зобов'язань. А саме: подолання бідності, боротьба зі СНІДом, покращення екології.

По закінченні роботи з'їзду молодь передасть заяву про наміри учасників до Верховної Ради. В ній, зокрема, зазначено: «Світ глухий до важливих слів. Мабуть, уже час зробити особистий внесок у досягнення таких нагальних для України цілей, а не чекати, доки хтось нарешті вирішить усі проблеми за нас, — не дочекаємось. З'їзд молоді України має не просто привернути увагу громадськості і влади до цілей Тисячоліття, а й об'єднати зусилля молоді, щоб створити план конкретних дій. Цей план передусім повинен зорієнтувати нас на дію, виконання певних особистих зобов'язань, спрямувати українську молодь на результат».

Що краще: інфляція чи безробіття?

Через три тижні після виборів, як і планувалося, відбулося установче засідання німецького парламенту нового скликання. До Бундестагу обрано 603 депутати, із них 182 — вперше, 196 парламентаріїв — жінки. Середній вік депутатів — 49 років. Наймолодшому —Анє Люрпан (Партія зелених) — 19 років. Головою Бундестагу знову обрано Вольфганга Тірзе.

Канцлер Герхард Шрьодер представив новий кабінет, який залишився практично без змін. Нове у ньому те, що створено суперміністерство економіки та праці, яке очолив Вольфганг Клемент. Розширили свої повноваження в урядові й «зелені», які набрали на нинішніх виборах більше голосів, ніж на минулих.

Новий уряд подав до Бундестагу програму діяльності, котра спричинила широкі дискусії. Міністр фінансів Ганс Айхель заявив, що Німеччина цього року порушить один із основних критеріїв Маастрихтського договору, обов'язкового для виконання всіма державами єврозони: дефіцит бюджету перевищить допустиму норму в три відсотки від валового внутрішнього продукту. Сталося це, за словами міністра, через зменшення податкових надходжень у вересні. Їх отримано набагато менше, ніж очікувалося. Федеральному урядові доведеться представити доповнення і зміни до бюджету на нинішній рік. Цьогоріч дефіцит бюджету очікують у 14 млрд. євро. Нова заборгованість замість запланованих 21,1 млрд. євро становитиме 35 млрд. євро. Однак міністр фінансів запевнив, що наступного року ймовірне зменшення дефіциту бюджету на припустимий в єврозоні рівень.

Отже, він майже повторив слова, сказані в 70-ті роки екс-канцлером Гельмутом Шмідтом про те, що ліпше 5 відсотків інфляції, ніж 5 відсотків безробіття. Щоправда, як свідчить історія, наслідком такої тактики стало зростання цін, але проблеми в сфері занятості так і не було розв'язано.

Опозиційні партії та представники економіки піддали різкій критиці уряд соціал-демократів та «зелених», який не дбає про стабілізацію євро, не розробив чітких критеріїв для його підтримки. Крім того, кабінет Шрьодера заявив, що, незважаючи на складну економічну ситуацію, дефіцит бюджету залишиться нижче за трьохвідсоткову межу, передбачену Маастрихстськими угодами. Ще кілька тижнів тому у звіті, представленому Європейській комісії, зазначалося, що дефіцит бюджету становитиме 2,9 відсотка. Опозиція вважає, що «червоно-зелені» обдурили виборців, не повідомивши під час виборчої кампанії про плановний дефіцит бюджету.

Комісар Європейської комісії з питань економіки та монетарної політики Педро Солбес заявив, що Єврокомісія розпочне офіційний процес, за підсумками якого на Німеччину можуть накласти великий грошовий штраф. Водночас він зазначив, що правлячі Соціал-демократична партія та Партія зелених виконують положення європейського Пакту стабільності. В цьому разі вони швидко і конструктивно закінчили коаліційні переговори. Комісар зазначив також, що, незважаючи на проблеми з дефіцитом бюджету, нині федеральний уряд розробив стратегію, яка передбачає зменшення структурного дефіциту в 2003—2004 роках.

А тим часом уряд, що називається з ходу, розпочав виконання обіцяних виборцям реформ на ринку праці, в системі освіти та в сфері підтримання родин. На ці цілі спрямовано дуже переконливі кошти.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

ХРОНІКА. ФАКТИ. ПОДІЇ

■ *Київ*

Переговори з компенсацій

Для переговорів з приводу компенсацій родичам пасажирів російського Ту-154, який виконував рейс Тель-Авів—Новосибірськ і був збитий над Чорним морем минулого року, прибула ізраїльська делегація на чолі з юридичним радником МЗС Ізраїлю Аланом Бейкером. Про це «ГУ» повідомили у Посольстві Ізраїлю в Україні. Як заявили нам у прес-службі зовнішньополітичного відомства України, сьогодні після закінчення переговорів журналістам нададуть інформацію щодо підсумків зустрічі.

Справа Гонгадзе триває

Генеральний прокурор України Святослав Піскун під час візиту до США домовився з Федеральним бюро розслідувань про участь американських фахівців у розслідуванні загибелі українського журналіста Георгія Гонгадзе. Удова журналіста Мирослава Гонгадзе, яка проживає у США, також зустрілася з Генпрокурором, котрий, за її словами, пообіцяв сприяти проведенню спільної україно-американської експертизи плівок колишнього президентського охоронця Миколи Мельниченка у частині, що стосується розмов про Георгія Гонгадзе.

■ *Вашингтон*

Нова резолюція вже готова

США нададуть членам Ради Безпеки ООН проект нової резолюції щодо Іраку. Цей документ містить усі ті елементи, які США вважають потрібними. Крім того, запропонований проект резолюції не обмежує повноважень президента Буша на використання військової сили проти Іраку.

■ *Пхеньян*

Північна Корея готова усунути проблеми

Північна Корея «готова усунути проблеми, які викликають занепокоєння з погляду безпеки», якщо США «відмовляться від ворожої політики» щодо Пхеньяна. Про це заявив голова президії Верховних народних зборів КНДР Кім Єн Нам. За американськими даними, саме Кім Єн Нам під час зустрічі 4 жовтня у Пхеньяні з помічником держсекретаря США Джеймсом Келлі повідомив, що КНДР вела таємні експерименти зі збагачення урану.

■ *Мельбурн*

Невідомий розстріляв студентів

Внаслідок стрілянини дві особи загинули, вісім одержали поранення. Жертв могло бути значно більше, але студентам, що перебували поблизу, вдалося збити вбивцю з ніг і зупинити кровопролиття.

■ *Дублін*

Ірландське «так»

Населення Ірландії на референдумі висловило підтримку процесові розширення Європейського союзу. Новий договір ЄС, укладений на «саміті п'ятнадцяти» в Ніцці у грудні 2000 року, досі не набув чинності через позицію Ірландії — єдиної країни ЄС, яка не ратифікувала цей документ. Нині ратифікації Ніццької угоди немає перепон.

На знімку: прем'єр-міністр Ірландії Берті Ахерн і члени його уряду на прес-конференції, присвяченій підсумкам референдуму.

Фото АП.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

РЕГІОН

КІРОВОГРАДЩИНА

«Останнім часом у Кіровоградській області стабільно зростають обсяги промислового виробництва, насамперед у таких соціально важливих галузях, як харчова та легка промисловість.

Випереджаючими темпами розвивається провідна галузь промисловості — сільськогосподарське машинобудування. Порівняно з відповідним періодом минулого року, майже на 30 відсотків зросло виробництво тракторних сівалок, в 1,6 разу — культиваторів, удвічі — причепів.

Розроблено і запроваджуються у виробництво нові типи ґрунтообробної та посівної техніки.

Другий рік хлібороби отримують великий врожай хліба. Цього року зібрано 2 млн. 700 тисяч тонн. За рівнем урожайності ранніх зернових наш регіон на провідному місці в державі.

Кіровоградщина посідає перше місце в Україні з видачі державних актів на право приватної власності на землю. Їх уже видано 96 відсотків від загальної кількості. Область стає інвестиційно дедалі привабливішою. Обсяги інвестицій в основний капітал зросли, порівняно з січнем—червнем минулого року, на 8 відсотків. Збільшується зацікавленість зарубіжних інвесторів до нашого степового краю. Загальний обсяг іноземних інвестицій становить 37 мільйонів доларів США.

Підвищується конкурентоспроможність продукції під-

Олександрія подає

ВИРОБНИЦТВО

Однією із найперспективніших галузей промисловості Кіровоградської області голова облдержадміністрації Василь Моцний у своїй доповіді, присвяченій 11-й річниці незалежності України, назвав вугледобувну.

Чи не з відчаю поміняли керівництво

Тимчасові труднощі холдингової компанії «Олександріявугілля», які набули загрозливого характеру і стали сприйматися як постійна величина, не позбавили оптимізму керівників області. І, перш ніж остаточно махнути на компанію рукою, було вжито останній, чи не з відчаю, захід — замінено керівництво холдингу. Хоч як дивно, це спрацювало.

Звісно, відродження фенікса не сталося саме собою, в угоду особі, яка чимось сподобалася. За ним стоїть напружена праця, професіоналізм і ділова хватка.

— На Кіровоградщину я приїхав на запрошення голови облдержадміністрації Василя Моцного, — розповідає нинішній генеральний директор холдингової компанії «Олександріявугілля» Анатолій ЛИСЕНКО. — Не всі сприйняли моє призначення однозначно. Протягом останнього часу люди зовсім відвикли працювати. Скажімо, якщо раніше у адміністративному будинку підприємства світло старанно гасло о шостій годині, нині воно може горіти й цілу ніч...

Довідка. *Анатолію Миколайовичу Лисенку — 54 роки. Він народився у шахтарській сім'ї на Донбасі. З п'ятнадцяти років трудився на шахті. Закінчив вечірній інститут. Працював директором шахт, керівником вугільних підприємств. Пік кар'єри — заступник міністра палива і енергетики України. Півроку тому очолив холдингову компанію «Олександріявугілля». В Олександрії має намір працювати п'ять-сім років, вивести підприємство на належний рівень і з чистою совістю повернутися на малу батьківщину.*

Створена у 1956 році компанія «Олександріявугілля» піку свого розквіту досягла в 1985—1986 роках, коли щороку на-гора тут видавали по 11 мільйонів тонн бурого вугілля. Далі пішов спад. Щороку — на мільйон тонн. Після розвалу Радянського Союзу було порушено систему фінансування вугільної галузі, що фактично поставило її на коліна. А прийняте у 1995 році рішення уряду про припинення дотацій стало останнім штрихом, який перетворив підприємство, що ледь дихало, на неживе.

Видобуток вугілля знизився до мінімуму, було втрачено ринок збуту. Олександрійське буре вугілля, яке використовували для побутових потреб в усіх колишніх республіках Радянського Союзу, перестало бути конкурентоспроможним. Бо якщо у найбільших світових виробників названого продукту — Китаю, Німеччини, Франції — собівартість одного кілограма вугілля становить 6—7 копійок, то вітчизняне вугілля через енергетичну кризу і брак власної електроенергії одразу стало у кільканадцять разів дорожче.

Поглиблює кризу й повна зношеність основних засобів виробництва. За словами Анатолія Лисенка, цифра сягає 90 відсотків... З 1990 року вони не оновлювалися. Найпотужніший розріз, «Морозівський», здавалося б, цілком укомплектовано технікою. Але працювати на ній вже не можна. За граничного терміну двадцять років її експлуатують 32 і більше. Минулого року з бюджету передбачалося виділити на ремонт та оновлення фондів 40 мільйонів гривень. Із них ми отримали лише сімнадцять. 23 зависли у зв'язку із відсутністю коштів. Цих грошей вистачило б збудувати котел за новітньою технологією для теплоелектроцентралі і повністю забезпечувати себе власною електроенергією. Адже соромно: ми маємо дві власні електростанції, які свого часу виробляли до 550 мільйонів кіловат на рік, а змушені купувати енергію в «Кіровоградобленерго».

Довідка. *До складу холдингової компанії «Олександріявугілля» входить дві теплоелектростанції: ТЕЦ-2 і ТЕЦ-3. Їх обладнано спеціальними котлами, що працюють від спалювання бурого вугілля. Ці котли свого часу було вивезено з Німеччини як воєнний трофей.*

— Ми підрахували, що на оновлення електростанцій необхідно 15 мільйонів гривень. Якщо отримаємо гроші в жовтні, то уже в травні наступного року зможемо виробляти електроенергії на 2,5 мільйона гривень щомісяця. Тобто всі затрати окуповуються менш ніж за рік. Підприємство за місяць споживає електроенергії на 1,6—1,7 мільйона гривень. Отже, значну частину виробленої електроенергії зможемо продавати на ринку і мати від цього зиск.

Тих коштів, що не надійшли із бюджету, вистачило б на втілення задуму в життя, що одразу дало б можливість поставити на ноги чи не основну ланку виробництва. Однак для того, щоб, навіть отримавши гроші, витратити їх на оновлення, треба, як мінімум, внести поправки до Закону «Про Державний бюджет 2002 року». А саме — змінити цільове призначення коштів, які згідно з названим документом мають бути потрачені на закриття шахт, створення нових робочих місць тощо.

Ми підготували необхідну технічну документацію, яка пройшла експертизу у департаментах енергетики, Міністерства палива і енергетики. Міністр направив її до Кабінету Міністрів, Кабмін — до Верховної Ради. Тож тепер — слово за депутатами.

Основне обладнання — трофейне

Незважаючи на те, що у природному вигляді, на відміну від чорного, буре вугілля у промисловості практично не застосовують, воно по-своєму унікальне. І за ділового підходу до справи може давати величезні прибутки.

Нині основним споживачем бурого вугілля є сама компанія, яка його видобуває. Але й цього — немало. Роботою забезпечено більше п'яти тисяч працівників.

— Наші електростанції були збудовані саме для власних виробничих потреб, — розповідає Анатолій Лисенко. — Електроенергія потрібна для виробництва пари, просушування вугілля й подальшого виготовлення брикетів.

Довідка. *Виготовлення вугільного брикету — важкий і трудомісткий процес. Буре вугілля у своєму первісному стані надзвичайно вологе. У його мікрокапілярах є понад 50 відсотків вологи. Тепловіддача під час спалювання становить 1900—2000 кілокалорій. Якщо вугілля висушити, тепловіддача підвищується до 5000 кілокалорій. Тому сире вугілля випарюють у сушильних барабанах, висушують (вологість доводиться до 18— 20 відсотків), після чого пресують під тиском 1200 атмосфер у брикети. (До речі, преси також вивезені із повоєнної Німеччини. Один із них виготовлено ще в 1894 році.)*

Враховуючи те, що для теплоелектростанцій цілком придатне сире паливо, брикет є товаром, який реалізується на зовнішньому ринку. В основному — для побутових потреб населення. Ним можна обігрівати приміщення, теплиці, сауни, використовувати як паливо для печей, камінів тощо.

— Під час транспортування значна частина товару псується (б'ється, треться, розсипається). Тому ми вирішили особливу увагу приділяти упаковці. Поставили упа-

АКТУАЛЬНО

«Гідросила» не відстає від прогресу

Провідне в країнах СНД підприємство з виробництва гідронасосів для сільськогосподарських машин кіровоградське ВАТ «Гідросила» постійно впроваджує інновації, використовуючи обладнання й технології всесвітньо відомих фірм. Удосконалює воно й систему управління.

Так, нещодавно керівники близько тридцяти виробничих підприємств України та Росії протягом двох днів вивчали досвід упровадження в акціонерному товаристві автоматизованої системи управління БААН/IV. Використання цієї інформаційної технології було зумовлено прагненням підвищити надійність роботи заводу та його конкурентоспроможність. Система БААН найбільше відповідала вимогам виробництва, влаштовували постачальника й ціни — група компаній «Альфа Інтегратор—БААН Євразія». До речі, дистриб'ютер АСУП має більше 40 клієнтів у країнах СНД, серед яких такі велети, як «КамАЗ», «БелАЗ», «УралАЗ».

— За два роки, відколи ми почали впроваджувати цю систему управління, істотно підвищилася ефективність виробничого менеджменту, — зазначив генеральний директор акціонерного товариства Юрій Титов. — Отже, будемо розширювати її застосування.

Нині на «Гідросилі» є 45 робочих місць системи БААН/ IV, за допомогою яких нормалізувалося управління матеріальними потоками, поліпшилося планування виробництва.

Заступник генерального директора з реконструкції Сергій Сокур, який керував впровадженням АСУП, констатував, що її застосування скорочує виробничі витрати і за рахунок зниження собівартості продукції відкриває для неї ринки збуту.

Віталій НІКОЛАЄВСЬКИЙ.

Фото Олега БОНДАРЯ.

Вічна слава

ІСТОРІЯ

Цей край з давніх-давен приваблював до себе людей. Нескінченні поля з масними чорноземами, степи з незліченною живністю, річки, заповнені рибою, — все це сприяло осідлому землеробству. А основне — воля: сюди війська російських імператорів ще не принесли на гострих багнетах кріпацтва. Тому місцевість між Синюхою та Великою Виссю на початку XVIII століття почали інтенсивно заселяти втікачі з Лівобережжя та районів, уже захоплених колонізаторами. «Перейшов Вись — тільки п'ятами блись», — склав народ приказку.

Період заселення краю оповитий легендами.

...Знаменитий кошовий отаман Запорозької Січі Іван Сірко збирався зі своїм загоном у черговий похід на Крим. Верст за шість-сім від Синюхи, де тепер розташоване давнє село Трояни, на запорожців чатували татари. У жорстокій січі козаки дощенту розбили ординців. Відтоді балку, в якій відбулося побоїще, нарекли Татаркою. Ще у 30-ті роки минулого століття люди, які селилися тут і обробляли землю, знаходили на левадах підкови, зброю... Про це розповів один зі старожилів Новомиргорода — голова районної ради ветеранів Валентин Михайлович Тхоржевський.

...Після переможного походу повертався Сірко з побратимами на Січ. Втомився загін, ніч опускалася на землю. Зупинилися козаки у мальовничому вибалку, забажали кулешу зварити на вечерю. Сірко, сидячи на коні, ще раз оглядав долину, чи не підкрався ворог. Раптом відчув на обличчі проходолу, по

приємств. Обсяги її постачання за кордон у першому півріччі сягнули 33 мільйонів доларів США.
Зміцнення економіки дало змогу перейти до реального підвищення матеріального добробуту населення.
Середня заробітна плата працюючих зросла, проти рівня відповідного періоду минулого року, на 25 відсотків і становить 295 гривень на місяць. Виплачено 22 мільйони гривень раніше заборгованої заробітної плати. Малозабезпечені та непрацездатні громадяни отримали допомогу на 262 тисячі гривень.
Виплачено компенсації інвалідам на бензин, ремонт, технічне обслуговування автотранспорту. 492 з них одержали санаторно-курортні путівки, забезпечено засобами пересування 603 інваліди.
За усім цим стоїть напружена праця жителів області, трудових колективів промислових підприємств, реформованих агроформувань, працівників установ культури та освіти, охорони здоров'я, членів громадсько-політичних об'єднань, органів виконавчої влади та депутатського корпусу».

Із виступу голови Кіровоградської облдержадміністрації Василя Моцного на урочистих зборах, присвячених святкуванню 11-ї річниці незалежності України.

На знімку: *голова Кіровоградської облдержадміністрації Василь Моцний.*

Фото Анатолія БАСА.

надії

ковочну лінію, на якій брикет фасуватимуть у поліетиленові пакети по 10—15 кілограмів. Уже з нового року такі пакети реалізуватимуть у торговельній мережі...

Підприємство знайшло стабільний ринок збуту і здатне продавати 120 тисяч тонн вугілля на рік. Щоправда, поки що реалізація йде нижче собівартості, по 150 гривень за тонну, тоді як реальна ціна становить 225 гривень. Збитки підприємства покриваються за рахунок державної підтримки. Цього року на стабілізацію виробництва із бюджету було виділено 39 мільйонів гривень. Ситуація має змінитися, коли надійдуть гроші на переобладнання. Тоді, за словами Анатолія Лисенка, затрати і прибутки вирівняються, і холдингова компанія зможе існувати за рахунок власних ресурсів.

Буття народжує ідеї

Нині керівники холдингу активно вишукують нові сфери діяльності.

— Буре вугілля залягає на глибині 90—100 метрів, —каже генеральний директор. — Якщо глянути на спектр залягання порід, ми побачимо: півтора метра потужного чорнозему, гончарну глину, пісок (його можна використовувати не лише як будівельний матеріал, а й для виготовлення форм на металургійних підприємствах). І, нарешті, під пластом вугілля — багаті поклади каолінової глини найвищої якості. Її застосовують у виготовленні фарфору. За розумного підходу, тим запасом, що маємо, ми могли б задовольнити потреби всієї Європи... До цього часу із названого переліку використовують лише чорнозем, яким збагачуються грунти. Все інше переміщується, знищується... Також не треба забувати й саме буре вугілля. З нього, наприклад, можна виготовляти сорбенти. І не лише для відлову розлитих плям нафти, а й радіонуклідів. З бурого вугілля виготовляють лужні реагенти для газової і нафтової промисловості...

Серед планів Анатолія Лисенка було також і спорудження спільно із німецькими партнерами на базі Костянтинівського розрізу електростанції потужністю 350 мегават, за допомогою якої вугілля можна було б розкладати на складові: сірку, азбест тощо. Але в останню мить перепоною стало рішення Верховної Ради про заборону Кабміну видавати урядові гарантії. Інвестиції було втрачено, справу відкладено на невизначений час...

— Українське буре вугілля — значно вищої якості, ніж німецьке і китайське. Воно є чудовою сировиною для виготовлення гірського воску, який використовується практично в усіх новітніх технологіях промислового виробництва, а також незамінним компонентом для виготовлення косметики.

В Олександрії був завод з вироблення гірського воску. Свого часу він експортував його у 48 країн світу. Нині підприємство зруйновано, обладнання розкрадено. Ми маємо намір відновити це виробництво, але чи дозволять конкуренти? Німці, наприклад, цього дуже бояться. Їхня продукція одразу стане неконкурентоспроможною. Раніше вони купували олександрійський віск, збагачували ним свій і лише після цього постачали його на ринок. Можливо, вдасться розв'язати питання спільно із конкурентами?

Хочу також обговорити з німцями і ще одне питання.

У них є чудова технологія подрібнення вугілля до 45—90 мікрон (цементної стадії). У такому стані, згоряючи в котельні, вугілля не поступається своїми якостями природному газу й мазуту. Дешево і вигідно... В Німеччині цю систему відлагоджено, нічого винаходити не треба. Тож, можливо, варто створити спільне підприємство. До складу холдингової компанії входить потужний ремонтно-механічний завод (теж трофейний, раніше на ньому «мессершмітти» робили), ми могли б узяти на себе виробництво металевих конструкцій для котлів, а німці — устаткування... Але й самі не сидимо склавши руки. Якщо німці відмовляться з нами співробітничати, вже до кінця року матимемо власний млин, що подрібнюватиме вугілля до 90 мікрон. А далі — матимемо й власні котельні...

Пролог замість епілогу

Нинішній рік холдингова компанія «Олександріявугілля» розпочала рекордно низькими показниками. Протягом першого кварталу було видобуто всього 14,5 тисячі тонн бурого вугілля. Вже в квітні, після приходу нового керівництва, підприємство видало нагора 15 тисяч тонн. Нині стабільно щомісяця добувається 21—24 тисячі тонн.

Працівники холдингової компанії щомісяця отримують зарплату, в середньому — 400 гривень, що більш ніж на 30 відсотків перевищує середньообласний показник.

Протягом останніх шести місяців погашено значний відсоток заборгованості у заробітній платі за минулі роки.

Козацької криниці

щоках потекли краплини. То кінь вдарив копитом об землю, а з-під неї хлюпнула фонтаном вода. Отаман зіскочив з сідла, зачерпнув долонями — вода була чиста, мов сльоза, прозора, мов скло. Припав до рідини вустами, ковтнув раз, другий.

— Ох і добра, хлопці! Набирайте на куліш...

Із цього струмка і починається річка, яку з Сіркової легкої руки (у прямому і переносному значенні) назвали Доброю.

Легенду почув і записав від старожилів невтомний пошуковець — кіровоградський етнограф, кандидат історичних наук Олександр Босий.

Десь у середині XVIII століття на берегах Доброї поселився відставний козак Поповичівського куреня Величко. Це той самий козак Величко, який відіграв певну роль у переговорах запорожців, котрі жили за Дунаєм і мріяли повернутися на рідну землю, з представниками царського уряду. Про нього згадує в «Історії запорозьких козаків» знаменитий дослідник Січі Дмитро Яворницький. Свій хутір Величко так і назвав: Добровеличківка. Сьогодні це — селище міського типу (з 1957 року) з семитисячним населенням, районний центр Кіровоградської області.

Слід відзначити, що окремі історичні джерела, які видавалися в 60—70-ті роки минулого століття, першим переселенцем на береги Доброї називають коваля-кріпака Величка. Але то тільки припущення, не підтверджені жодним документом.

Звичайнісінький райцентр, яких в Україні кількасот, а на Кіровоградщині — 21, про існування якого за межами області мало хто знав, з 1989 року став відомий в усій країні, а, можливо, й у світі. Після того, як столичний вчений доктор географічних наук Віктор Шевченко обгрунтовано довів, що саме біля Добровеличківки — географічний центр України. Два роки потому на цьому місці встановили гранітний пам'ятний знак з відповідним написом.

До речі, з цим знаком пов'язана сучасна легенда. Замовили його, як належить, гранітному кар'єру. Майстри підприємства виготовили знак і відправили його на самоскиді на місце встановлення. Але чи то погодні умови не дозволили автомобілю здолати розкислий грунтовий шлях, чи замовник змінився, та вказати точне місце вивантаження пам'ятника водію ніхто не зміг. Аби не возитися марно, той скинув його за десять метрів від асфальтованої автотраси. Там і встановили.

Але це місце не відповідає дійсності. Долина, де кінь Сірка вибив копитом джерело, розташована кілометрів за два від Добровеличківки. Місцеві краєзнавці-ентузіасти пропонують перенести пам'ятник на його «законне» місце і надати історичній долині статус державної пам'ятки історії. Для цього не так уже й багато треба. Варто насипати земляну могилу, на ній встановити вже готовий знак. Навколо розбити дубову алею з дерев, висаджених представниками усіх областей України та столиці, можливо, і Президента держави. А на автотрасі встановити відповідний вказівник, який повідомляв би проїжджим місцезнаходження географічного центру однієї з найбільших держав Європи.

Юрій МАТІВОС.

ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

Інновації — на користь усім

Відоме в Україні якістю й широким асортиментом ковбасних виробів кіровоградське ВАТ «Птахокомбінат» нині оновлює технологію виробництва. Модернізація дасть змогу вдвічі збільшити виробничі потужності, що сьогодні становлять 800 тонн ковбаси на місяць. До того ж застосування нового німецького обладнання, котре відповідає найсучаснішим вимогам, дасть можливість виготовляти навіть кращу за європейські зразки продукцію.

— Це має зміцнити позиції підприємства на споживчому ринку, адже наші вироби стануть привабливішими, —пояснює голова правління акціонерного товариства Андрій Райкович. — Також

збільшиться кількість робочих місць, надалі зростатимуть зарплата працівників та рівень їхнього соціального забезпечення. Та й податків ми сплачуватимемо більше. Вже сьогодні з кожної гривні товарної продукції відраховуємо 23,5 копійки, а до кінця року загальний обсяг податкових виплат становитиме близько 30 мільйонів гривень.

Варто зауважити, що «Птахокомбінат» — найбільший платник податків Кіровоградщини.

Реконструкція комбінату має завершитися в листопаді. Передбачається, що після цього знизяться ціни на деякі сорти ковбас. До речі, через відсутність націнки у фірмовій торговельній мережі підприємства кіровоградці і тепер купують його продукцію на 15 відсотків дешевше, ніж в інших регіонах.

Віталій НІКОЛАЄВСЬКИЙ.
Фото Ігоря ДЕМЧУКА.

Підготував власний кореспондент «Голосу України» в Кіровоградській області Олег БОНДАР (тел. 0522 24-06-45).

Буде і майбутнє

Якщо на обійсті немає корови, поросят і птиці, —значить, тут немає повного, насиченого життя. Цю думку голова Новоайдарської райдержадміністрації Микола Михайловський висловлює досить часто і як керівник району всіляко підтримує розвиток на селі підприємництва і приватного господарства. В районі другий рік працює соціальна програма, згідно з якою із громадського сектора населенню продали більш як дев'ять тисяч голів великої рогатої худоби і допомогли придбати корми. Перші результати програми доводять, що рішення було ухвалено правильне. За два роки приватні обійстя здали молока в 12,5 разу більше, ніж у попередні роки. І в 5,5 разу збільшилася кількість зданого державі м'яса. Для того, щоб населення вчасно і в достатній кількості заготовляло корми, мало свою кормову базу, в районі прийнято рішення віддати приватним обійстям під городи більш як п'ять тисяч гектарів орної землі. Така робота дала свої плоди. Сьогодні в Новоайдарському районі налічують 13,9 тисячі приватних та 64 фермерських господарств. Об'єднує їх асоціація товаровиробників «Новий вік», яка насамперед турбується про технічну допомогу господарствам, допомагає розв'язувати фінансові проблеми шляхом вигідного кредитування.

Принцип, за яким живе Новоайдарщина, простий: буде майбутнє в села — буде майбутнє і в Україні.

Алла АНТИПОВА,

Юліана ШЕВЧУК.

Луганська область.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Ми мусимо пережити катарсис, не розгубивши своїх справжніх героїв

25 вересня, виступаючи в Кракові перед представниками громадськості, журналістами, відомими політиками, міністр закордонних справ Польщі Влодзімєж Цімошевич не оминув і теми стосунків з Україною, зокрема в контексті минулого й сучасного. Відповідаючи на запитання кореспондента газети «Високий Замок» про ставлення до можливого визнання в Україні на державному рівні Української повстанської армії воюючою стороною у другій світовій війні, пан міністр зазначив, що це може мати негативний вплив на українсько-польські відносини. І пояснив: багато поляків пам'ятають УПА, пам'ятають події 1940-х на Волині, тож сприйняли б визнання УПА вкрай негативно. Поза тим високий польський посадовець сподівається, що «мудрі українці, які знають історичну правду», зрозуміють, чого «не треба робити».

Публікуючи 28 вересня звіт свого кореспондента про цю зустріч, «Високий Замок» зазначає в редакційному коментарі: «... ми якось розберемось з Українською повстанською армією, яка, на нашу думку, без сумніву була воюючою стороною у другій світовій війні і боролась за незалежну Українську державу. А про події на Волині під час війни, то тут з паном Цімошевичем можна погодитись...»

То про які, зрештою, події 60-річної давнини, на котрі вже не вперше посилається міністр Цімошевич, даючи українцям поради стосовно УПА, і з оцінкою яких погоджується знаний львівський часопис, йде мова? Чи такі вже однозначні вони були, щоб використовувати одну з багатьох трагічних сторінок в історії двох народів-сусідів як надважливий аргумент у своєму баченні істини, що лежить на поверхні?

Як відомо, підпільну військово-політичну формацію «Українська повстанська армія» було створено 1942 року в польській частині нинішньої Волинської області. Загони УПА, котра боролась за самостійну Українську державу, воювали проти німців, Червоної армії, радянських та польських партизанів, а також вступили у кривавий конфлікт з підрозділами так званої польської самооборони, яка наполягала на чинному перед війною статусі. Саме протистояння УПА і польської самооборони призвело до обопільних етнічних чисток, від яких найбільше постраждало мирне населення Волині і Холмщини.

Трагічність становища цих двох патріотичних угруповань полягала насамперед у тому, що вони піддались на провокацію взаємного супротиву, в який було втягнуто мирне населення, замість того, аби спільно боротися з окупантами. Їх спустошливий герць із самого початку став братовбивчим, бо і ті, й інші мали коріння в родинах супротивників і пролита з обох боків кров була братньою не лише за слов'янською ознакою. Як це бувало в таких міжетнічних сутичках і раніше, засліплені ненавистю воюючі сторони вже й не усвідомлювали, на кого підіймають руку. Та ті, проти кого була спрямована їхня зброя, — мирні поляки та українці, —і у найдраматичніші часи не втрачали добрих стосунків. Є немало підтверджень цього. Одне з них — історія моєї родини.

Фото Олександра СИНИЦІ (УНІАН).

Велика сім'я мого діда по маминій лінії, Віктора Вовка, зустріла війну на хуторі біля села Верба нинішнього Володимир-Волинського району на Волині. Найстарший із шести дітей, Володько, став членом УПА і за спробу підірвати повітову комендатуру був на початку 1943 року схоплений гестапо і згодом потрапив у концентраційний табір на рурських шахтах. Невдовзі по тому, як його заслали в Німеччину, в селах повіту почалася страшна різанина між поляками та українцями.

Одного раннього ранку у вікно Вовкової хати хтось вимогливо постукав.

— Відчиняйте, куме, то я, Франек, — почув господар польською знайомий голос.

Коваль Франек, який жив на сусідньому хуторі, був кумом подружжя Вовків по їхній наймолодшій доньці. Серед місцевих українців і поляків це було не рідкістю: і кумувались, і родичались, як між своїми. Разом і релігійні празники та національні урочистості святкували — почергово ходили в гості одне до одного. Та того разу Франек прийшов не в гості просити.

— Біда, Вікторе, — зашепотів він, коли сусід вийшов на ганок. — Сьогодні наші будуть вирізати в селі українців. Хутко збирай родину і втікайте — в болотах пересидите.

Розбудивши дітей, дід наказав їм брати теплу одежу, продукти, виводити зі стайні коня і корову, а сам кинувся до недалекого хутора, де жила теща. Він знав, що в неї в обійсті, крім родичів, тоді перебувало ще кілька сімей односельців.

Однак мати бабусі Килини, а за нею й решта втікати навідріз відмовилися.

— Ми Богу вгодні, — сказали, — нас не зачеплять. А ви рятуйтесь — всі ж знають, ким був Володько.

Згодом бабусина племінниця Ніна, яка чудом врятувалася, добравшись поранена до сусіднього села Овадне, розповіла про жахливу бійню, яку влаштував загін польської самооборони в українському хуторі. Вбивали всіх — жінок, дітей, немічних старих. Тих, хто не помер одразу, добивали. Бабусиній мамі розтрощили прикладом голову, і вона так і залишилася на стільчику під грубою, на якому сиділа, коли приходив її зять. Єдиний свідок цієї трагедії Ніна зосталася живою лише тому, що на неї, вже поранену, впало відразу кілька мертвих жінок, закривши її своїми тілами від подальшої розправи.

Того ж дня кілька хуторів українців було спалено. Згоріло й обійстя мого діда.

До самої своєї смерті дід Вовк із вдячністю згадував поляка Франека і розповідав про нього нам, онукам, щоб ми знали, хто врятував життя нашим батькам. Дід не був ні націоналістом, ні космополітом. Про оточуючих казав так: між сусідами, як і в родині, всяке буває. Та хто чужого добра не пам'ятає, той і на своє не заслуговує.

Я завше згадую ці його слова, коли знову чую чи читаю, як та чи інша сторона в польсько-українському діалозі намагається трактувати наші непрості вікові стосунки на свою користь. Та не може бути тут жодної користі, панове. Лише пам'ять, прозріння та прощення.

Кожний народ повинен пам'ятати і героїчне, і чорне своє минуле. У кожного вистачає і того, й іншого, часто впереміж. І не може таке біло-чорне минуле у тих видаватися лише геройством, а в тих — лише підлістю. Або навпаки. Так само, як і не можна, особливо з висоти сьогодення, переважувати на терезах історії, скільки в кого того чорного було більше. Перевага може бути тільки за тим, у кого немає за душею гріха. А безгрішних людей, на жаль, не буває.

На згаданій уже зустрічі міністр закордонних справ Польщі сказав, що сучасники за минуле не відповідають. А хто ж тоді нестиме відповідальність за наше спільне прозріння? Адже діди й батьки відходять, а дітям і онукам жити поряд. Без відчуття відповідальності за минуле не може бути прозріння. А воно — тягар сучасних українців і поляків, ми приречені на нього.

Саме прозріння допомагає людині сягнути найвищого прояву духовності — прощення. І в прагненні до нього нація відрізняється від індивідума тільки тим, що їй потрібно набагато більше часу і зусиль, аніж кожному з нас зокрема.

Лист-звернення Александра Квасневського до Товариства українців у Польщі, в якому він просить пробачення за наслідки акції «Вісла», — високий прояв духовності польського лідера. А моя родина пройшла Рубікон прощення вже багато років тому...

Щирий друг України, видатний польський політик Яцек Куронь нещодавно сказав, що могили по обидва боки кордону між нашими країнами повинні бути пам'ятниками порозуміння і примирення. І запропонував написати на меморіалі воїнам УПА в Польщі: "Героїчно полеглим за незалежність України у братовбивчій польсько-українській війні". А на одній із плит відомого львівського «цвинтаря орлят» — зробити аналогічний напис про поляків.

Ми повинні разом пройти через прощення як катарсис — таке потрібне всім нам очищення душі, не розгубивши кожен своїх справжніх героїв.

Юрій ЗИЛЮК,
журналіст.

Львів.

У НОМЕР

І тепло свого серця

Спільна акція «Голосу України» та Асоціації стоматологів Німеччини за сприяння Ротарі-клубу

Ангеліка Мозіх, лікар з Потсдама, кілька місяців тому приїздила до Черкас у приватних справах. Тоді й відбулося наше знайомство. Молода симпатична жінка розповіла, що, крім професійної діяльності, бере активну участь у роботі Асоціації стоматологів Німеччини. Ця громадська організація допомагає дітям-сиротам, знедоленим людям у багатьох країнах світу. За більш як 20 років свого існування «спілка милосердя», як ще називають асоціацію, зібрала майже 22 мільйони марок і побудувала на них притулки, початкові школи у Перу і Монголії, Чилі і Аргентині, Таїланді і Болівії. Європейським країнам — Хорватії, Боснії та Герцеговині, Румунії, Польщі — німецькі лікарі допомагали стоматологічним обладнанням та медикаментами.

Коли мова зайшла про допомогу дитячим будинкам в Україні, пані Ангеліка відразу відгукнулася на пропозицію провести акцію милосердя спільно з нашою газетою. Тільки попросила також залучити до цієї справи черкаський осередок Ротарі-клубу. Тоді ми відвідали спеціальну загальноосвітню школу-інтернат у Чигирині, з'ясували, якої допомоги потребують діти-сироти, зробили фотознімки, і пані Ангеліка повезла їх для «звіту» своїм колегам. Згодом повідомила, що керівництво Асоціації стоматологів ухвалило рішення про виділення грошей для українського сиротинця.

І ось рівно за п'ять місяців (німецька точність!) Ангеліка Мозіх привезла до Чигирина 7 тисяч євро. З її участю у Черкасах було закуплено для всіх 150 вихованців інтернату теплі куртки, зимове взуття, постільну білизну, ковдри, матраци. Черкаське представництво Ротарі-клубу оплатило транспортні витрати на перевезення цього добра до дитячого будинку.

З нагоди акції милосердя, котра, до слова, проходила в день Віри, Надії і Любові, в школі-інтернаті відбувся святковий мітинг. Діти щиро й безпосередньо раділи обновам і подарували своїй благодійниці вишиті власноруч серветки. А ще — заспівали гостям пісень.

— Ми щиро вдячні пані Ангеліці Мозіх за цю велику благодійну допомогу, — сказав директор сиротинця Микола Петриченко. — Щоб одягти і взути наших вихованців, закупити постільну білизну і ковдри, з державного бюджету нам виділяють на рік лише 12 тисяч гривень. Цього дуже мало. Нам завжди бракує теплого одягу та взуття. Тепер, завдяки німецьким друзям, організаційній допомозі «Голосу України», наші діти будуть узимку в теплі і добрі. Велике вам спасибі!

Прощаючись, Ангеліка Мозіх запевнила, що співпраця, котра розпочалася з «Голосом України» та черкаським Ротарі-клубом, триватиме. І згодом ми розповімо читачам про новий спільний доброчинний проект.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімку: Ангеліка Мозіх з вихованцями Чигиринської школи-інтернату. З дев'ятикласницею Валею Ангеліка подружилася ще під час перших відвідин Чигирина.

Фото автора.

Голубенко —

Через три роки він вип'є перший келих з нового

Море, чарівне Південнобережжя, мережива виноградників, прадавня праця людей, котрі створюють тонкі й цілющі вина. Все це зливається в один голосний, свіжий і яскравий образ древньої сонячної землі, яка й сама з висоти пташиного польоту схожа на виноградний листок, ...усе менше помережаний виноградними плантаціями.

Лоза і виноград

Останніми десятиліттями фахівців серйозно турбує постійне і стрімке падіння урожайності винограду. Впоратися з цією бідою, «зарити в землю виноградну кісточку», поставив на меті генеральний директор комбінату «Кримрадгоспвинпром» Олександр Голубенко. Запрошений на цю посаду керівник Сімферопольського головного винзаводу, включеного до каталогу лідерів міжнародної торгівлі, почав гуртувати всіх кримських виноробів до тіснішого об'єднання, щоб спільними зусиллями закладати на півострові елітні виноградники з високою урожайністю.

— Інакше виноробну галузь з кризи не вивести, — каже Олександр Борисович. — Крим досі не відійшов від руйнації галузі, завданої в часи лігачовської антиалкогольної кампанії, коли було вирубано під корінь значну частину плодоносних виноградників і різко скоротили площі для закладки нових.

Тоді закінчився час, коли з великим економічним ефектом в Криму вирощували сотні тисяч тонн винограду, якого вистачало і на постачання в північні райони України, і в центральні — Росії, а головне — готували 15—18 мільйонів декалітрів прекрасних виноматеріалів, якими здавна славиться сонячний півострів. З 1985 року практично перестали культивувати молоді саджанці. І понині господарства змушені списувати до трьох тисяч гектарів непродуктивної через старіння лози. Молодих насаджень на півострові кіт наплакав, бо аж до кінця 90-х посадка винограду взагалі не велася. В результаті — всі без винятку виноробні підприємства півострова потерпають від затяжної сировинної кризи.

Сьогодні в Криму під виноградниками, значна частина яких вимагає оновлення, залишилося 30 тисяч гектарів землі. Це в 7(!) разів менше, ніж два десятки років тому, коли тут з понад 200 тис. га збирали по 700 тисяч тонн добірного винограду, який приносив півострову до третини надходжень бюджету. Зараз винороби радіють, коли рік дає 70 тисяч тонн.

Прикре становище з сировинною базою не лише від морозів чи посух та мізерної кількості площ, зайнятих виноградниками, а й від жалюгідного співвідношення безперспективних, немічних старих і обнадійливих міцних молодих плантацій. Дійшло до того, що комбінат «Кримрадгоспвинпром», до якого входить понад 40 господарств, узагалі опинився на белебні —чистому полі, звільненому від старого виноградного коріння.

Але Олександр Голубенко, хоч як дивно, задоволений такою нульовою точкою відрахунку. Для нього це плацдарм для повного оновлення виноградних плантацій, стартова позиція, яка дає можливість закласти основи майбутнього елітного виноробства. Причому тут доведеться обійтися без показного патріотизму: замість малоякісної продукції наших кустарів купувати визнані селекційні досягнення закордонних колег.

Адже рикошетом «страшного сну кримчан» — масового розкорчовування часів антиалкогольного указу — стало ще й нашестя філоксери, яка напала на кинуті напризволяще плантації. Щоб упоратися з «виноградною чумою», яка добила сонячну лозу, перейшли на прищепнуті культури, коли дика коренева система рятувала цивілізовану верхівку. Та загалом тоді чимало років самозаспокоєні вітчизняні селекціонери більше рапортували партії і уряду про небачені виноградні успіхи, ніж займалися серйозною науковою роботою. Крим живе на старих запасах, та й ті катастрофічно скорочуються. Ще на початку 90-х рентабельність кримського виноградарства становила майже 140%, нині — менше 10. Для виробництва ж добірних вин потрібні якісні плантації.

А тим часом за кордоном не дрімали. Наприклад, французькі плантації дають урожайність 120—250 центнерів з гектара, а наші максимально сорок.

— Ми сьогодні прагнемо взяти все найпередовіше з необхідного для себе й адаптувати його до наших кримських умов. Пропозицій було безліч, та вирішили йти апробованим шляхом сусідів-краснодарців, які завдяки французьким саджанцям зараз збирають стабільний урожай до 80 центнерів з гектара.

Пробивати ідею довелося на найвищому рівні. Та все ж «Кримрадгоспвинпром» з нульового циклу вийшов: перші сорти з Франції висадили на 100 гектарах з крапельним зрошенням. Маточник елітних сортів винограду вже через два роки стане основною сировинною базою виробництва. Для цього навіть задіяли підземну річку, щоб наповнити майбутнє водосховище. Бо вже нинішнього року під молоді високоурожайні чистосортні саджанці з антивірусними властивостями відведено 700 га.

Криму потрібен власний прищеплювальний комплекс на 10 мільйонів прищеп на рік. Інвестиційний проект на нього розроблено у «Кримрадгоспвинпромі» давно. Але для його виконання необхідна повна ясність стосовно власності на землю. Це питання найбільше хвилює потенційних інвесторів, готових вкласти значні кошти в розвиток кримського виноградарства і виноробства. Виноградників же достатньо мати й 40 тисяч гектарів. І тоді за урожайності 200 тисяч центнерів можна забезпечити стабільну роботу винзаводів і не завозити ні коньячний спирт, ні вина. Наші ж — незрівнянно кращі.

Олександр Голубенко переконаний: з цих тендітних лоз із закладеною генетичною урожайністю 250 центнерів з гектара почнеться еволюція кримського виноградарства. Вже підростають французькі саджанці винограду Арту. Вдалося привезти для колекції два найперспективніших сорти — Каламбар і Шера. Ці найелітніші у світі лози стануть розсадником-скарбом прогресивних виноробів, котрі, як і Олександр Борисович, мріють вирватися з виноградних аутсайдерів.

Це дасть друге дихання і кримському коньячному виробництву, яке почалося в 60-х роках минулого століття на базі радгоспу-заводу «Коктебель» і Сімферопольського винзаводу.

Результатами свого підприємства на останньому, другому, міжнародному конкурсі коньяків, який днями відбувся в Тирасполі, генеральний директор невдоволений. Три срібні і одна бронзова медалі за «Ай-Петрі», «Сімферополь», «Неаполь Скіфський» і «Арамі», виплекані фахівцями в благословенному краї, — не результат. У кримських коньяків з'явився шанс мати смак не гірший за французький.

Чому бочки порожні

Олександр Голубенко збирається випити перший келих з нового французько-кримського урожаю вже через три роки. Перетворювати кримську коньячну галузь на самодостатню доведеться довше. Такою вона зможе бути лише тоді, коли протягом багатьох років ритмічно і без збоїв наповнюватиметься якісною сировинною базою. Адже якщо майстри горілчаної справи, отримавши звичайний зерновий спирт, готові його розлити оковитою вже сьогодні, то коньяк, щоб стати справді якісним напоєм, повинен постояти 10—15 років, народитися з найдобірнішого, багато разів очищеного спирту-ректифікату, який доводять до 96 градусів і направляють на кріплення виноградних вин. Марочним коньяк стає після витримки в дубовій бочці не менше шести років, ординарним — як мінімум трьох. А ще ж для виробництва кожного, особливо марочного, коньяку потрібен виноград, що зростає у строго визначеній місцевості. Суворі вимоги і до виготовлення коньячних виноматеріалів.

Останніми роками коньячних спиртів на витримку закладали дуже мало. Доводиться закуповувати їх в інших країнах. Винороби розраховують і на допомогу держави. Але їй нині не до держзамовлень на коньячні виноматеріали і спирти. Не дуже раді вишуканим кримським напоям і у світі, де існує їх багаторічний запас і відповідні фірми

ЦИФРИ ТА ФАКТИ

Здорові діти — здорова держава

За попередніми даними, цього літа дітей в Україні оздоровилося майже вдвічі більше, ніж торік. Про це заявила голова Державного комітету в справах сім'ї та молоді Валентина Довженко. За її словами, 1 млн. 786 тисяч дітей (27% усіх школярів) поліпшили здоров'я за участі органів самоврядування, державних органів, міжнародних та громадських організацій. Однак, переконана В. Довженко, «на цьому не можна зупинятися», бо необхідно добитися «вищого рівня оздоровлення», урізноманітнити форми оздоровлення, знайти індивідуальний підхід до кожної дитини, створити ринок оздоровчих послуг. За словами В. Довженко, Держкомсім'ї розробляє проект державної цільової програми оздоровлення та відпочинку дітей до 2008 року. Проект уже узгоджено в більшості областей України, а в жовтні його доопрацюють і представлять на розгляд у Кабінет Міністрів та Верховну Раду, **повідомляє «Інтерфакс-Україна»**.

Фото Лариси СЕВЕРЕНЧУК.

▼

Дружить солдат із книгою

ДЖЕРЕЛО ЗНАНЬ

Майже за десять років бібліотечної роботи в руках Світлани Носикової побували всі 10 000 книг бібліотеки колишнього полку зв'язку. Кожну з них оглянула, при потребі «підлікувала».

Світлана Леонідівна завжди прагнула зробити бібліотеку по-домашньому затишною, охайною. Любов до книг їй прищепив ще в дитинстві батько. Полковник Леонід Большаков служив у гарнізоні, в якому нині працює донька. Саме він привів її дівчинкою у «святиню знань» і допоміг вибрати цікаву книгу про розвідників. У дитинстві Світлана мріяла стати бібліотекарем, але доля розпорядилася інакше. Спочатку працювала на приладобудівному заводі. Потім, вийшовши заміж, виїхала з чоловіком-офіцером до Німеччини. Там працювала секретарем у політвідділі. А коли повернулася додому, то місцем її роботи стали військова прокуратура, потім суд. Коли звільнилося місце в бібліотеці полку, Світлана сама попросилася у книжкову скарбницю. Кому, як не їй, знати, які книги полюбляють читати солдати?

А справді, як у них з прагненням підвищити свій інтелект протягом півтора року служби? Як з'ясував у Світлани Леонідівни, із десяти новоприбулих записується до бібліотеки семеро. Регулярно, раз на 2—3 дні, відвідують її лише двоє, а решта, як правило, — через місяць чи два. Після неодноразових нагадувань більшість усе ж находить час, щоб повернути книги.

Ті, що відвідують бібліотеку 1—2 рази на тиждень (але не як музей), мають непогані показники у виконанні службових завдань. Розуміються у статутах, багато пишуть і отримують листів, живуть активно і цікаво, збираючи навкруги себе бажаючих послухати. На сьогодні в бібліотеці колишнього полку 12 рядів книжкових полиць. І тільки на одній полиці література — українською мовою! Решта — російськомовні видання періоду застою.

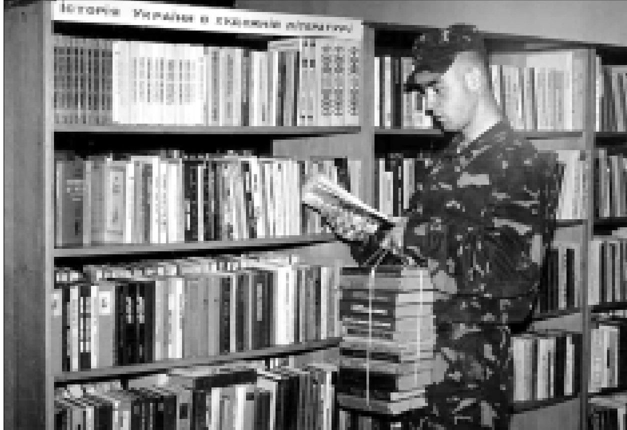

Фото автора.

Багато які з них втратили свою і літературну, і виховну цінність, потребують заміни на нові.

Утім, Світлана Леонідівна за роки роботи налагодила зв'язки з бібліотеками міста, які щорічно проводять інвентаризацію і списують уже знищені та старі, за їх оцінкою, книги. Саме таким чином поповнює вона скарбницю нетлінними класичними творами.

— Ми не повинні забувати, що мудрість, зосереджена в них, ніколи не буде тягарем, — каже Світлана Леонідівна, — тільки потрібно пересилити свою лінь і привчити себе до спілкування з книгою.

Сергій ГУБЕНКО.

Івано-Франківська область.

На знімку: читати треба стосами.

за революцію

кримсько-французького врожаю винограду

прагнуть продати його якнайшвидше. Вони зацікавлені у тому, щоб кримське виноробство не стало на ноги ніколи. Тож і надалі західні фінансові організації боротимуться за те, щоб у нас росли ставки акцизного збору з алкогольних напоїв, збиваючи попит на них споживачів і відкриваючи дорогу закордонним товарам.

Тож поки що могутні коньячні ємкості в кримських підвалах відпочивають, а винороби сподіваються, що французькі саджанці відшкодують брак сировини і наповнять дубові бочки.

Але доки це станеться, ціни на кримські напої з сонячних грон зростатимуть, бо дефіцит виноматеріалів триває.

Плантації з крапельним зрошенням

Через низькі врожаї винограду чимало виноробних підприємств півострова працювали на виноматеріалі минулих років усього на 7—10% своєї потужності.

Цього року господарства, що спеціалізуються на виноградарстві й виноробстві, знову зазнали колосальних збитків. Більшість виноградарських господарств ледве животіють, у боргах як у реп'яхах. Через негоду нинішній урожай втрачено в більшості господарств: з сорока підприємств «Кримрадгоспвинпрому» зможуть плідно працювати лише одиниці. Але для свого майбутнього готові віддати останню сорочку. Гра варта свічок: істотних втрат від примх природи допоможе уникнути крапельне зрошення. Хоча це дороге задоволення (потребує близько двох тисяч доларів на один гектар), та постійні сюрпризи погоди останніх років змушують енергійніше вводити саме таку систему, що теж впливає не на вартість кримських вин.

На жаль, сьогодні витрати у виноградарів і садівників перекривають прибутки. Лише засоби захисту чого варті. Для збільшення молодих елітних площ потрібна і механізація. Наприклад, в Австралії на одній тисячі гектарів площі працює 80 виноградарів, а в Криму — тисяча.

А загалом, щоб закласти один гектар прогресивного виноградника, потрібно витратити в середньому майже шість тисяч доларів. Від посадки до плодоношення урожай з гектара винограду коштуватиме понад 30 тисяч гривень. Отже, ціна ста гектарів виноградника — 3,5 мільйона. При цьому перший урожай можна отримати через 3—5 років, а якісний і цінний виноматеріал — через 6—8. Це по кишені лише великим виноробним підприємствам і тим, кому пощастило з інвесторами. Життя змушує йти на ці витрати. Відкладати їх на потім не вдасться, бо, за підрахунками спеціалістів, якщо сьогодні не закладати зрошувані елітні виноградники, то вже через 6—8 років продукція більшості виноробних підприємств півострова стане неконкурентоспроможною.

За покликом Олександра Голубенка, який не втрачає надії на відновлення колишнього благополуччя галузі, його колеги зараз роблять усе, щоб відтворити плантації, де в найкоротші строки треба посадити мільйони саджанців. Кожен з них облитий парафіном, закуплений у Норвегії. Договори на придбання саджанців вже укладено з багатьма регіонами України. За підтримки Верховної Ради Криму допомогу у відновленні галузі надає уряд автономії.

А Олександр Голубенко заходився створювати на півострові департамент із садівництва, виноробства і виноградарства, який допоможе покласти край роздрібненості й корпоративності кримських виробників вина. Єдина узгоджена програма розвитку галузі на регіональному рівні консолідує зусилля в рамках спільної стратегічної концепції, посприяє створенню добірної сировинної бази, ремонту й сортооновленню насаджень, боротьбі з фальсифікацією і тіньовим бізнесом, збереженню високих стандартів якості, оподаткування, експорту, багатьох соціальних проблем, об'єднає зусилля професіоналів-садівників, виноградарів і виноробів. Вони вважають, що нинішні витрати окупляться сторицею, адже чим більше виростять ягід, тим більше буде вина. А чим краще його продадуть, тим більше акцизного збору отримає держава, яка, відтак, зможе виділити значніші кошти на відродження виноградників.

Крим же навіть за нинішніх негараздів — це більше третини виноробства України. Самою природою, історією, багатовіковим досвідом майстрів виготовлення вин він склався як компактний регіон високоякісного виноробства, здобутки якого має оцінити весь сучасний світ.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Фото автора.

ВІСТІ З КРИВОРІЖЖЯ

Чим більше, тим краще

«Криворіжсталь» перше серед вітчизняних металургійних підприємств отримало сертифікат відповідності системи керування якістю міжнародним стандартам. Із 500 тисяч тонн металопрокату, що його виробляють на «Криворіжсталі», 350 тисяч йде на експорт. Серед головних споживачів — Алжир, Сирія, Тайвань, США, Італія, Таїланд, Філіппіни, Болгарія, Китай. Нещодавні переговори в Сингапурі засвідчили, що є можливості для розширення продажу криворізького прокату і в цьому регіоні.

Свердловину пробурити — справа хитра

Криворізька фірма «Укрбурвибух» запропонувала освоєну нею нову технологію, що дає змогу значно зменшити вартість та збільшити продуктивність бурильних операцій у залізорудних кар'єрах басейну.

Йдеться про розроблену тут комплексну програму технологічного супроводу гірничорудних долот. За час співпраці з гірничозбагачувальним комбінатом «Криворіжсталі» стійкість долот, що використовуються на бурінні вибухових свердловин, збільшено з 34,3 до 62,2 години, проходка на долото — зі 135,6 до 237 метрів. А витрати на нарізку кожного метра зменшено майже на 20 гривень.

Потрібні молоді інтелектуали

Криворізький науково-дослідний гірничорудний інститут підписав угоду з Оленегорським комбінатом. Криворіжці допоможуть мурманським гірничозбагачувальникам перейти з кар'єрного способу видобутку руди на шахтний. НДГРІ працює за угодами з багатьма містами України —Полтавою, Запоріжжям, Марганцем. У Криму та Закарпатті криворіжці запроваджують сучасні технології видобутку рідкоземельних і дорогоцінних металів.

Будьте здорові у сімейному житті

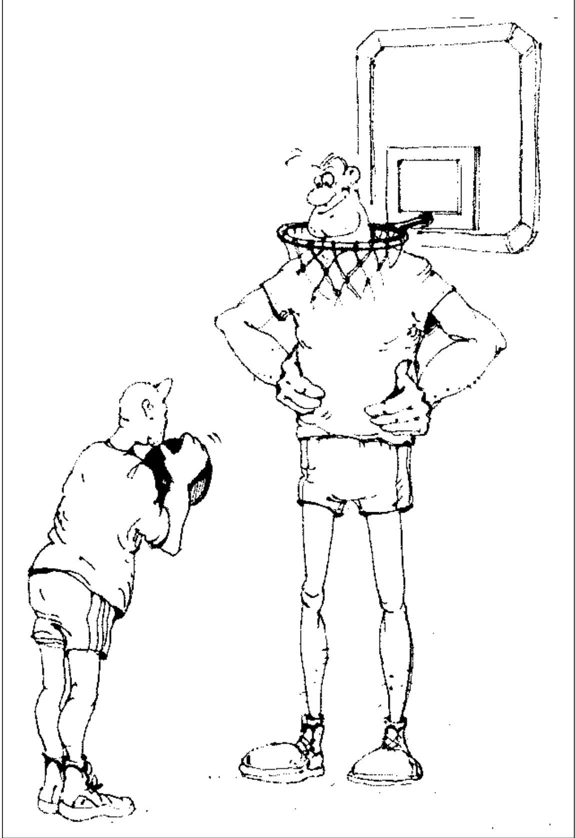
Іменем міфологічної богині Гестії названо сімейну клініку, що відкрилася в Кривому Розі. Її мета —зберегти та зміцнити гармонію сімейних уз. Адже не таємниця, що це багато в чому залежить від здоров'я подружжя. «Добре діагностуємо — добре лікуємо» — ось девіз клініки. Виконувати це завдання допомагає насамперед сучасне, справді унікальне обладнання.

Ударимо фізкультурою по хворобах

Депутати Криворізької міської ради затвердили комплексну програму розвитку фізкультури та спорту в місті. Останніми роками вдвічі зросла захворюваність дорослого населення. У 85 відсотків дітей, учнів та студентів також проблеми зі здоров'ям. У школах віднині запроваджено три години фізкультури на тиждень, у вузах — не менш як чотири. Підприємствам, де кількість працівників перевищує 500 осіб, рекомендовано мати в штаті організатора фізкультурно-оздоровчої роботи.

Ванда ЛАРІНА.

Кривий Ріг.

Мал. Бориса РЕВЧУНА.

Власники житла, єднайтеся!

СИТУАЦІЯ

До чергового професійного свята — Дня комунальних працівників — управління житлово-комунального господарства за традицією нагороджувало своїх працівників. Запрошені на урочисте засідання голови об'єднань власників житла, спостерігаючи, як вручають грамоти й премії, замислились: а чому ж лише «своїм»? Хто справді господар у «комуні»?

— Після урочистостей ми залишилися, щоб вузьким колом обговорити нагальні питання, — згадує Сергій Луга, голова одного з херсонських кондомініумів (з лат. «кон» — спільно; «домініум» — володіння). — Тоді й вирішили об'єднатися. Навіть зареєструвалися, щоб мати статус юридичної особи, адже це полегшує вихід на районну чи міську раду, інші органи.

А проблем у тих, хто взявся за самоврядування, приміром, в окремому будинку, постає чимало. Як впливати на боржників? Де взяти кошти на ремонт ліфтів, дверей, покрівель? Як відключити від зручностей окрему квартиру, не створюючи прикрощів тим, хто платить справно? Чому, зрештою, встановлювати лічильники мають за власний кошт жильці, а не постачальники? Хіба не парадоксальна така ситуація: щоб «законно» доглядати за дитячим майданчиком, товариство співвласників має оформити все на папері? Тобто доведеться сплачувати податок на землю. То що, брати гроші з дітей у пісочниці?

— З одного боку, — розмірковує Сергій Луга, — влада начебто агітує й сприяє створенню кондомініумів, з другого — залишає, як то кажуть, варитися у власному соку. А підприємства з обслуговування житлового фонду, по суті, залишилися тими-таки ЖЕКами. Їм у спадок дісталося і майно громади: приміщення, техніка. Щоб ним користуватися, товариство співвласників має платити.

Кажуть, критикуєш — пропонуй, а ініціюєш — виконуй. Херсонську міську асоціацію власників та співвласників житлових будинків та комплексів очолив ініціатор — Сергій Луга. Він і запропонував створити перше в місті підприємство, котре слугувало б альтернативою наявним ЖЕКам і надавало послуги якісніше й дешевше. Виробничо-комерційна фірма «Житлотехсервіс» — чи не єдиний в Херсоні дійсно приватний ЖЕК. Відносини з ним кондомінати оформляють угодою.

Згідно з розрахунками, чинні тарифи — 22 копійки за один квадратний метр житла — не покривають витрат на обслуговування. Реальна вартість — 60 копійок. Утім, бюджет дотує витрати тільки «своїм» ЖЕКам. А товариства, котрих уже 37, чиї? Адже податки до бюджету всі херсонці платять однаково. Звідки ж така дискримінація?

Сергій Луга знаходить дотації по-своєму: домовляється із власниками квартир на першому поверсі... продати житло підприємцям. І купити квартиру вище. У будинку, де живе голова асоціації, вже діє магазин, впорядкована навколишня територія, зеленіють газони. За домовленістю хазяїн новоствореного закладу відремонтував власним коштом один із під'їздів. А риштування вже з'явилися з іншого боку будівлі — невдовзі тут діятиме перукарня. На черзі — ще й пральня. Тож буде за що, каже голова, гойдалки для дітлахів пофарбувати.

Асоціація кондомініумів налічує вже 20 об'єднань. Для засідань використовують приміщення Південного регіонального навчального центру. Спільно виписали й статут.

До речі, до асоціації можуть вступати не лише об'єднання, а й окремі власники квартир. Щомісячний внесок для юридичних і фізичних осіб становить 0,5 копійки з одного квадратного метра площі.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон.

Ірина РОЗЕНФЕЛЬД

Оленка ХОМ'ЯКОВА

АКЦІЯ «ГУ»

«Крок до зірок» — «Надія України»

ВУНДЕРКІНДИ: талановиті, натхненні, вперті

Галинка ГРИНЬКІВ

Конкурс завершено, підсумки підбито. Наше редакційне журі після доволі запеклих суперечок визначило переможців конкурсу «Надія України», проведеного «Голосом України» в рамках «Кроку». І нині щотижня на провідних телеканалах українські глядачі спостерігають не лише юних співаків і танцівників на найбільшій сцені країни, а й щедре їх нагородження грамотами і подарунками.

У попередніх оглядах ми вже розповідали про зусилля і невтомність організаторів «Кроку до зірок» (Міжнародного благодійного фонду «Обдаровані діти України» та Національного університету культури і мистецтв). Проаналізували також вокальні та хореографічні дані й репертуар артистів, що брали участь у півфіналі і фіналі. Отже, аби не повторюватися, цього разу ми просто представимо переможців нашого конкурсу «Надія України».

Знайомтеся — п'ятірка найкращих і найталановитіших:

II премію за вокал виборола киянка **Галинка ГРИНЬКІВ** із піснею «Журавочка». Дівчинка захоплювалася сценою ледь не з пелюшок. І це не дивно, адже її батьки — Лариса та Роман — відомі в столиці музиканти-бандуристи і Галинка виросла за лаштунками. Але, незважаючи на таку переконливу перемогу серед вокалістів, своїм покликанням Галя вважає танець. Балетом займається з чотирьох років і мріє в майбутньому танцювати на сцені. Днями Галинці виповнилося 12. Тож «Голос України» не лише вітає її з перемогою в конкурсі, а й приєднується до багатоголосої здравиці на честь іменинниці.

12-річна **Оленка ХОМ'ЯКОВА** з Одеси стала володаркою **II премії** в номінації хореографія. Перше враження — тоненька, тендітна постать, граціозні рухи і просто сяюча усмішка. А натхненний і виразний танець «Зізнання скрипці» редакційне журі одностайно визнало найекспресивнішим і технічно найдосконалішим номером фіналу.

Позмагатися з Оленкою у пластичності міг лише один конкурсант, теж одесит. **Олександр ОСТАНІН** (14 років) з композицією «Ранкове місто» став володарем **I премії** серед танцюристів. І вже згодом, вручивши подарунки і спілкуючись після зйомки з нашими призерами, ми з'ясували, що Сашко та Оленка... танцюють у парі. Вони, виявляється, професійний бальний дует, що не раз прикрашав п'єдестал переможців (у тому числі і на міжнародних конкурсах). Цього року вони отримали ще й Гран-прі у програмі «Зірки, на сцену!». Тренує цей талановитий і дуже працелюбний дует Валентина Кравченко (клуб «Райдуга»). Що ж до сольної хореографії, в якій Оленка й Сашко незалежно одне від одного перемогли на нашому конкурсі, то це — лише хобі для обох. Отакої!

I премію з вокалу наше журі присудило **Ренаті ШТІФЕЛЬ** з Ужгорода за пісню «Подаруй». І недарма. 9-річна співачка навчається в музичній школі. Рената — різнобічно обдарована дитина: любить танцювати і малювати. У вільний час залюбки катається на велосипеді і плаває. Як зізналася мама Ренати, перемога дочки була несподіванкою для батьків. Але не для серйозної і старанної «зірочки».

І, нарешті, **Гран-прі** «Надії України». Його завоювала 13-річна **Ірина РОЗЕНФЕЛЬД** з кримського міста Керч. І не лише тому, що її пісню «Голосе мій» газетярі, можна сказати, сприйняли за комплімент. Насправді ж Ірнчині вокальні дані варті найбільших похвал. І те, з якою наснагою вона розвиває і вдосконалює їх, з якою любов'ю до музики співає юна кримчанка, ми оцінили найгіднішим чином.

«Голос України» ще раз вітає пирзерів з перемогою в конкурсі «Надія України». Нехай пухнасті іграшки стануть вашими друзями, а грошові премії — винагородою за ваш талант! І нехай його світло дарує радість усім.

Юлія ПОТАПЕНКО.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Олександр ОСТАНІН

Рената ШТІФЕЛЬ

З ПОШТИ

Хвостата гостя

ЦЕ ЦІКАВО

На північно-західній околиці нашого селища, неподалік лісу, стоїть звичайна сільська хата. В ній живе молоде подружжя зі своєю донькою Марійкою. Тато з мамою працюють у поштовому відділенні, а Марійка ходить до школи в другий клас. Коли закінчуються уроки, вона прибігає зразу додому. Батьки — на роботі, тож дівчинка відчуває себе газдинею. Підмітає долівку, миє посуд, відчиняє вікна... Зовсім, як мама!

Одного разу, коли вона вже закінчувала роботу і збиралася відпочити, раптом на печі, де під старою ковдрою сохли волоські горіхи, почулось якесь шарудіння. Ніби хто пересипав горіхами. Марійка злякалася, та все-таки поборола страх. Підійшла навшпиньках до печі і тільки взялася за ковдру, як під нею щось так кинулось, що аж горіхи посипалися.

Дівчинка не встигла й отямитись, як опинилася в сінях. Чимскоріш зачинила двері на ключ — і до телефону:

— Татусю, татусю, чуєш мене? Приходь, будь ласка, додому... Тільки швидко... У нас на печі під ковдрою є щось живе. Я боюся...

За чверть години вкрай схвильований і здивований батько був удома. Взяв про всяк випадок палицю, обережно підійшов до печі, стягнув ковдру — ніде нікого! Лише горіхів трохи не вистачало... Що за мара?! Глянув у відчинене вікно і... Недаремно кажуть, що у страху очі великі: на сусідньому з хатою дереві, задерши пишного хвоста за спину і весело поблискуючи чорними очима, сиділа пустуха-білка у своїй сіро-білявій шубці й тримала обома передніми лапками горіх!

Побачивши людей, вона насторожилася, швидко зірвалася з місця і скочила в дупло, а через хвильку вискочила звідти знову без горіха і, незадоволено уцюцюкуючи, понеслася кудись по деревах у глибину лісу.

— Мабуть, у дуплі в неї склад, — сказав батько. —Треба подивитися на її трофеї.

Справді, в дуплі, яке було низько над землею, виявилося багато горіхів.

— Нічого не скажеш, завбачлива газдиня, — зауважив батько. — На зиму припасла. Не будемо конфісковувати. нехай ласує на здоров'я нашими горіхами. Зима, видно, буде довга й сувора.

Довідавшися про пригоду, яка трапилася з моїм односельцем та його донькою, я мимоволі згадав народні прикмети: «Якщо білка до Покрови (14 жовтня) змінила колір шубки з рудого на сіро-білий, то зима буде хорошою, морозною; білка робить великий запас горіхів у дуплі низько над землею — на холодну зиму».

А «переполох», який вчинила моїм односельцям білка, можна сказати, вчасний: він попереджає, що нам треба також заздалегідь підготувати до зими і тепло, і одяг, і харчі, хоч би як сутужно з ними було!

Іван БЕЗРУЧКО.

Кельменці
Чернівецької області.

Є на Львівщині... Берлін

Одного разу на сторінках журналу «Німеччина» прочитав повідомлення про те, що в різних куточках нашої планети налічується 118 населених пунктів під назвою Берлін. У США, наприклад, їх аж 26! Є вони і в Латинській Америці, Австралії, Новій Зеландії, інших країнах. А в Колумбії так навіть називають одну зі шкіл і... в'язницю.

Відомий у світі фотомайстер Гаррі Гампель, котрий живе в німецькому Берліні, зацікавився тезками своєї рідної столиці і вирушив у далеку мандрівку з фотокамерою, щоб увічнити їх на фотоплівці. Зробив тисячі кадрів і цілу низку відкриттів. Це він виявив церкву під назвою Берлін. А берлінці з Коста-Ріки і канадської провінції Нова Шотландія поцікавилися у фотомайстра, чи знає він про них. Знає! Даючи інтерв'ю журналістам, Г. Гампель заявив, що має намір вирушити у Західну Антарктиду, щоб знов з фотокамерою піднятися на вулкан Маунт-Берлін, подолавши висоту майже 3500 метрів. Тоді Гаррі Гампель сказав: «Це буде абсолютна кульмінація моєї берлінської серії». Одне слово, він ставив крапку на своїх пошуках.

Ні, пане Гаррі, ви поспішили. Відкриття не закінчилися. Той-таки журнал «Німеччина» підказував, що вдалося знайти ще населені пункти під назвою Берлін в азіатській частині Росії і на українському Кримському півострові. Але ж і це не все! От і хочу повідомити через «Голос України», що й на Львівщині, в Бродівському районі, також є малопримітне село Берлін, хоча засноване воно дуже і дуже давно.

Чому ж про цей Берлін мало хто знає? Річ у тім, що одразу після другої світової війни його перейменували. Але фронтовики-ветерани і колишні партизани із з'єднання Наумова досі пригадують, як визволяли цей Берлін і жартували: «До великого німецького Берліна ще далеченько, то хоч випробуємо свої сили на цьому населеному пункті». І хоча Берлін на Бродівщині маленький, проте за нього точилася така бійка, що він не раз переходив з рук у руки. Адже село опинилося в зоні відомого в історії минулої війни Бродівського «котла», і кожна точка вважалася важливою, стратегічною.

Швидкі на руку керівники визволеного району вирішили, що назва Берлін асоціюватиметься з гітлерівцями-загарбниками, ранитиме серця людей. І потурбувалися про те, щоб викреслити з їхньої пам'яті цю назву.

Село нарекли Хмільовим. З цим новим ім'ям і жило та трудилося воно десятки літ. Тут, до речі, спеціалізувалися на вирощуванні хмелю для пивоварної промисловості. Попит на нього завжди був високий. Він ішов навіть на експорт і, хтозна, чи не сприяв виробництву й загальновідомого баварського пива?

Щойно Україна стала самостійною державою, селяни у Хмільовому порушили питання про повернення старої назви. Минали літа. Питання вивчали, обговорювали, і, нарешті, влада пішла назустріч людям. Так на Бродівщині відродився Берлін. Отже, на карті Гаррі Гампеля можна заповнити ще одну прогалину.

Василь МАРТИНОВ.

Львів.

НАПИШУ ВАМ І Я

«Мамо, але ж хліб крутиться! І батько живий»...

Велика Вітчизняна війна... Розповіді про неї передають із покоління у покоління. Це страх, який живе у серцях наших бабусь і дідусів... Це сльози осиротілих дітей. Це безжальний біль тих, хто вижив...

На стіні в маленькій затишній кімнатці Ніни Григорівни Менькиної, заслуженої вчительки України, викладача російської мови й літератури з сорокарічним стажем, висить фотографія батьків. Вона постійно нагадує їй про ті часи...

1942 рік... Евакуація з Полтави за Урал. Мати — на роботі, батько — на фронті. Маленька худенька дівчина з двома туго заплетеними косичками шикує хлопців у дворі в колону по два. Ніночка — їхній командир, і хлопчаки слухняно виконують усі її накази, старанно марширують подвір'ям, підхоплюючи слова військової пісні. Вони зайняті важливою справою — готуються допомагати дорослим битися з фашистами. Бо майже у кожній родині на когось чекають: на батька, чоловіка, сина. Продовжують чекати й тоді, коли надходять листи зі страшними словами: "Пропав безвісти».

Там, у евакуації, була незбагненна віра у диво: а що як справді живий?.. А найменший стукіт у двері примушував шалено битися серце. Але дива не траплялося. І від Ніночкиного батька вже давно не було вістей.

— Пам'ятаю, знайомі порадили мамі скористатися місцевим повір'ям: зібрати у сусідів по жменьці борошна й випекти маленького круглого буханця хліба, за яким начебто можна визначити, живий батько чи ні.

...Кімната чисто прибрана, стіл накритий білою скатертиною, посередині — свіжеспечений хліб. Мати з дочкою сіли за стіл одна навпроти одної. Мати тихим голосом, що переривався від хвилювання, вимовила якісь слова. Стояла дзвінка тиша. Напруження важкою хмарою висіло в повітрі. Ще хвилина, і, здавалося, прорветься хмара й поллються гіркі солоні сльози.

Мати з дочкою кінчиками пальців одночасно торкнулися хлібини й підняли її. Тепер починалося найголовніше. Якщо вона закрутиться, то людина жива й обов'язково повернеться, прийде. Кругла хлібина символізувала колесо — колесо воза, машини, поїзда, якими прийде той, на кого дуже чекають. Тримаючи маленькими рученятами хліб і відчуваючи, що він не крутиться, дівчинка з відчаєм подивилася на маму й, побачивши її очі, повні сліз, сама тихенько почала пальчиками підштовхувати буханець, а потім радісно вигукнула:

— Мамо, мамо! Хліб крутиться! Хліб крутиться! Батько живий! Він прийде!

— Так, так! — підтримала Ніночку мати. — Хліб крутиться! Батько обов'язково повернеться!

За стіною, в іншій кімнаті, сиділи сусіди й чекали. Почувши радісні вигуки, всі почали голосно розмовляти, сміятися, поздоровляти матір і Ніночку.

— Хоча кожна з нас знала, що хліб не крутиться у наших руках, я все-таки хотіла хоч трохи заспокоїти маму, дати їй надію, а мама хотіла заспокоїти мене, — з гіркотою згадує Ніна Григорівна. — Адже батько так і не повернувся з війни. Пропав безвісти.

Удвох батьки так і не встигли сфотографуватися. Але на стіні висить фотокартка, яку зробила сама Ніна Григорівна: молоді мати й батько разом. Пам'ять про них живе в серці доньки.

Аліса НОВИКОВА.

Красноармійськ
Донецької області.

ЧИТАЦЬКИЙ МІКРОФОН

Треба так небагато — трішечки уваги

Не можу збагнути, чому Конституційний Суд не виявив елементарної поваги до ветеранів? Чому не ухвалив рішення оті нещасні 50 гривень компенсації з Ощадбанку передусім виплатити хоча б інвалідам ВВВ? Мені боляче й соромно дивитися на цих нещасних, хворих, немічних дідусів із бойовими каліцтвами, котрі мучаться в одній, загальній, черзі разом із 35—40-річними. Вони кров'ю заслужили цю звичайну людську повагу, адже саме вони захищали Батьківщину, відбудовували зруйноване, збудували Україну, яку протягом останніх десяти років устигли добряче поруйнувати. І передусім — зруйнувати норми суспільної моральності на державному рівні.

Ці кревні гроші передусім треба повернути старим — хоча б інвалідам Великої Вітчизняної. Хай вони живуть коли не безбідно, то хоча б без образи на державу, яку вони створили й захистили! Адже їх не так багато залишилося!

Василь ШЕВЦОВ, пенсіонер.

Миколаївка
Широківського району
Дніпропетровської області.

Чуже завжди солодше

Я громадянин Росії, приїхав у гості. Дивлюсь і слухаю, що робиться в Україні, й дивуюся.

Росія голодує. 1 літр молока — 15—18 рублів. Риба тріска по кишені тільки новим росіянам — 100 рублів за кілограм (квітневі ціни). Ну й таке інше.

Дружина пише мені, що купила три яблука онучці на день народження.

Якщо призовників з Архангельська відправлять до Ленінграда — це означає в Чечню. Страшно слухати жахливі голосіння матерів і сестер. Але ніхто не оголошує президентові імпічмент і не бунтує.

Слухав, як перед вересневими подіями виступав активіст-медик зі своїми скаргами і вимогами: «Хіба на 200 грн. можна прожити!?» Якби він знав, що в лікарні міста Кириші Ленінградської області в інфекційному відділенні медсестра з 20-річним стажем до минулого року отримувала 560 рублів. Тільки недавно додали —1000 рублів. І це — серед боліт, під покровом осик і беріз. А багато хто в Україні ще й заздрить росіянам...

З повагою, Анатолій ГРИНЬКО.

Росія.

Не потрібні країні...

Мій трудовий стаж — майже 40 років. Нині на пенсії. І з кожним днем на собі відчуваю всі «принади» життя пенсіонера, коли після оплати комунальних послуг не залишається на хліб. Добре, що діти трохи допомагають.

Недавно до мене на вулиці підійшов жебрак і попросив їсти. Бачили б ви, як потеплішали його очі, коли я подала йому половину батона і двісті грамів ковбаси —те, що купила собі. Але ж таких людей у нашій країні — багато! Вони пропрацювали на своїх підприємствах усе життя, а на старості опинилися в злиднях. Невже нічого не можна змінити на краще?

Марина ПРЕДЬКО.

Київ.

ФОТО З КОНВЕРТА

Кобзар Євген Литвин.
Київ.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Звіт про фінансові результати Акціонерного комерційного банку "ХФБ Банк Україна" на 1 жовтня 2002 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	01.10.02	01.10.01
1.1	Процентний дохід	12 915	6 624
1.2	Процентні витрати	(4 230)	(2 413)
1	**Чистий процентний дохід**	**8 685**	**4 211**
2.1	Комісійний дохід	5 572	3 005
2.2	Комісійні витрати	(483)	(338)
2	**Чистий комісійний дохід**	**5 089**	**2 667**
3	Дивідендний дохід	-	-
4	Чистий торговельний дохід	1 055	223
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	-	-
6	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	-	-
7	Інший операційний дохід	328	93
8	**Операційний дохід**	**15 157**	**7 194**
9	Загальноадміністративні витрати	(5 542)	(5 123)
10	Витрати на персонал	(3 785)	(2 940)
11	**Прибуток від операцій**	**5 830**	**(869)**
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	(2 188)	(306)
13	**Прибуток до оподаткування**	**3 642**	**(1 175)**
14	Податок на прибуток	-	-
15	**Прибуток після оподаткування**	**3 642**	**(1 175)**
16	Непередбачені доходи/витрати	-	-
17	**Чистий прибуток/збиток банку**	**3 642**	**(1 175)**

Голова Правління **Герд Врід**
Головний бухгалтер **Оксана Іщенко**

Баланс Акціонерного комерційного банку "ХФБ Банк Україна" на 1 жовтня 2002 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	01.10.02	01.01.02
	АКТИВИ		
1	Кошти та залишки в НБУ	17 775	20 724
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	-	-
3	Кошти в інших банках	87 751	49 986
4	Цінні папери на продаж	3 260	3 241
5	Кредити та заборгованість клієнтів	215 327	132 032
6	Інвестиційні цінні папери	1 911	1 907
7	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	-	-
8	Основні засоби та нематеріальні активи	1 448	3 204
9	Нараховані доходи до отримання	2 230	764
10	Інші активи	1 104	896
11	**Усього активів**	**330 806**	**212 754**
	ЗОБОВ`ЯЗАННЯ		
12	Кошти банків	135 447	100 663
13	Кошти клієнтів	119 778	56 741
14	Інші депозити	-	-
15	Боргові цінні папери, емітовані банком	-	-
16	Нараховані витрати до сплати	1 445	445
17	Інші зобов’язання	26 796	11 207
18	**Усього зобов`язань**	**283 466**	**169 056**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
19	Статутний капітал	48 221	48 221
20	Капіталізовані дивіденди	-	-
21	Акції, що викуплені в акціонерів	-	-
22	Емісійні різниці	571	571
23	Резерви	319	319
24	Результати переоцінки	-	-
25	Нерозподілений прибуток	(1 771)	(5 413)
26	у тому числі сума переоцінки у разі вибуття необоротних активів		-
27	**Усього власного капіталу**	**47 340**	**43 698**
28	**Усього пасивів**	**330 806**	**212 754**

Голова Правління **Герд Врід**
Головний бухгалтер **Оксана Іщенко**

Фінансова звітність АТ «НАШ БАНК» на 01.10.2002р.

Балансовий звіт

(тис. грн.)

Найменування статті	01-01-2002р.	01-10-2002р.
АКТИВИ		
Кошти та залишки в НБУ	1795	1777
Кошти в інших банках	12909	26761
Цінні папери на продаж	0	9451
Кредити та заборгованість клієнтів	32496	37213
Інвестиційні цінні папери	10840	20538
Основні засоби та нематеріальні активи	13191	12967
Нараховані доходи до отримання	4950	4545
Інші активи	13532	1750
Усього активів	**89713**	**115002**
ЗОБОВ’ЯЗАННЯ		
Кошти банків	13566	36488
Кошти кліїнтів	52366	53475
Нараховані витрати до сплати	1353	1144
Інші зобов’язання	103	313
Усього зобов’язань	**67388**	**91420**
ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
Статутний капітал	16942	16942
Акції, викуплені в акціонерів	(466)	0
Емісійні різниці	261	0
Резерви	831	2431
Переоцінка основних засобів і нематеріальних активів	2967	2936
Нерозподілений прибуток	1790	31
Прибуток поточного року	0	1242
Усього власного капіталу	**22325**	**23582**
Усього пасивів	**89713**	**115002**

Звіт про прибутки та збитки

(тис. грн.)

Найменування статті	01-10-2002р.
Процентний дохід	13753
Процентні витрати	(8982)
Чистий процентний дохід	**4771**
Комісійний дохід	1605
Комісійні витрати	(143)
Чистий комісійний дохід	**1462**
Чистий торговельний дохід	31
Інший операційний дохід	684
Операційний дохід	**6948**
Загальноадміністративні витрати	(2657)
Витрати на персонал	(2472)
Прибуток від операцій	**1819**
Витрати на безнадійні та сумнівні борги	(534)
Прибуток до оподаткування	**1285**
Податок на прибуток	(43)
Прибуток після оподаткування	**1242**
Чистий прибуток/збиток банку	**1242**

Зведений балансовий звіт КБ на 1 жовтня 2002 року ВАТ "УБРП" м. Київ

(тис. грн.)

Статті банку	
А К Т И В	
Готівкові кошти	3427
Кошти в НБУ	6931
Кошти в інших банках	21963
Кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	92490
Цінні папери в портфелі банку на інвестиції	1000
Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	10
Основні засоби та нематеріальні активи	505
Нараховані доходи до отримання	1006
Інші активи	2319
УСЬОГО	**129651**
П А С И В	
Депозити та кредити банків	16150
Кошти клієнтів	86199
Нараховані витрати до сплати	252
Інші зобов'язання	1131
Сплачений зареєстрований статутний капітал банку	25000
Результати минулих років	478
Прибуток минулого року, що очікує затвердження	-
Загальні резерви	361
ПРИБУТОК	**80**
УСЬОГО	**129651**

Голова Правління **Матузенко Г.В.**
Головний бухгалтер **Скляренко Т.В.**

Звіт про прибутки та збитки КБ на 1 жовтня 2002 року ВАТ "УБРП" м. Київ

(тис. грн.)

Символ	Стаття доходів	Усього
	Доходи	**9784**
60	Процентні доходи	8639
61	Комісійні доходи	521
62	Результати від торгівельних операцій	614
63	Інші банківські операційні доходи	6
64	Інші небанківські операційні доходи	4
68	Непередбачені доходи	-
67	Повернення списаних активів	-
	Витрати	**9704**
70	Процентні витрати	3819
71	Комісійні витрати	122
73	Інші банківські операційні витрати	1617
74	Інші небанківські операційні витрати	1474
77	Відрахування в резерви та списання безнадійних активів	2521
78	Непередбачені витрати	-
79	Податок на прибуток	151
	Чистий прибуток (збиток)	80

Голова Правління **Матузенко Г.В.**
Головний бухгалтер **Скляренко Т.В.**

МПП «Сатурн» (код ЄДРПОУ 21620735), вул. Червоногвардійська,5, тел. 552-83-24 повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії приймаються протягом місяця.

Хозяйственный суд АРК (95000, г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18) постановлением по делу № 2-16/4785-2002 от 19-21.08.2002 г. признал банкротом ОАО «Крымресоптторг» (г. Симферополь, Московское шоссе, 12 км, код ЕГРПОУ 01882255) и открыл ликвидационную процедуру.

Ликвидатором назначен Заевский Виталий Геннадьевич (г. Симферополь, тел. (0652) 22-90-76).

Звіт про фінансові результати АТ"Кредит Банк (Україна)" за 9-місяців 2002р.

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	
1.1	Процентний дохід	75 879
1.2	Процентні витрати	-46 769
1.	**ЧИСТИЙ ПРОЦЕНТНИЙ ДОХІД**	**29 110**
2.1	Комісійний дохід	20 275
2.2	Комісійні витрати	-2 802
2.	**ЧИСТИЙ КОМІСІЙНИЙ ДОХІД**	**17 473**
3.	Дивідендний дохід	39
4.	Чистий торговельний дохід	7 735
5.	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0
6.	Прибуток від довгострокових інвестицій в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	0
7.	Інший операційний дохід	720
8.	**ОПЕРАЦІЙНИЙ ДОХІД**	**55 077**
9.	Загальноадміністративні витрати	-22 834
10.	Витрати на персонал	-14 283
11.	**ПРИБУТОК ВІД ОПЕРАЦІЙ**	**17 960**
12.	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	-15 562
13.	**ПРИБУТОК ДО ОПОДАТКУВАННЯ**	**2 398**
14.	Податок на прибуток	2 238
15.	**ПРИБУТОК ПІСЛЯ ОПОДАТКУВАННЯ**	**160**
16.	Непередбачені доходи/витрати	6
17.	**ЧИСТИЙ ПРИБУТОК/ЗБИТОК БАНКУ**	**166**
18.	Чистий прибуток на одну просту акцію	0
19.	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію	0

Баланс АТ"Кредит Банк (Україна)" на 30.09.2002р.

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	
	АКТИВИ	
1.	Кошти та залишки в НБУ	103 846
2.	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	19 497
3.	Кошти в інших банках	62 091
4.	Цінні папери на продаж	248
5.	Кредити та заборгованість клієнтів	499 922
6.	Інвестиційні цінні папери	14 307
7.	Довгострокові інвестиції до асоційова-них компаній і дочірніх установ	0
8.	Основні засоби та нематеріальні активи	79 304
9.	Нараховані доходи до отримання	3 950
10.	Інші активи	11 764
11.	**Усього активів**	**794 929**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	
12.	Кошти банків	49 147
13.	Кошти клієнтів	603 174
14.	Інші депозити	0
15.	Боргові цінні папери, емітовані банком	4 011
16.	Нараховані витрати до сплати	13 249
17.	Інші зобов'язання	2 294
18.	**Усього зобов'язань**	**671 875**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ	
19.	Статутний капітал	143 549
20.	Капіталізовані дивіденди	0
21.	Акції, викуплені в акціонерів	-89
22.	Емісійні різниці	27
23.	Резерви	1 196
24.	Результати переоцінки	0
25.	Нерозподілений прибуток	-21 629
26.	у тому числі: сума переоцінки у разі вибуття необоротних активів	
27.	**Усього власного капіталу**	**123 054**
28.	**Усього пасивів**	**794 929**

Керівник
Головний бухгалтер

Балансовий звіт АКБ «МТБ» на 01.10.2002 рік

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	01.01.2002 р	01.10.2002 р
	Активи		
1.	Кошти та залишки в НБУ	29 787	79 958
2.	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ України, та цінні папери, емітовані НБУ	---------	---------
3.	Кошти в інших банках	86 449	95 388
4.	Цінні папери на продаж	---------	636
5.	Кредити та заборгованість клієнтів	168 185	182 817
6.	Інвестиційні цінні папери	10	8 010
7.	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	3 038	4 919
8.	Основні засоби та нематеріальні активи	12 144	15 344
9.	Нараховані доходи до отримання	1 583	1 603
10.	Інші активи	22 924	19 291
11.	**Усього активів**	**324 120**	**407 966**
	Зобов'язання		
12.	Кошти банків	61 628	15 989
13.	Кошти клієнтів	170 021	273 684
14.	Інші депозити	---------	---------
15.	Боргові цінні папери, емітовані банком	---------	---------
16.	Нараховані витрати до сплати	388	357
17.	Інші зобов'язання	30 872	56 106
18.	**Усього зобов'язань**	**262 909**	**346 136**
	Власний капітал		
19.	Статутний капітал	23 816	23 816
20.	Капіталізовані дивіденди	---------	---------
21.	Акції, що викуплені в акціонерів	---------	---------
22.	Емісійні різниці	14 016	14 016
23.	Резерви	9 538	13 273
24.	Результати переоцінки	244	244
25.	Нерозподілений прибуток у тому числі	13 597	10 481
26.	Сума переоцінки при вібутті необоротних активів	---------	----------
27.	**Усього власного капіталу**	**61 211**	**61 830**
28.	**Усього**	**324 120**	**407 966**

Голова Правління **К.Г.Гой**
Головний бухгалтер **О.В. Белініна**

Звіт про фінансові результати АКБ «МТБ» на 01.10.2002 рік

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	01.01.2002 р	01.10.2002 р
1.1.	Процентний дохід	38 823	28 184
1.2.	Процентні витрати	-14 066	- 12 228
1.	**Чистий процентний дохід**	**24 757**	**15 956**
2.1.	Комісійний дохід	20 196	15 808
2.2.	Комісійні витрати	-1 420	- 1 322
2.	**Чистий комісійний дохід**	**18 776**	**14 486**
3.	Дивідендний дохід	--------	-------
4.	Чистий торгівельний дохід	2 009	4 640
5.	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	6	-------
6.	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії і дочірні установи й інших інвест.	--------	-------
7.	Інший операційний дохід	184	300
8.	**Операційний дохід**	**45 732**	**35 382**
9.	Загальноадміністративні витрати	-28 983	-32 908
10.	Витрати на персонал	-2 297	-3 004
11.	**Прибуток від операцій**	**14 452**	**- 530**
12.	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	-7 625	2 059
13.	Прибуток до оподаткування	6827	1 530
14.	Податок на прибуток	-1 081	- 910
15.	**Прибуток після оподаткування**	**5 746**	**------**
16.	Непередбачені доходи / витрати	------	------
17.	**Чистий прибуток / збиток банку**	**5 746**	**619**

Голова Правління **К.Г.Гой**
Головний бухгалтер **О.В. Белініна**

ОГОЛОШЕННЯ

Пропонуються до продажу будівлі підприємства-банкрута хлібокомбіната в смт. Козельщина Полтавської обл., побудованого у 1978 р. до складу входить:

земельна ділянка — 1,22 га., головний виробничий корпус — 1152 м², контора — 102, 6 м², прохідна, склади, трансформаторна підстанція, водонапірна башта. Територія упоряджена.

За довідками звертатися м. Кременчук тел. (0536) 77-99-46, тел. 77-67-88. Ліквідатор Чорнокондратенко І. П.

Ухвалою Господарського суду Луганської області № 12/94б від 07.08.2002 р. (м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) порушено справу про банкрутство Попаснянського державного торгівельно-виробничого підприємства робітничого постачання (м. Попасна, Луганської області, вул. Красноярська, буд. 2, ідент. код 01101826) та введена процедура розпорядження майном.

Розпорядником майна призначений Астанін Герман Вікторович (ліцензія № 249670 від 19.10.2001 р.) 91017, м. Луганськ, вул. Кранодонська, 7а, тел. (0642) 588-747, 544-005.

Претензії приймаються протягом місяця.

Господарським судом Луганської області (пл. Героїв ВВВ, 3а, м. Луганськ, 91000) порушено провадження по справах про банкрутство:

№ 11/76б відносно Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Новоганнівське» (вул. Центральна, с. Хрящевате Краснодонського района Луганської області, 94457; рахунок № 2600630120623 в Краснодонському відділенні ПІБ, МФО 304234, код ЄДРПОУ 30771549). Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Коротуна С. С. (26 квартал, 29/33, городок заводу «ОР» м. Луганськ, 91005).

№ 9/115б відносно Селянського (фермерського) господарства «Славута» (кв. Радянський, 2/185, м. Краснодон Луганської області, 94400. Рахунок № 2600330220621 в Краснодонському відділенні ПІБ, МФО 304234, код ЄДРПОУ 30648236). Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Мартинова О. С. (кв. Шевченко, 41/90 м. Краснодон, Луганськ, 94400).

№ 9/116б відносно сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Білоскелюватське» (вул. Шкільна, 1, с. Білоскелювате Краснодонського району Луганської області, 94463. Рахунок № 2600330120620 в Краснодонському відділенні ПІБ, МФО 304234, код ЄДРПОУ 30648262). Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Перекреста О. І. (кв. Героїв Сталінграда, 13/90, м. Луганськ, 91000).

СХІДНО-ПРОМИСЛОВИЙ БАНК

Баланс (тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На 1.10.2002	На 1.01.2002
	АКТИВИ		
1	Кошти та залишки в НБУ	1851	3606
2	Кошти в інших банках	4845	11958
3	Кредити та заборгованість клієнтів	14885	5463
4	Основні засоби та нематеріальні активи	685	439
5	Інші активи	150	147
6	**Усього активів**	**22416**	**21613**
7	Кошти банків	...	...
8	Кошти клієнтів	6431	7573
9	Нараховані витрати до сплати	1	...
10	Інші зобов`язання	2436	2057
11	**Усього зобов`язань**	**8868**	**9630**
12	Статутний капітал	11749	9692
13	Резерви	542	310
14	Нерозподілений прибуток	1257	1981
15	**Усього власного капіталу**	**13548**	**11983**
16	**Усього пасивів**	**22416**	**21613**

Звіт про фінансові результати (тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На 1.10.2002
1.1	Процентний дохід	2833
1.2	Процентні витрати	(194)
1	**Чистий процентний дохід**	**2639**
2.1	Комісійний дохід	582
2.2	Комісійні витрати	(15)
2	**Чистий комісійний дохід**	**567**
3	Чистий торговельний дохід	34
4	Інший операційний дохід	0
5	**Операційний дохід**	**3240**
6	Загальноадміністративні витрати	(638)
7	Витрати на персонал	(894)
8	**Прибуток від операцій**	**1708**
9	Відрахування в резерви під кредитну заборгованість	85
10	**Прибуток до оподаткування**	**1793**
11	Податок на прибуток	(536)
12	**Прибуток після оподаткування**	**1257**
13	**Чистий прибуток/ збиток банку**	**1257**

Голова Правління Н.О.Скріпнік

Головний бухгалтер Л.В.Бітюцьких

ООО ПСК "VIR" (вул. Мира, 68, тел. (0572) 175-948) подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії на постачання природного газу за нерегульованими тарифами на території України.

Правління АКБ «ІНВЕСТБАНК»

Повідомляє про перенесення дати проведення загальних зборів з 25 жовтня 2002 року на 29 листопада 2002 р. Порядок денний та місце проведення зборів залишаються без змін, як було оголошено в газеті від 7 вересня 2002 р. та 15 жовтня 2002 р.

Правління АКБ «ІНВЕСТБАНК»

АТ "Банк Креді Ліоне Україна"
Банківська ліцензія №111 від 13 грудня 2001
Дозвіл №111-1 від 13 грудня 2001
01034 м. Київ, вул. Володимирська 23А

Звіт про фінансові результати станом на 1 жовтня 2002 року

Рядок	Найменування статті	(тис.грн.)
1.1	Процентний дохід	11 068
1.2	Процентні витрати	(3 865)
1	Чистий процентний дохід	7 203
2.1	Комісійний дохід	10 578
2.2	Комісійні витрати	(1 261)
2	Чистий комісійний дохід	9 317
4	Чистий торговельний дохід	4 549
7	Інший операційний дохід	483
8	Операційний дохід	21 552
9	Загальноадміністративні витрати	(11 792)
10	Витрати на персонал	(4 934)
11	Прибуток від операцій	4 823
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	(2 567)
13	Прибуток до оподаткування	2 259
14	Податок на прибуток	(332)
15	Прибуток після оподаткування	1 927
16	Непередбачені доходи/витрати	
19	Чистий прибуток/ збиток банку	1 927

Баланс станом на кінець 30 вересня 2002 року

Рядок	Найменування статті	(тис.грн.)
	АКТИВИ	
1	Кошти та залишки в НБУ	57 059
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	
3	Кошти в інших банках	40 966
4	Цінні папери на продаж	
5	Кредити та заборгованість клієнтів	226 285
6	Інвестиційні цінні папери	5 028
8	Основні засоби та нематеріальні активи	4 185
9	Нараховані доходи до отримання	722
10	Інші активи	569
11	Усього активів	334 814
	ЗОБОВ`ЯЗАННЯ	
12	Кошти банків	80 084
13	Кошти клієнтів	207 339
14	Інші депозити	
16	Нараховані витрати до сплати	675
17	Інші зобов'язання	15 168
18	Усього зобов`язань	303 266
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ	
19	Статутний капітал	22 261
20	Капіталізовані дивіденди	
21	Акції, що викуплені в акціонерів	
22	Емісійні різниці	
23	Резерви	2 171
24	Результати переоцінки	
25	Прибутки минулих років	5 189
26	Результат поточного року	1 927
27	Усього власного капіталу	31 548
28	Усього пасивів	334 814

Голова Правління банку **Жак Муньє**
Головний бухгалтер **Коваль Л.А.**

Звіт про фінансові результати АКІБ "УкрСиббанк" 351005 за станом на 1 жовтня 2002 р. консолідований

(тис. грн.)

Найменування статті	Звітний квартал
Процентний доход	133423
Процентні витрати	(81821)
Чистий процентний доход	**51602**
Комісійний доход	28733
Комісійні витрати	(1427)
Чистий комісійний доход	**27306**
Дивідендний доход	58
Чистий торговельний доход	11396
Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	10558
Прибуток від довгострокових інвестицій в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	-
Інший операційний доход	576
Операційний доход	**101496**
Загальноадміністративні витрати	(59485)
Витрати на персонал	(44228)
Прибуток від операцій	**(2217)**
Витрати на безнадійні та сумнівні борги	8976
Прибуток до оподаткування	**6759**
Податок на прибуток	(3120)
Прибуток після оподаткування	**3639**
Непередбачені доходи/витрати	
Чистий прибуток/ збиток банку	**3639**
Чистий прибуток на одну просту акцію, грн.	**0.0020**
Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію, грн.	**0.0020**

Зведений балансовий звіт акціонерного комерційного інноваційного банку "УкрСиббанк" станом на 1 жовтня 2002 року

Форма № 11.01 АКІБ "УкрСиббанк" 61005, м. Харків, пр. Московський, 60

(тис. грн.)

Статті балансу	На початок року 01-01-2002р.	Усього 01-10-2002р.
АКТИВИ	1265903	1685045
Готівкові кошти	19401	36926
Банківські метали	0	0
Дорожні та інші чеки	386	560
Кошти в НБУ	82308	115169
Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	0	18642
у т.ч. цінні папери, емітовані НБУ	0	0
Резерв під знецінення казначейських ЦП	0	0
Кошти в інших банках	133698	200875
Резерв під заборгованість інших банків	6092	3371
Цінні папери в портфелі банку на продаж	13835	81456
Резерв під знецінення ЦП на продаж	19	62
Цінні папери в портфелі банку на інвестиції	49063	44641
Резерв під знецінення ЦП на інвестиції	904	43
Кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	901797	1061158
Резерв під кредити та фінансовий лізинг (оренду), які надані клієнтам	94004	82568
Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	13482	13482
Основні засоби та нематеріальні активи	67881	87500
Нараховані доходи до отримання	28795	28970
Резерви під сумнівну заборгованість за нарахованими доходами	0	4425
Інші активи	56975	86931
Резерви під можливі втрати за дебіторською та сумнівною дебіторською заборгованістю банку	700	795
СУКУПНІ АКТИВИ	1265903	1685045
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	1102278	1517776
Кошти банків	11378	28011
Депозити та кредити банків	109416	73401
у т.ч. кредити, отримані від НБУ	11165	8100
Кошти клієнтів	746985	1209869
інші депозити	5775	4303
Боргові цінні папери, емітовані банком	18485	19187
Кредити, отримані від міжнародних та інших фінансових організацій	0	0
у т.ч. кредити, отримані через НБУ	0	0
Субординована заборгованість	116845	82820
Нараховані витрати до сплати	15189	30594
Інші зобов'язання	78206	69591
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	1102278	1517776
КАПІТАЛ	163625	167269
Статутний капітал	89996	90000
Зареєстрований статутний капітал банку	90000	90000
Несплачений зареєстрований статутний капітал банку	0	0
Капіталізовані дивіденди	0	0
Викуплені власні акції	4	0
Результат минулих років	35838	51198
Прибуток минулого року, що очікує затвердження	568	467
Збитки минулого року, що очікують затвердження	0	0
Емісійні різниці	0	0
Загальні резерви	21483	21965
Результат поточного року	15741	3639
СУКУПНИЙ КАПІТАЛ	163625	167269
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ І КАПІТАЛ	1265903	1685045

Голова Правління **А. В. Александров**
Головний бухгалтер **І. В. Мар'янко**

Постановою господарського суду Кіровоградської області, 25006, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29 від 30.07.02 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру закритого акціонерного товариства «Регіон-Горн», м. Кіровоград, вул. Маланюка,11 код ЄДРПОУ 24151459, р/р 26003182 АППБ «Аваль» м. Кіровоград, МФО 323538.

Ліквідатором призначено Шиманську Галину Леонідівну, ліцензія серії АА № 047798, м. Кіровоград, вул. Героїв Сталінграду, 36, кв. 28, тел. 241383, 540679.

1. Господарський суд Івано-Франківської обл. (76000 м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, 11) порушив справу про банкрутство:

МВТП «Горизонт» справа № Б-11/240 (юридична адреса: 78655, с. Малий Рожен, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл. код ЄДРПОУ 13653075, р/р 2600730160 в Косівському відділенні Ощадбанку України МФО 336569. Розпорядником майна призначено Саєвич Н. А. ліц. № 249547, м. Коломия, вул. Костомарова, 4/108).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

2. Постановою Господарського суду Івано-Франківської області від 26.09.2002 року року (справа Б-3/27) ТзОВ «СП Прикарпаттара-Інвест», 78600, м. Косів, вул. Горбового, 5, Івано-Франківської області, код ЄДРПОУ 25596152 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Постоловського Д. О. тел. 45196, м. Івано-Франківськ.

Балансовий звіт КБ "Західінкомбанк" ТзОВ

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	01.10.2002р.
	АКТИВИ	
1	Кошти та залишки в НБУ	23222
2	Кошти в інших банках	18232
3	Цінні папери на продаж	0
4	Кредити та заборгованість клієнтів	145903
5	Інвестиційні цінні папери	6336
6	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	3
7	Основні засоби та нематеріальні активи	12454
8	Нараховані доходи до отримання	955
9	Інші активи	2671
10	**Усього активів**	209776
	ЗОБОВ`ЯЗАННЯ	
11	Кошти банків	33011
12	Кошти клієнтів	133200
13	Нараховані витрати до сплати	1824
14	Інші зобов'язання	7816
15	**Усього зобов`язань**	175851
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ	
16	Статутний капітал	17504
18	Резерви	388
19	Переоцінка основних засобів і нематеріальних активів	9650
20	Нерозподілений прибуток	4101
21	Результат поточного року	2282
22	**Усього власного капіталу**	33925
23	**Усього пасивів**	209776

Звіт про прибутки та збитки КБ "Західінкомбанк" ТзОВ

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	01.10.2002 р
1.1	Процентний дохід	28361
1.2	Процентні витрати	(13666)
1	**Чистий процентний дохід**	14695
2.1	Комісійний дохід	7663
2.2	Комісійні витрати	(1278)
2	**Чистий комісійний дохід**	6385
3	Чистий торговельний дохід	3268
4	Інший операційний дохід	98
5	**Операційний дохід**	24446
6	Загальноадміністративні витрати	(9612)
7	Витрати на персонал	(968)
8	**Прибуток від операцій**	13866
9	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	(10559)
10	**Прибуток до оподаткування**	3307
11	Податок на прибуток	1025
12	**Чистий прибуток банку**	2282

Голова Правління **Н.А.Гаврилишин**
Головний бухгалтер **Р.М.Козачук**

ОГОЛОШЕННЯ

Балансовий звіт на 1 жовтня 2002 року ВАТ "КБ "ПРИЧОРНОМОР'Я"

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	01-10-2002р.	01-07-2002 р.
	АКТИВИ		
1.	Кошти та залишки в НБУ	8222	5621
2.	Кошти в інших банках	12080	11496
3.	Цінні папери на продаж	17	9
4.	Кредити та заборгованість клієнтів	66497	60290
5.	Інвестиційні цінні папери	58	58
6.	Основні засоби та нематеріальні активи	1179	1061
7.	Нараховані доходи до отримання	7586	4955
8.	Інші активи	262	678
9.	**Усього активів**	**95901**	**84169**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
10.	Кошти банків	4069	3118
11.	Кошти клієнтів	61467	49664
12.	Інші депозити	15	15
13.	Нараховані витрати до сплати	1369	1302
14.	Інші зобов'язання	8478	9651
15.	**Усього зобов'язань**	**75298**	**63751**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
16.	Статутний капітал	17585	16133
17.	Капіталізовані дивіденди	0	1452
18.	Результат поточного року	561	475
19.	Резерви	1822	1823
20.	Результати переоцінки	16	16
21.	Нерозподілений прибуток	519	519
22.	**Усього власного капіталу**	**20503**	**20418**
23.	**Усього пасивів**	**95901**	**84169**

Голова Правління О.Г.Баранов

Головний бухгалтер О.Б.Іванова

Звіт про прибутки та збитки на 1 жовтня 2002 року ВАТ "КБ "ПРИЧОРНОМОР'Я"

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	01-10-2002р.	01-07-2002 р.
1.1.	Процентний дохід	13744	8203
1.2.	Процентні витрати	-5952	-3673
1.	Чистий процентний дохід	7792	4530
2.1.	Комісійний дохід	2770	1600
2.2.	Комісійні витрати	-759	-319
2.	Чистий комісійний дохід	2011	1281
3.	Дивідендний дохід	0	0
4.	Чистий торговельний дохід	438	309
5.	Прибуток/ збиток від інвестиційних цінних паперів	19	19
6.	Прибуток від довгострокових інвестицій в асоційовані й дочірні установи та інших інвестицій	0	0
7.	Інший операційний дохід	7	5
8.	Операційний дохід	10267	6145
9.	Загальноадміністративні витрати	-2533	-1649
10.	Витрати на персонал	-1778	-1171
11.	Прибуток від операцій	5956	3325
12.	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	-5112	-2625
13.	Прибуток до оподаткування	844	700
14.	Податок на прибуток	-283	-225
15.	Прибуток після оподаткування	561	475
16.	Непередбачені доходи/ витрати	0	0
17.	**Чистий прибуток/ збиток банку**	**561**	**475**

Голова Правління О.Г.Баранов

Головний бухгалтер О.Б.Іванова

Господарський суд Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) ухвалою від 03.10.2002 р. порушив справу № Б-19/95-02 про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Балаклійський хлібозавод» (ЄДРПОУ 24279478, вул. Куйбишева, 2, м. Балаклія, Харківська обл., 62400, р/р 260001750327 у філії АКБ «Національний кредит», м. Балаклія, МФО 350705, р/р 26004354601 у філії АБ «Енергобанк», м. Харків, МФО 350448, р/р 26001348637001 у Балаклійському ТВБВ «Приватбанк», МФО 351533).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Моложавого В. І. (ліц. АА № 250406 від 27.03.2002 р., т. (0572) 27-19-55).

Заяви кредиторів і можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації.

Господарський суд Харківської області (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) ухвалою № Б-24/62-02 від 14.10.02 р. Порушив справу про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Краснокутське ремонтно-транспортне підприємство», код ЄДРПОУ 03761998 (вул. Куйбишева, 109, смт. Краснокутськ, Харківська обл.., 62002, р/р 26009332000 в Краснокутському відділенні Ощадбанку України № 2840, МФО 350170).

Розпорядник майна — Лосєв О. М. (ліц. № АА 140474 від 02.07.2002 р. тел. (0572) 142-108).

***ТОВ ГП «Нафтогаз-постаченерго»** (код ЄДРПОУ 30058704) повідомляє про зміну назви. Після перереєстрації відповідно до діючого законодавства ТОВ ГП «Нафтогаз-постаченерго» буде мати назву ТОВ «Техноінтер».*

Постановою господарського суду Київської області (01033, м. Київ 33, вул. Жилянська, 58-б) від 11.09.2002 р. по справі № 28/11б-2002 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру відносно ТОВ ТВФ «Олександр», (Київська область, Таращанський район, с. Кившовата, вул. Комсомольська, 3, код ЄДРПОУ 16465586, п/р № 26009855 в Білоцерківській філії АППБ «Аваль», МФО 321121). Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Пальшина О. Ю. (ліцензія Серія АА № 047847 від 19.10.2001р. 01030, м. Київ-30, а/с 254, т. (044)539 -08-92).

ТОВ КБ «Земельний Капітал» Звіт про прибутки та збитки станом на 1 жовтня 2002 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На 1.01.2002	На 1.10.2002
1.1	Процентний дохід	9096	7 707
1.2	Процентні витрати	(1847)	(3 408)
1	**Чистий процентний дохід**	**7249**	**4 299**
2.1	Комісійний дохід	1777	1 533
2.2	Комісійні витрати	(188)	(123)
2	**Чистий комісійний дохід**	**1589**	**1 410**
3	Дивідендний дохід	1	15
4	Чистий торговельний дохід	320	302
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	(9)	29
6	Прибуток від довгострокових інвестицій в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	0	0
7	Інший операційний дохід	26	22
8	**Операційний дохід**	**9176**	**6 077**
9	Загальноадміністративні витрати	(2547)	(2 281)
10	Витрати на персонал	(2517)	(1 963)
11	**Прибуток від операцій**	**4112**	**1 833**
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	(927)	(110)
13	**Прибуток до оподаткування**	**3185**	**1 723**
14	Податок на прибуток	(696)	(440)
15	**Прибуток після оподаткування**	**2489**	**1 283**
16	Непередбачені доходи/витрати	0	0
17	**Чистий прибуток/ збиток банку**	**2489**	**1 283**
18	Чистий прибуток на одну просту акцію	0	0
19	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію	0	0

Голова Правління П.О.Пікуш

Головний бухгалтер Л.В.Герелес

ТОВ КБ "Земельний Капітал" Балансовий звіт станом на 1 жовтня 2002 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На 1.01.2002	На 1.10.2002
	АКТИВИ		
	Кошти та залишки в НБУ	5 520	8 106
	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	300	0
	Кошти в інших банках	2 376	3 439
	Цінні папери на продаж	71	56
	Кредити та заборгованість клієнтів	35 441	38 427
	Інвестиційні цінні папери	3 009	3 245
	Довгострокові інвестиції до асоційованих компаній і дочірніх установ	10	10
	Основні засоби та нематеріальні активи	840	688
9	Нараховані доходи до отримання	183	526
10	Інші активи	1 579	1 684
11	**Усього активів**	**49 329**	**56 181**
	ЗОБОВ`ЯЗАННЯ		
12	Кошти банків	930	7 303
13	Кошти клієнтів	27 278	25 349
14	Інші депозити	0	0
15	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
16	Нараховані витрати до сплати	448	530
17	Інші зобов'язання	6 513	6 847
18	**Усього зобов`язань**	**35 169**	**40 029**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
19	Статутний капітал	11 127	14 136
20	Капіталізовані дивіденди	0	0
	Акції, що викуплені в акціонерів	0	0
	Емісійні різниці	0	0
	Резерви	544	668
	Результати переоцінки	0	0
	Нерозподілений прибуток	2 489	1 348
	у тому числі сума переоцінки у разі вибуття необоротних активів	0	0
	Усього власного капіталу	14 160	16 152
	Усього пасивів	**49 329**	**56 181**

Голова Правління П.О.Пікуш

Головний бухгалтер Л.В.Герелес

***Дочірнє підприємство «Агат Телеком»**, зареєстроване Печерською районною у м. Києві державною адміністрацією 29 серпня 2002 р. № 22100, ЄДРПОУ 25640663, адреса: 01142, м. Київ, вул. М. Раєвського, 23А, повідомляє про ліквідацію (протокол від 14 жовтня 2002 р.). Претензії приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення.*

***ПП «Регент»**, зареєстроване Московською РДА № 10043 ліквідується, претензії приймаються протягом 2 місяців.*

***Дочірнє підприємство «Бріг Телеком»**, зареєстроване Печерською районною в м. Києві державною адміністрацією 29 серпня 2002 р. № 22101, ЄДРПОУ 25640674, адреса: 01142, м. Київ, вул. М. Раєвського, 23А, повідомляє про ліквідацію (протокол від 14 жовтня 2002 р.). Претензії приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення.*

*Товариство з обмеженою відповідальністю фірма **«ОРІС»** (код ЄДРПОУ 24139464) повідомляє про такі зміни в оголошенні про самоліквідацію:*

«Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня першої публікації. Адреса товариства: вул. Мироносицька, 15, м. Харків, 61002, тел./факс: (0572) 14-09-17».

Звіт про прибутки та збитки станом на 01.10.2002 р. АКБ "Український банк торгового співробітництва"

вул. Клочківська, 3, м. Харків, 61003

(тис. грн.)

Статті	станом на 01/10/2001	станом на 01/10/2002
І Доходи, усього	**19 590**	**22 511**
- процентні доходи	13 739	16 122
- комісійні доходи	4 359	4 394
- результат від торговельних операцій	1 162	1 940
- повернення списаних активів	280	0
- інші	50	55
ІІ Витрати, усього	**19 266**	**22 119**
- процентні витрати	12 828	14 602
- комісійні витрати	113	186
- інші	6 068	6 902
- податок на прибуток	257	429
ІІІ Чистий прибуток	**324**	**392**

Голова Правління В. Ю. Степанов

Головний бухгалтер Н. М. Косенко

Зведений балансовий звіт на 01.10.2002 р. АКБ "Український банк торгового співробітництва"

вул. Клочківська, 3, м. Харків, 61003
Банківська ліцензія № 68 від 14.12.2001 р.
Тел. (0572) 23-58-68

(тис. грн.)

Актив	станом на 01/10/2001	станом на 01/10/2002
- готівкові кошти	1 505	3 044
- кошти в НБУ	3 322	14 449
- кошти в інших банках	5 307	3 103
- цінні папери	181	2 596
- кредити та фінансовий лізинг	76 921	73 150
- резерви (-)	3 469	2 565
- основні засоби	15 488	17 824
- інші активи	2 852	3 198
- сукупні активи	**102 107**	**114 799**
Пасив		
- кошти банків	4	0
- депозити та кредити банків	23 223	1 000
- кошти клієнтів	47 480	80 908
- цінні папери, емітовані банком	2 801	2 681
- інші зобов'язання	981	2 200
- сукупні зобов'язання	**74 489**	**86 789**
- статутний капітал	18 000	18 000
- результат минулих років	1 725	1 725
- загальні резерви	7 469	7 893
- результат поточного року	424	392
- сукупний капітал	**27 618**	**28 010**
- сукупні зобов'язання і капітал	**102 107**	**114 799**

Банк Петрокоммерц Україна

01135, Україна, Київ, пр-т Перемоги, 14
тел.: 8 (044) 461-60-00, 461-56-22,
факс: 8 (044) 461-56-81

e-mail:main@petrocommerce.com.ua
http://www.petrocommerce.com.ua

Ліцензія НБУ №108 від 09. 04. 2002 р.

Фінансова звітність за III квартал 2002 року

Звіт про прибутки та збитки

(тис. грн.)

Статті	01.10.2002
Доходи	**16 917**
Процентні доходи	12 140
Комісійні доходи	3 633
Результат від торговельних операцій	1 096
Інші банківські операційні доходи	43
Інші небанківські операційні доходи	5
Витрати	15 246
Процентні витрати	4 579
Комісійні витрати	277
Інші банківські операційні витрати	1 459
Інші небанківські операційні витрати	10 386
Відрахування в резерви та списання безнадійних активів	-1 486
Податок на прибуток	**32**
Чистий прибуток (збиток)	**1 671**

Баланс

(тис. грн.)

Статті	01.10.2002
АКТИВИ	
Кошти та залишки в НБУ	10 269
Кошти в інших банках	82 283
Розрахунки з підпорядкованими філіями	36 157
Цінні папери на продаж та інвестиційні папери	6 080
Кредити та заборгованість клієнтів	94 302
Довгострокові вкладення до асоційованих компаній та дочірніх установ	84
Основні засоби та нематеріальні активи	9 831
Нараховані доходи до отримання	1 590
Інші активи	9 737
Усього активів:	250 352
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	
Кошти банків	79 837
Кошти клієнтів	102 028
Розрахунки з підпорядкованими філіями	36 157
Інші депозити	53
Нараховані витрати до сплати	701
Інші зобов'язання	214
Усього зобов'язань	**218 990**
ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ	
Статутний капітал	22 965
Резерви	366
Нерозподілений прибуток	6 360
Прибуток за 2002 рік	1 671
Усього власного капіталу	**31 362**
Усього пасивів	**250 352**

Заступник Голови Правління Глотов О.І.

Головний бухгалтер Кандиба О.В.

***ЧП «ИНТЕРСАТ»**, г. Киев, ул. Серафимовича,7-а, тел.466-15-84, код ЕДРПОУ 30530096, зарегистрированное Харьковской районной госадминистрацией г. Киева 01 сентября 1999 г. за № 04693 сообщает о своей ликвидации.*

Претензии принимаются в течение одного месяца.

Фінансова звітність ВАТ КБ "Хрещатик" на 1 жовтня 2002 року

Баланс

(тис. грн.)

Активи	01.10.2002	01.01.2002
Кошти та залишки в НБУ	46705	32830
Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	0	10000
Кошти в інших банках	27863	30056
Цінні папери на продаж	0	0
Кредити та заборгованість клієнтів	241097	174752
Інвестиційні цінні папери	13	13
Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	0	0
Основні засоби та нематеріальні активи	9403	8487
Нараховані доходи до отримання	1929	800
Інші активи	946	1092
Усього активів	**327956**	**258030**
Зобов'язання		
Кошти банків	21002	33539
Кошти клієнтів	220921	150845
Інші депозити	3551	2624
Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
Нараховані витрати до сплати	2006	1354
Інші зобов'язання	8049	923
Усього зобов'язань	**255529**	**189285**
Власний капітал		
Статутний капітал	60000	60000
Капіталізовані дивіденди	0	0
Акції викуплені в акціонерів	0	-60
Емісійні різниці	0	0
Резерви	8206	4545
Переоцінка основних засобів	0	0
Нерозподілений прибуток	4221	4260
Усього власного капіталу	**72427**	**68745**
Усього пасивів	**327956**	**258030**

Голова Правління Д.М. Гриджук
Головний бухгалтер В.М. Юр

Звіт про фінансові результати

(тис. грн.)

Найменування статті	01.10.2002	01.01.2002
Процентний дохід	33780	32882
Процентні витрати	-15042	-13955
Чистий процентний дохід	**18738**	**18927**
Комісійний дохід	4192	4304
Комісійні витрати	-414	-419
Чистий комісійний дохід	**3778**	**3885**
Дивідендний дохід	0	0
Чистий торговельний дохід	752	821
Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0	0
Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	0	0
Інший операційний дохід	123	414
Операційний дохід	**23391**	**24047**
Загальноадміністративні витрати	-8385	-9003
Витрати на персонал	-7801	-6679
Прибуток від операцій	**7205**	**8365**
Витрати на безнадійні та сумнівні борги	-906	-1260
Прибуток до оподаткування	**6299**	**7105**
Податок на прибуток	-2078	-2845
Прибуток після оподаткування	**4221**	**4260**
Непередбачені доходи/витрати	0	0
Чистий прибуток/ збиток банку	**4221**	**4260**

Голова Правління Д.М. Гриджук
Головний бухгалтер В.М. Юр

Фінансова звітність ВАТ "КРЕДИТПРОМБАНК" станом на 1 жовтня 2002 р.

КРЕДИТПРОМ БАНК

Балансовий звіт

(тис.грн.)

	АКТИВИ	на 1.10.2002 р.	на 1.01.2002 р.
1.	Кошти та залишки в НБУ	32 437	31 256
2.	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	-	-
3.	Кошти в інших банках	152 991	184 983
4.	Цінні папери на продаж	29 030	12 633
5.	Кредити та заборгованість клієнтів	539 120	326 704
6.	Інвестиційні цінні папери	17 278	1 995
7.	Довгострокові вкладення до асоційованих та дочірніх компаній	4 767	4 767
8.	Основні засоби та нематеріальні активи	21 295	19 906
9.	Чисті нереалізовані доходи від похідних фінансових інструментів	-	-
10.	Нараховані доходи до отримання	2 621	1 678
11.	Інші активи	9 961	11 194
12.	**Усього активів**	**809 500**	**595 116**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
13.	Кошти банків	131 694	169 601
14.	Кошти клієнтів	455 299	231 019
15.	Інші депозити	-	-
16.	Боргові цінні папери емітовані банком	10 574	14 574
17.	Чисті нереалізовані витрати від похідних фінансових інструментів	-	-
18.	Нараховані витрати до сплати	16 876	5 973
19.	Інші зобов'язання	54 278	39 360
20.	**Усього зобов'язань**	**668 721**	**460 527**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
21.	Статутний капітал	109 000	109 000
22.	Капіталізовані дивіденди	-	-
23.	Акції, викуплені в акціонерів	-	-
	6-7кл.	6 191	6 687
24.	Емісійні різниці	902	902
25.	Резерви	24 686	18 000
26.	Переоцінка основних засобів і нематеріальних активів	-	-
27.	Нерозподілений прибуток	-	-
28.	**Усього власного капіталу**	**140 779**	**134 589**
29.	**Усього пасивів**	**809 500**	**595 116**
	Активи-пасиви (повинна рівнятися 0)	-	-

Звіт про фінансові результати

(тис.грн.)

	АКТИВИ	на 1.10.2002 р.	на 1.01.2002 р.
1.1.	Процентний дохід	79 080	73 685
1.2.	Процентні витрати	-51 421	-48 498
1.	**Чистий процентний дохід**	**27 659**	**25 187**
2.1.	Комісійний дохід	13 706	15 916
2.2.	Комісійні витрати	-952	-1 493
2.	**Чистий комісійний дохід**	**12 754**	**14 423**
3.	Дивідендний дохід	0	0
4.	Чистий торговельний дохід	1844	2 428
5.	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	-12	-235
6.	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані й дочірні установи та інших інвестицій	15	0
7.	Інший операційний дохід	865	760
8.	**Операційний дохід**	**43 125**	**42 563**
9.	Загальноадміністративні витрати	-14 523	-16 212
10.	Витрати на персонал	-6 677	-7 973
11.	**Прибуток від операцій**	**21 925**	**18 378**
12.	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	-13 834	-8 886
13.	Прибуток до оподаткування	8 091	9 492
14.	**Податок на прибуток**	**-1 900**	**-2 805**
15.	Прибуток після оподаткування	6 191	6 687
16.	Непередбачені доходи/витрати	0	0
17.	**Чистий прибуток/збиток банку**	**6 191**	**6 687**

АКБ «РАЙФФАЙЗЕНБАНК УКРАЇНА»

01054, Україна, Київ, вул. Воровського, 40
Ліцензія НБУ №191 від 03.12.2001 р.

Звіт про прибутки та збитки на 1 жовтня 2002 року

(коп.)

Символ	Стаття	Усього
Доходи		9967539226
60	Процентні доходи	6958388347
601	Процентні доходи за коштами, розміщеними в інших банках	126792873
602	Процентні доходи за кредитами суб'єктам господарської діяльності	6761952233
604	Процентні доходи за кредитами фізичним особам	12666777
605	Процентні доходи за цінними паперами	10949688
609	Інші процентні доходи	46026776
61	Комісійні доходи	1597567837
610	Комісійні доходи за операціями з банками	6186367
611	Комісійні доходи за операціями з клієнтами	1591381470
62	Результат від торговельних операцій	1396230547
63	Інші банківські операційні доходи	13398184
639	Інші банківські операційні доходи	13398184
6397	Штрафи,пені,що отримані за банк. операціями	6312996
64	Інші небанківські операційні доходи	1954311
649	Інші небанківські операційні доходи	1954311
	Витрати	9632572980
70	Процентні витрати	3163189823
701	Процентні витрати за коштами, отриманими від інших банків	1439491028
702	Процентні витрати за коштами до запитання суб'єктів господарської діяльності	612804242
704	Процентні витрати за коштами фізичних осіб	497630889
705	Процентні витрати за цінними паперами власного боргу	243509581
706	Процентні витрати за кредитами, що отримані від міжнародних та інших фінансових організацій	165923141
709	Інші процентні витрати	203830942
71	Комісійні витрати	2696148994
710	Комісійні витрати	2696148994
73	Інші банківські операційні витрати	397997405
739	Інші банківські операційні витрати	397997405
7397	Штрафи,пені, що сплачені за банк.операціями	34000
74	Інші небанківські операційні витрати	1298924790
740	Витрати на утримання персоналу	427446948
7400	Основна і додаткова заробітна плата	337604682
7401	Внески на державне соціальне страхування	86336196
74011	з них: збір на соц.страхув. на випадок безробіття	4766081
741	Сплата податків та інших обов'язкових платежів крім податку на прибуток	9346342
7411	Податок на землю	567000
7419	Сплата інших податків та обов'язкових платежів крім податку на прибуток	8779342
742	Витрати на утримання основних засобів та нематеріальних активів	225527850
7420	Витрати на утримання власних основних засобів та нематеріальних активів	28448563
7423	Амортизація	197079287
743	Інші експлутаційні витрати	107142553
744	Витрати на телекомунікації	234986618
745	Супутні небанківські операційні витрати	217025563
749	Інші небанківські операційні витрати	77448916
7497	Штрафи,пені, що сплачені за госп.операціями	1292473
77	Відрахування в резерви та списання безнадійних	1932755005
770	Відрахування у резерви	1992404070
772	Відрахування в резерви під сумнівну	-59649065
	Прибуток (збиток) до сплати податку	478523209
79	Податок на прибуток	143556963
	Чистий прибуток (збиток)	334966246

Зведений балансовий звіт на 1 жовтня 2002 року

(коп.)

Статті балансу	01.01.2002 р.	01.10.2002 р.
АКТИВИ	120981680089	126179722130
Готівкові кошти	213837181	585921613
Банківські метали	0	0
Дорожні та інші чеки	21352955	0
Кошти в НБУ	4664113891	4371379881
Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ,	0	0
у т.ч. цінні папери, емітовані НБУ	0	0
Резерв під знецінення казначейських ЦП	0	0
Нетто: казначейські цінні папери та цінні папери, емітовані НБУ	0	0
Кошти в інших банках	37811705577	27965655527
Резерв під заборгованість інших банків	240000000	17501564
Нетто: кошти в інших банках	37571705577	27948153963
Цінні папери в портфелі банку на продаж	0	0
Резерв під знецінення ЦП на продаж	0	0
Нетто: цінні папери в портфелі банку на продаж	0	0
Цінні папери в портфелі банку на інвестиції	804300	804300
Резерв під знецінення ЦП на інвестиції	0	0
Нетто: цінні папери на інвестиції	804300	804300
Кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	79146841322	94908386918
Резерв під кредити та фінансовий лізинг (оренду), які надані клієнтам	2421868027	4615273587
Нетто: кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	76724973295	90293113331
Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	0	0
Основні засоби та нематеріальні активи	1345536777	2749886528
Зношення основних засобів та нематеріальних активів	396222563	593301850
Нетто: основні засоби та нематеріальні активи	949314214	2156584678
Нараховані доходи до отримання	428399930	367585058
Резерви під сумнівну заборгованість за нарахованими доходами	68826234	9177169
Нетто: нараховані доходи до отримання	359573696	358407889
Інші активи	476602725	465914851
Резерви під можливі втрати за дебіторською та сумнівною дебіторською заборгованістю банку	597745	558376
Нетто: інші активи	476004980	465356475
СУКУПНІ АКТИВИ	120981680089	126179722130
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	110673251846	115536327641
Кошти банків	1373752968	1623260726
Депозити та кредити банків,	66641684948	46055506060
у т.ч. кредити, отримані від НБУ	0	0
Кошти клієнтів	22821033473	29825832452
Інші депозити	1955956764	2195670744
Боргові цінні папери, емітовані банком	2310510049	2380683496

(коп.)

Статті балансу	01.01.2002 р.	01.10.2002 р.
Кредити, отримані від міжнародних та інших фінансових організацій,	5298500000	5329500000
у т.ч. кредити, отримані через НБУ	0	0
Субординована заборгованість	5298500000	5329500000
Нараховані витрати до сплати	258773061	424592993
Інші зобов'язання	4714540583	22371781170
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	110673251846	115536327641
КАПІТАЛ	10308428243	10643394489
Статутний капітал	9266890000	9266890000
Зареєстрований статутний капітал банку	9266890000	9266890000
Несплачений зареєстрований статутний капітал банку	0	0
Нетто: сплачений зареєстрований статутний капітал банку	9266890000	9266890000
Капіталізовані дивіденди	0	0
Викуплені власні акції	0	0
Результат минулих років	0	0
Прибуток минулого року, що очікує затвердження	268398085	0
Збитки минулого року, що очікують затвердження	0	0
Емісійні різниці	275416982	275416982
Загальні резерви	497723176	766121261
Результат поточного року	0	334966246
СУКУПНИЙ КАПІТАЛ	10308428243	10643394489
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ І КАПІТАЛ	120981680089	126179722130
Активи-пасиви (має бути 0)	0	0
Активи NN 380,390,391,392	0	5707851698
Пасиви NN 380,390,391,392	0	5707851698
Доходи NN 608,618,638,648	0	124603578
Витрати NN 708,718,738,748	0	124603578
Різниця (має бути 0)	0	0

Голова Правління Францкевич І. Є.
Головний бухгалтер Шраменко Л. А.

Святині подорожують

АКЦІЇ

У Дніпропетровському державному історичному музеї імені Дмитра Яворницького відкрилася виставка особистих речей Богдана Хмельницького.

На триста років доля розкидала по різних музеях світу особистий прапор великого гетьмана, його булаву, шаблю, нагай та водосвятну чашу.

Зібрати їх воєдино допомогла широкомасштабна історична програма «Знати минуле для майбутнього» Фонду інтелектуальної співпраці «Україна — XXI століття», очолюваного народним депутатом України Богданом Губським. Організувати переговори українських науковців з колегами з Росії, Польщі та Швеції, яким нині належать гетьманські клейноди, було нелегко. Проте вдалося. І трохи більш ніж за півроку подивитися на святині мали змогу сотні тисяч українців. Адже Дніпропетровськ — вже четверте місто, де вони демонструються. А перед цим були Київ, Чигирин та Львів. Триватиме виставка місяць.

За словами директора Науково-дослідного інституту козацтва при Інституті історії України НАНУ Тараса Чухліба, особливість цієї виставки — в її неофіційності. Принаймні люди самі виявляють бажання подивитися на реліквії. Тим паче що вони й досі зберігають сильну енергетику Богдана Хмельницького. А отже, допоможуть відродити сильний козацький дух, складовим якого була віра, воля і відвага. Ця виставка ознак влади Великого Гетьмана — символічна, оскільки ми увійшли в третє тисячоліття з тими символами, під якими колись будувалася козацька держава. Адже і виставлені предмети — символи. Булава і прапор — ознаки влади і військової доблесті, шабля — сили, оборони, наступу, водосвятна чаша — віри та християнства, за що завжди боролися козаки. До слова, дозвіл сфотографуватися у Військовому музеї Стокгольма на фоні прапора Богдана Хмельницького давав лише король Швеції.

На думку відомого українського публіциста Степана Колесника, виставка допоможе відродити духовність. І добре, що в Україні є такі люди, як Богдан Губський, які не лише на словах чи під час виборчих перегонів піклуються про культуру.

Богдан ДОВНИЧ.

ФОТОФАКТ

Цими вихідними в столиці на території Національного спорткомплексу Олімпійський відбулися показові виступи та змагання з скейтбордингу, ролерскейтингу, велотріалу та пейнтболу.

На знімку: під час подолання чергової перепони у змаганнях із велотріалу.

Фото Олега ПАЛАМАРЧУКА (УНІАН).

МИТНИЦЯ

Валюта з рукава

На пункті пропуску Шегині Галицької митниці затримано мешканця Донецька, який прямував у Польщу на автомобілі «Мерседес». Під час огляду в рукаві пальта чоловіка виявили 27280 євро. Валюту вилучено після розслідування, **повідомляє прес-служба Галицької митниці.**

Підприємців підтримуватимуть не лише на словах

НАРАДИ

Днями у Севастополі пройшла розширена нарада представників малого та середнього бізнесу, органів місцевої виконавчої влади, силових структур, громадських об'єднань підприємців. Ініціатором її проведення стало управління торгівлі міськдержадміністрації.

На зустрічі йшлося не лише про нинішній стан малого та середнього бізнесу в місті, а й про перспективи його розвитку. А ще — про співпрацю підприємців з органами влади, вирішення спірних питань. До слова, нині в Севастополі зареєстровано понад 30 тисяч суб'єктів господарчої діяльності, майже кожен дев'ятий мешканець — підприємець. 43 відсотки міського консолідованого бюджету становлять сплачувані ними податки.

Людмила КОЛОСОВА,
головний фахівець представництва Держпідприємництва України у Севастополі.

РЕПЛІКА

«Віка-TV» шкодить здоров'ю

Центр кабельного телебачення «Віка-TV», укладаючи угоду з майбутнім абонентом на надання можливості дивитися програми кабельного телебачення, справно бере 24 гривні з копійками, та не попереджає, що спілкування з ним шкодить здоров'ю. А що шкодить, правда. Уявіть, викликаєте майстра для підключення телевізора до мережі, чекаєте у призначений час. Він людина зайнята і не поспішає. Чекаєте годину, другу, телефонуєте диспетчеру, хвилюєтеся, що відпросилися з роботи... Кажуть, чекайте, «Віка-TV» дала своїм майстрам заявки і вони вирушили до абонентів.

Чекаю, вже й вечір. Наступного дня запитую в диспетчера, де ж поділися чарівники кабельної мережі, на коли замовляти оркестр для зустрічі? А на тому кінці дроту милий дівочий голос відказує: «Ви вдома? Майстри вирушили, а чи дійдуть до вас і коли, не знаю...»

Я не вдома, працюю. Коли будуть майстри, так і не допиталася...

Директора, пана Єскіна, звісно, нема і не буде... Може, він також удома, якихось майстрів чекає. А може, щоб налагодити справу, провів би експеримент, викликав би до себе додому підлеглих, наче хоче підключитися чи полагодити мережу... Тоді б переконався. Ось і посприяв би майстрам дійти до абонента і запобіг би псуванню нервів і марнуванню часу. Та ба!

Отож, «Віка-TV» шкідлива для здоров'я. Та не тільки. Вона, мабуть, велика випадковість у середовищі приватних підприємств кабельного телебачення, що шкодить його іміджу. Бо не має хисту вчасно і якісно продати абонентові такі дорогоцінні хвилини кабельного телебачення, займає чиєсь місце на ринку цих послуг. І все через майстра, котрий заблукав... у кабелях? Чи пан Єскін думає інакше?

Поліна СВІТЛИЧНА.

Київ.

ВИПАДОК

Хлопчик маленький гранату знайшов...

Життя двох мешканців райцентру Куп'янськ, що на Харківщині, ледве не обірвалися від вибуху 75-міліметрового снаряда. Працівник лінійного відділення міліції капітан Ігор Федоров приніс до пункту прийому металобрухту снаряд. Тут разом із працівником пункту прийому Олегом Пахомовим він намагався виплавити тротил. Спроба закінчилася плачевно — снаряд вибухнув.

Нині капітан міліції з опіками першого—другого ступеня, з осколковими пораненнями та переломом лівого плеча перебуває в травматологічному відділенні міської лікарні. Тридцятилітнього Олега до лікарні привезли в дуже тяжкому стані: опіки другого—четвертого ступеня обличчя, очей, шиї, верхніх дихальних шляхів, травматичний шок та безліч осколкових поранень.

Схоже, від небезпечних «ігор у війну» треба оберігати не лише хлопчаків, а й міліціонерів.

Микола КОСИЙ.

Харків.

СТИХІЯ

Крижаний панцир

Над селом Плоска, що в Путильському районі Чернівецької області (це глибинка Буковинських Карпат), пронотився ураган. Він супроводжувався градом, який тривав приблизно двадцять хвилин. Як повідомляють старожили населеного пункту, такого вони ще не бачили на своєму віку. З неба суцільним потоком падали великі льодини. Вони товстим шаром вкрили землю. Маса вночі підмерзла й крижаний панцир три дні не танув. Вода в гірській річечці піднялася до трьохметрової висоти, підмочила фундаменти багатьох хат. На щастя, від градобою та повені ніхто не потерпів.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

ТРАГЕДІЇ

«Бобик» таранив «ЛАЗик»

У Львові автомобіль «УАЗ-469» однієї із військових частин зіткнувся з пасажирським автобусом. Унаслідок цього двоє військовослужбовців загинуло (старший прапорщик і курсант військового інституту), ще двоє — госпіталізовано. За попередніми даними, причина дорожньо-транспортної пригоди — водій автомобіля не впорався з керуванням, **повідомляє proUA. com.**

Недопалок убив немовля

Півторамісячна дитина загинула внаслідок пожежі в місті Радомишлі на Житомирщині. Вогнеборці, які прибули за викликом о четвертій ранку, були вражені: такої ранньої пори мати була геть п'яна і ледь усвідомлювала, що сталося... А причиною загоряння, як засвідчив попередній огляд, став недопалок, що потрапив у купу шмаття в кімнаті. Вогонь знову обрав неблагополучну сім'ю.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

З початку року в Україні сталося більш як 45 тисяч пожеж, на яких 2100 осіб загинуло та 1300 отримали травми. У зв'язку з настанням осінньо-зимового опалювального сезону небезпека виникнення загорянь набирає загрозливих масштабів.

Державний департамент пожежної безпеки МВС України звертається до громадян з проханням бути уважними під час користування електронагрівальними приладами, пічним опаленням та суворо дотримуватися правил пожежної безпеки.

Замість наживи загрожує ув'язнення

У Харкові скоєно напад на суддю апеляційного суду. Злочинці, знайомі з її сином, заздалегідь спланували пограбування. Коли хлопець відчинив двері, один із зловмисників ударив його молотком по голові. Другий у цей час проник до квартири. Помітивши господиню, грабіжники спробували її задушити. На щастя, син судді вчинив опір. Унаслідок чого злочинці кинулися тікати. Згодом їх затримали міліціонери, а юнака з травмою голови госпіталізовано до лікарні, **повідомляє Магнолія-TV. com.**

Голос України
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Загальний тираж 159000.

Ціна договірна

Комбінат друку видавництва «Преса України».
03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 0311194. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos